XXV. évfolyam, 43. szám

Ára: 1,80 Ft

1969. október 23.

Ludas Matyi

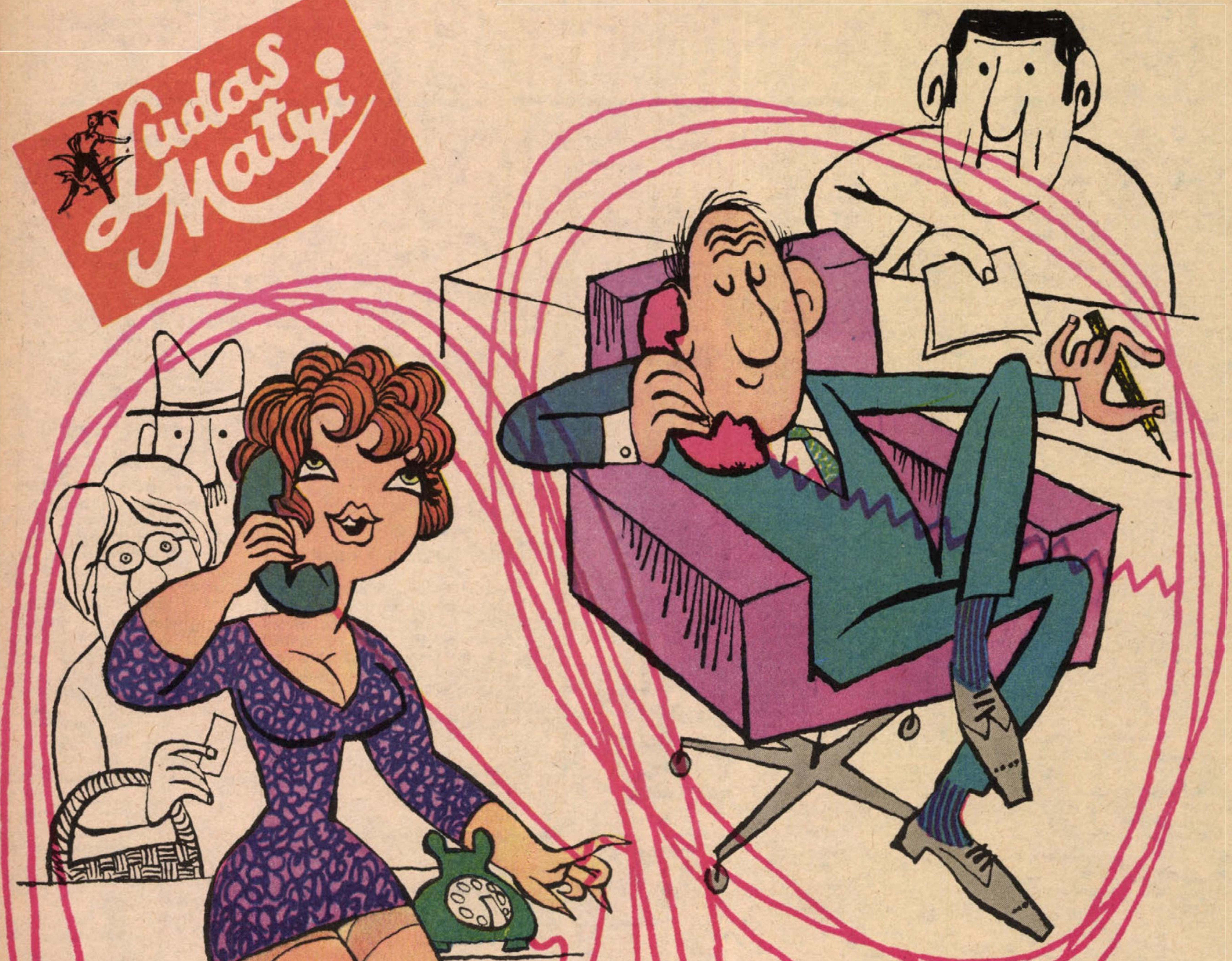

CSALÁDI ÉLET

— Drágám, nekem otthon nincs időm elmondani, és neked otthon nincs türelmed végighallgatni...

KEDVES LUDAS!

GÖDÖLLŐI GONDOK

Az új, 16 tantermes középiskola tervezése valóban *iskolapéldája* annak, hogyan lehet egy fontos beruházás megvalósítását már a kezdeti szakaszban hathatósan késleltetni.

Az építkezés ügyeinek irányításával, vagy ahogy szaknyelven mondják: *„bonyolításával”*, a Pest megyei Beruházó Vállalatot bízták meg. Úgy látszik, túlságosan szó szerint értelmezték a feladatukat, mert sikerült a kelleténél bonyolultabbá tenni az ügyet azáltal, hogy olyan tervet rendeltek, amelynek a kivitelezéséhez nincsenek meg a szükséges technikai feltételek. A terv ugyanis olyan előre gyártott szerkezetek használatát írná elő, amilyeneket egyelőre még nem gyártanak nálunk. Egy ilyen középületet csak a „szokványos” módon tudnak jelenleg megépíteni, s ennek megfelelően kell az új terveket is elkészíteni. Ez az áttervezés egy teljes évvel késlelteti a munka megkezdését!

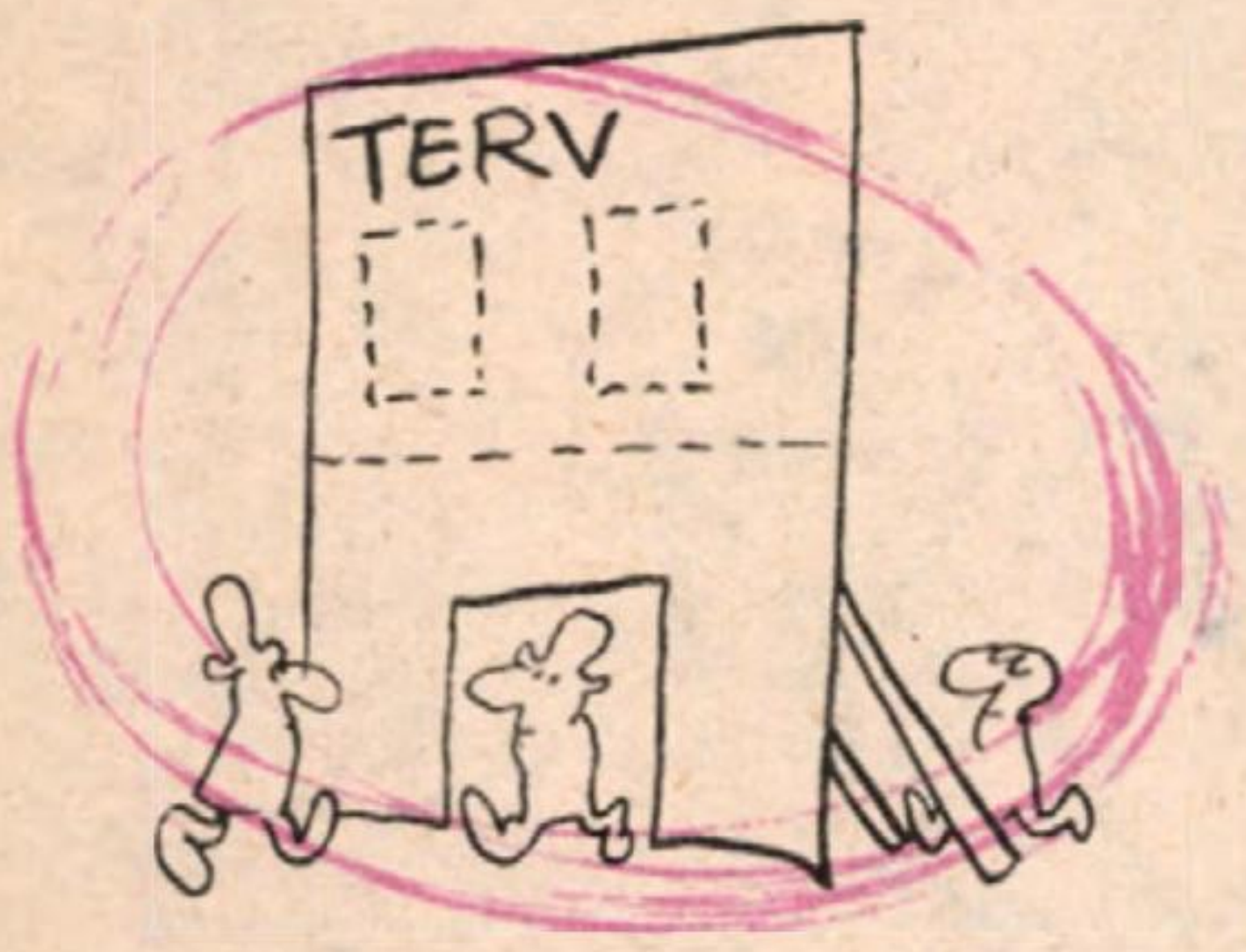

A gödöllőiek joggal kérdezik: mikor tanulunk már meg építkezni — *nem középiskolás fokon?*

*

Új szakorvosi rendelőintézet is épül a városban.

Azaz, dehogyis épül! A kivitelező, a Pest megyei Állami Építőipari Vállalat, május óta ígérgeti, hogy „felvonul” és elkezdi a munkát. Azóta még egy kapavágást sem tettek. Ha a városi tanács sürgeti őket, könnyedén odavetik: ennyi késedelmet ők játszva behoznak a kitűzött határidőig!

Sajnos, a kezdeti kényelmeskedés, amelyet aztán nagy véghajrával akarnak pótolni, nagyon közismert építőipari kórtünet. S ez ellen még az új gödöllői szakrendelőben sem tudnak majd hatásos gyógyszert felírni.

*

Sokan szidják a Pest megyei Szolgáltató és Csomagoló Vállalatot Gödöllőn. (Ugyan ki gondolná, hogy ez a hangzatos cím a megyei Patyolat Vállalat „fedőneve”?!) Az úgynevezett Agyagbányában levő mosodájának a szennyvizét ugyanis csak úgy szélnek ereszti, s az szabadon csordogál a környező, nemrég parcellázott területeken, toronyiránt, a Rákos-patak felé. S micsoda illatár lebeg a nyomában!

Nagyon időszerű volna már, hogy a Patyolat, amely olyan nagy gyakorlattal rendelkezik a mások szennyesének a tisztára mosásában, eltüntetné a saját szennyfoltjait is — megépíttetné azt a csőhálózatot, amelyen a piszkos víz belefolyhatna a városi közcsatornába!

(r. b.)

TÁMOGATAS

Két évvel ezelőtt, 1967-ben ledőlt a miskolci Herman Ottó Múzeum épületének északi szárnya. Ezt az épületrészt helyreállították, de most meg a déli szárny vált életveszélyessé. A múzeum igazgatósága, jobb megoldás híján aládúcoltatta, gerendákkal megtámasztatta az omladozó szárnyat. Úgy véljük, ennél hatékonyabb „támogatást” érdemelne ez az érdemes intézmény!

A múzeum barátai

HÁTHA . . .

Ez év márciusában elköltöztem korábbi lakásomból. Azóta négyszer jelentettem be a postán, hogy megváltozott a címem, ennek ellenére a tévészámlámat továbbra is, makacsul, a régi címemre küldik. Azért írom ezt a pár sort a Ludasnak, hogy hátha a posta illetékesei is elolvassák, és ebből végre tudomásul veszik, hogy a tévészámlámat ezentúl így kell címezni:

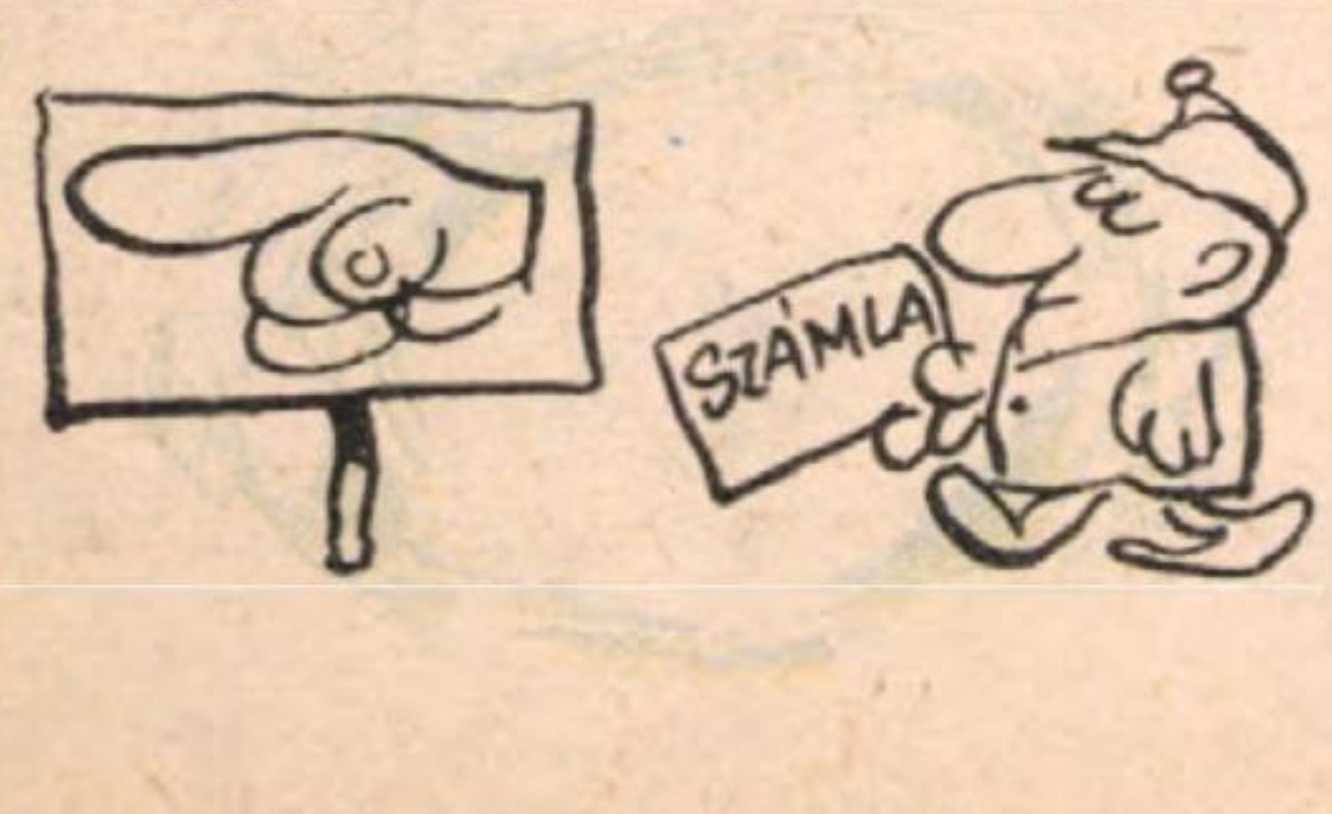

Kastóczki Sándor
Kiskunfélegyháza, Kinizsi u. 31.

AKKOR MIÉRT REKLAMOZZÁK?

Nemrég a Vörös Csillag moziban, egy reklámfilmet láthattunk, amelyben egy speciális teherautó, előre gyártott, kész garázsépületeket szállitott. A film szerint ezeket a garázsokat a Beton- és Vasbetonipari Művek késziti.

A garázsépületekből szerettünk volna mi is vásárolni néhányat, ezért felhivtuk a Beton- és Vasbetonipari Műveket. Egy nagyon udvarias hang közölte velünk az épület műszaki adatait, viszonylag olcsó árát, és azt is, hogy ők csak hirdetik a garázst, készitője azonban a Betonelemgyártó Vállalat, és ha venni akarunk, úgy oda forduljunk.

Ezt meg is tettük. Ekkor aztán újabb meglepetés ért bennünket, mert azt válaszolták: olyan nagy volt az érdeklődés, hogy az akciót be kellett szüntetni, kapacitáshiány miatt.

Nem értem, hogy akkor miért reklámozzák?!

Mezei Sándor o. vez.
Szövetkezetek Pest megyei
Értékesítő Központja

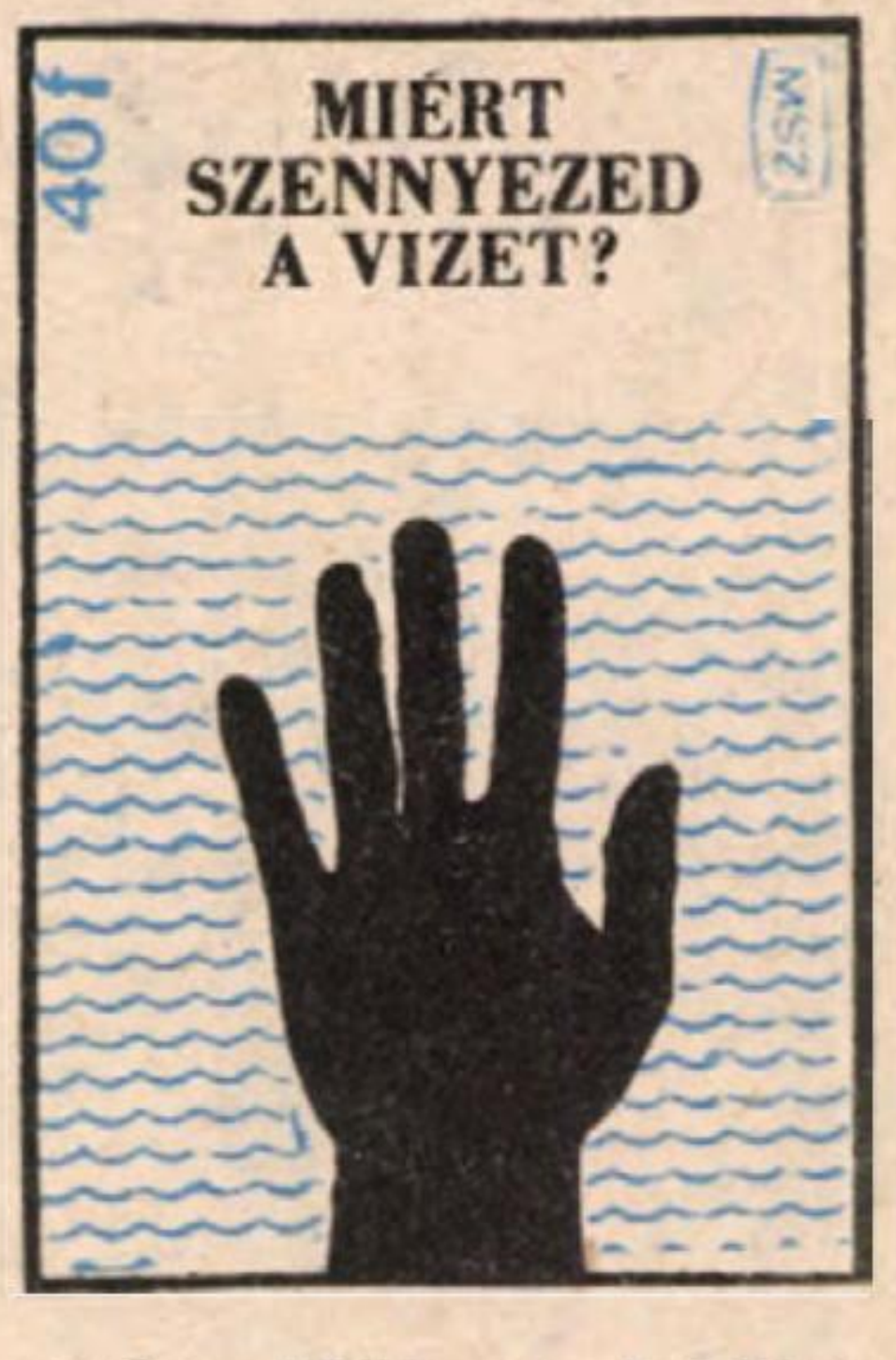

MÁR MEGINT A CÍMKE!

A múlt héten olvastam a Ludasban egy olvasó levelét, akit nagyon meglepett a halálfejes gyufacímke. Hasonló „kalandom” nekem is volt a minap. Vidáman rágyújtottam egy cigarettára . . . Így kezdődött . . . Rámeredtem a gyufásdobozra, az ijesztő fekete kézre, s fölötte a fenyegető szemrehányásra: „Miért szennyezed a vizet?” Te jó isten! Tényleg! Erre még sohasem gondoltam. Miért? És mindennap, pólyáskorom óta! Felcsillannak előttem a képek: ülök a kádban, fürdöm . . . fogat mosok . . . nagymosást rendezek . . . mosogatok . . . felmosok . . . Szánom, bánom bűneimet.

Megfogadom, hogy ennek véget vetek! De hogyan?

A reggeli mosakodásokról, tegyük fel, lemondok, a fogmosóvizemet, mondjuk, lenyelem (bár ez sem 100 százalékos megoldás), de arra miképpen vigyázzak, hogy mindig tiszta maradjon a víz? Nincs semmi ötletem. Talán — csillan fel bennem a remény sugara —, talán a következő gyufáscímke majd ezt is megmagyarázza . . .

Kovács Hedvig
gyógyszerész asszisztens
Budapest

CSÚCSTELJESÍTMÉNY

Tudom, nem én vagyok az egyetlen, akinek a villany kávédarálója elromlott, s nagy kálváriát kellett végigjárnia, míg megjavították. De az én kávédarálóm javítása már huszonkettedik hónapja tart, s ez, úgy vélem, olyan szép csúcsteljesítmény, hogy érdemes szóvá tenni.

1967 decemberében vittem el garanciális javításra a Zala megyei Gépjavító Vállalathoz a darálómat. Hosszas huzavona után, 1968 decemberében azzal adták vissza gépemet megjavítatlanul, hogy vigyem el a Gelkához, mert ezentúl oda tartoznak az ilyen javítások. Ez év elején a Gelka elvállalta a daráló garanciális megjavítását, csupán egy kis türelmet kért, amíg megfelelő alkatrészt tud szerezni. Nem akarom részletekkel untatni az olvasókat, csupán annyit közlök még: a darálómat a mai napig nem kaptam vissza. Úgy hiszem, ehhez már kommentár sem kell!

Pék György
Zalaszentlászló

A CÍMZETT VÁLASZOL

Egyik olvasónk kifogásolta, hogy miért kell a klinikákról távozó betegeknek az ott kapott recepteket elvinni a körzeti orvoshoz és vele átíratni SZTK-vényre, miért nem lehet már a klinikán SZTK-receptet adni, vagy az ott használt gyógyszerekből ellátni a beteget?

Az Egészségügyi Minisztériumból az alábbi választ kaptuk:

„A panaszossal egyetértünk. Tájékoztatjuk önöket, hogy a társadalombiztosítás szolgáltatásaira jogosultak részére a gyógyszerek rendelését jogszabályok írják elő. Tekintettel arra, hogy a társadalombiztosítás terhére kiszolgáltatható gyógyszerek rendelését az Egészségügyi Minisztérium csak a SZOT-tal egyetértésben szabályozhatja, hozzájárulásukat kértük a hatályos rendelkezések megfelelő módosításához.”

*

Dr. Balogh József, a VI. ker. Tanács vb-titkára levélben közölte, hogy Máté Ildikó fényképpel illusztrált bírálata nyomán intézkedtek, s a Kmetty utcában kicserélik a helytelen feliratú utcanévtáblákat.

*

Egyik levélírónk szóvá tette, hogy Zamárdi egyes részein sok szemét felhalmozódott a nyáron. Illés Zoltán, a Siófoki Járási Tanács vb-titkára válaszában közölte: felhívták a községi tanács elnökének a figyelmét arra, hogy a jövőben több gondot fordítsanak az üdülőtelep tisztán tartására, a felhalmozódott szemét elszállítására.

JÁRDA

A XIV. kerületi Czobor utcában a kábelfektetők ez év márciusában egy kb. 250 méteres szakaszon feltörték a járdát. A lefektetett kábelt akkor csak egyszerűen elföldelték, s azt ígérték, hogy május elsejére a járdát is újra aszfaltozzák. Azóta már október elseje is régen elmúlt. Csak nem feledkeztek meg az ígéretükről?

A környék lakói

ESETEM AZ ECSETTEL

A fűtési idény rohamosan közeledik, ezért rászántam magam, hogy bemázolom távfűtéses lakásom — enyhén szólva — kopottas fűtőtestjeit. Betértem hát a Krisztina körúti Háztartási Boltba, ahol festéket, hígítót és egy kövérkés ecsetet kértem. Festék volt bőven, hígítót pillanatnyilag nem tudtak adni, ecset pedig csak lapos volt és fekete. Eléggé edzett vagyok: most sem adtam búnak a fejem, majd csak akad otthon egy kis terpentin, a fekete ecset pedig — remélhetőleg — nem feketít be mindent. Így vigasztaltam magam, és hazatérve, gyorsan nekiláttam a munkának. Kikevertem a festéket, és szorgalmasan kentem, kenegettem. Sajnos, bármilyen nagy volt igyekezetem és óvatosságom, lelkes munkámba szépséghiba csúszott: az ecset ugyanis egész idő alatt vedlett és a szép fehér mázon fekete szőrök éktelenkednek. „Mitévő legyek?” — töprengtem bánatosan. Hamarosan mentő ötletem támadt: írok a Ludas Matyinak, s megkérem, tegyen közzé egy felhívást: országos viszonylatban biztosan többen akadnak, akik kidolgoznak majd egy javaslatot, hogyan kell szőrteleníteni a mázzal bevont tárgyakat. Még jobb lenne olyan ecsetet gyártani, amely nem hullajtja el a szőrét!

E. Kovács Kálmánné
Budapest

AZ ELSŐ CSALÁDTERVEZÉS

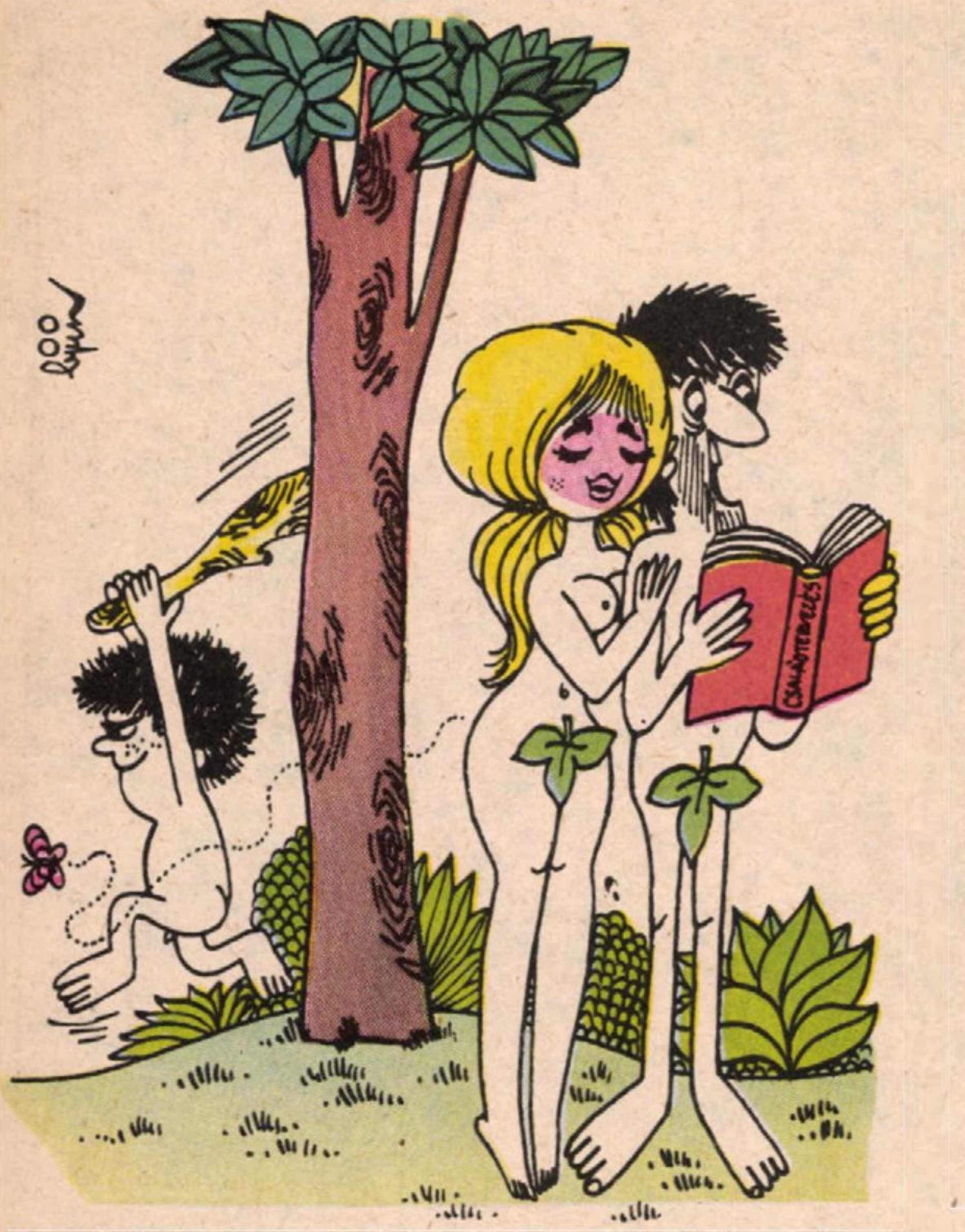

– A kézikönyv szerint kellene a kis Káin mellé egy testvérke...

ÁLLAMCSÍNY VALAHOL LATIN-AMERIKÁBAN

Tót Gyula rajza

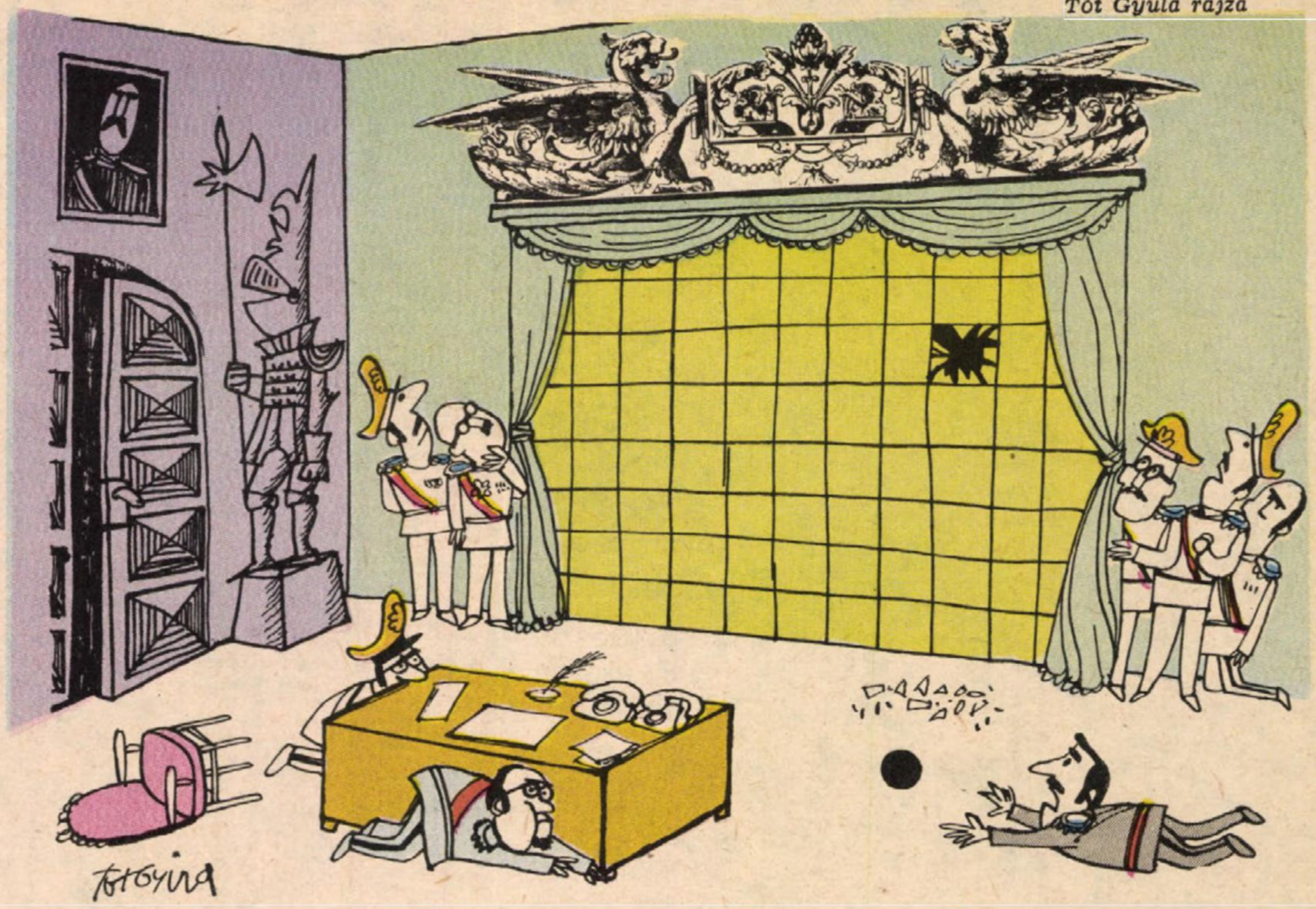

– Excellenciás uram, a múlt héten a légierők voltak hatalmon, most a szárazföldi erők... Ez csak a haditengerészet lehet...

Az ellenőrző könyv

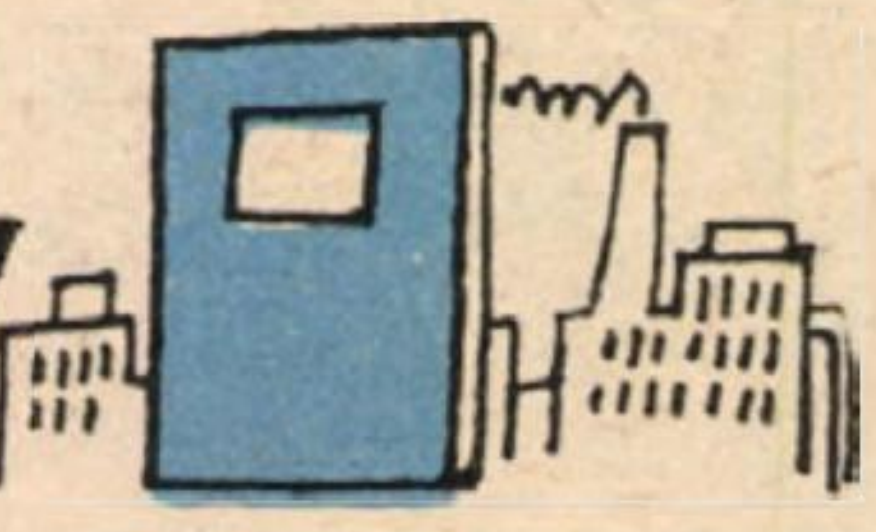

Amikor a Traktor-, Fürdőruha- és Konzervgyár pontosan huszadszor lett élüzem, érthető módon, különböző találgatások keltek szárnyra a szakmában. Egyes hírek szerint még a vállalat anyagmozgatói is gépkocsit vásároltak nyereségrészesedésükből, és azt mesélik, hogy Bizmut Dezső, aki már tíz éve a vállalat igazgatója, még egyetlenegyszer sem volt ideggyógyásznál. Arról is suttogtak, — mi mindent nem beszélnek az emberek —, hogy állítólag a gyár traktorai hibátlanul vontatnak, fürdőruháik divatosak, és konzerveik belső tartalma azonos a címke feliratával. Érthető, hogy ennyi mendemonda nagymértékben felkeltette a szomszédos Vontató-, Strandruha- és Tartósított Élelmiszerek Gyára vezetőségének kíváncsiságát, mert a náluk gyártott vontatók nem képesek vontatni, strandruháik pedig — bár tetszetősek — nem bírják a vizet meg a napot. Amikor azután a tartósított töltött káposztájukba káposzta helyett eperlekvár került, Klór Artúr, a gyár igazgatója leküzdötte büszkeségét, és felkereste Bizmut Dezsőt, hogy árulja el neki sikerei titkát.

Bizmut Dezső szívesen fogadta kollégáját.

— Nézd, Artúr — kezdte —, őszinte leszek hozzád. Az egésznek az a titka, hogy nálunk tökéletes a munkafegyelem. Senki se lóg, késések, igazolatlan távolmaradások nincsenek, a munkaidejét mindenki ledolgozza, mégpedig beleadva legjobb tudását. Csak ennyi az egész.

— Te erre azt mondod, hogy csak?! — kiáltott fel Klór Artúr. — Hiszen ez minden! Arra vagyok kíváncsi, hogy ezt a mindent hogyan csinálod? Én már mindent megpróbáltam, de nálunk munkaidő alatt vontató helyett körömlakkot fusiznak egy maszeknak. Tegnap küldtek nekem vissza két vagon vargabéles konzervet, mert csak a varga volt a dobozban, a bélest kilopták belőle, és könyvelésünk úgy el van maradva, hogy kénytelen vagyok a gépek mellől az embereket a könyvelésbe küldeni kisegíteni. Szóval, hogy csinálod, Dezső?

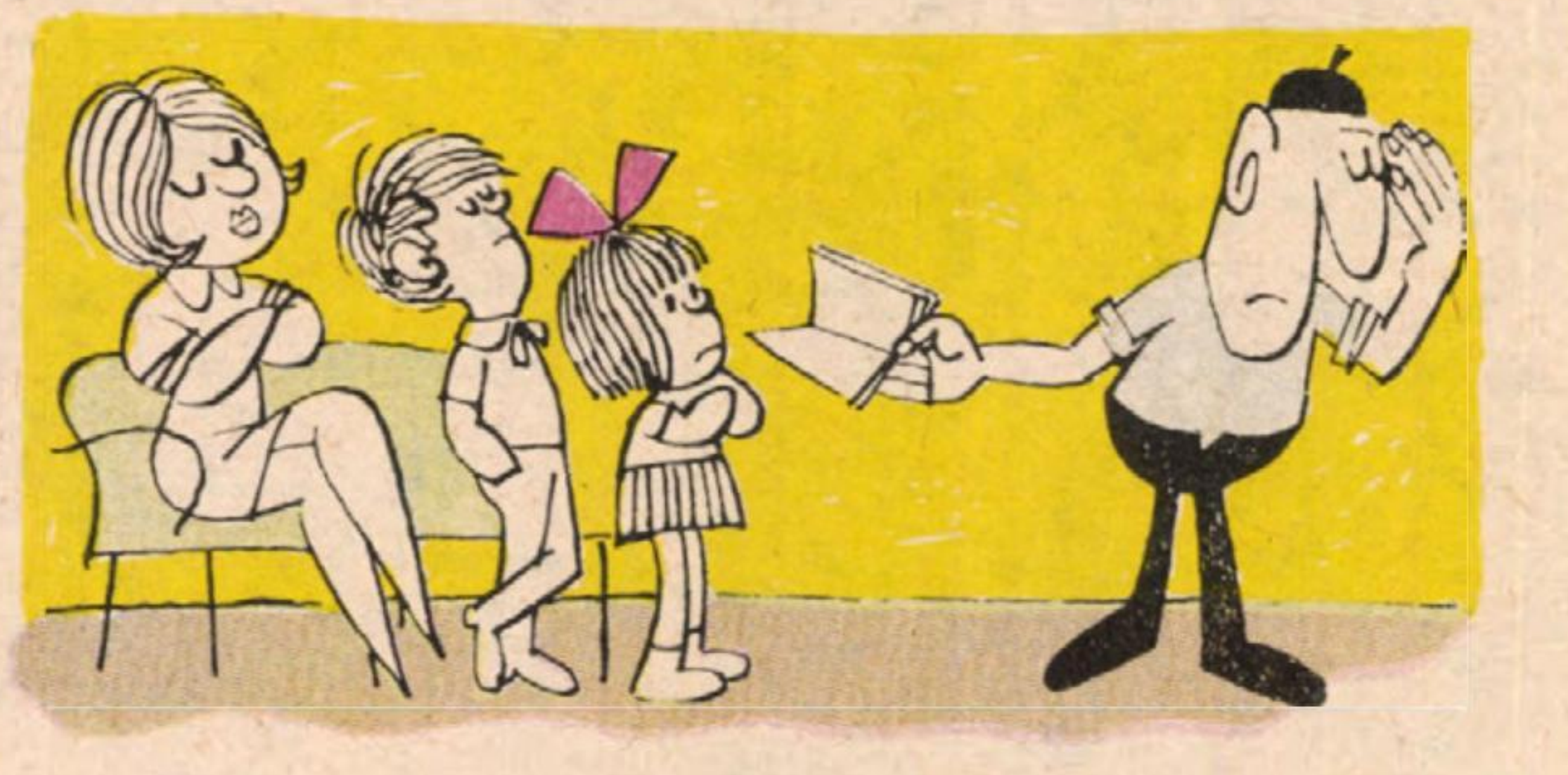

— Az ötletet tulajdonképpen a fiam adta, azaz, hogy nem adta, de tőle van. Tudod, hogy miért viselkedik a kis Elemér tűrhetően az iskolában? Azért, mert tűrhetően akar viselkedni? Fenét! Azért, mert bármit is követ el az iskolában, arról a család az ellenőrző könyvecske beírásai alapján tudomást szerez, és jönnek a szankciók: úgymint zsebpénz-elvonás, mozi-sztornó, állatkert-felfüggesztés, biciklizárolás stb., nem is szólva a családi fegyelmi tárgyalásokról, amitől minden gyereknek még a háta is borsódzik. Érted, Artúr?

— Nem értem, Dezső.

— Akkor megmagyarázom. Én bevezettem dolgozóinknál az ellenőrző könyvet. Minden alkalmazottunknak van ilyen, amit köteles otthon bemutatni, és aláírva visszahozni.

— Ki írja alá?

— Nagyon helyes kérdés, rátapint a lényegre. Az üzemi ellenőrző könyvet ugyanis az egész családnak alá kell írnia. Férjnek, feleségnek, szülőnek, gyereknek. Az eredmény egyenesen csodálatos.

— Kezdem érteni. A beírások.

— Igen, a beírások. Pákozdi Lajos először félvállról vette, amikor beírtuk, hogy selejtet gyárt a gépén, de amikor azután megszidta a fiát egy kettes dolgozat miatt, és a fia így vágott vissza: „Még te beszélsz, te selejtgyártó!”, azóta fél és rendesen dolgozik. Horváthnénak beírtuk, hogy Kertucsek Edvinnel susmog-pusmog egész nap, feltételezhetően privát dolgokról. Az eredmény itt is tökéletes volt, annak ellenére, hogy Horváthné egyik arcfele napokig dagadt volt. Bévay Nándor, a könyvelésből naponta ötször telefonált Erzsikének — a feleségét Lujzinak hívják —, és ez az egész szoba munkáját zavarta. Beírtuk. Azóta Bévay kartárs külön engedélyt kér, ha néhanapján felhívja a feleségét. Prasszer bácsi, a raktárnok, a leltárnál 500 doboz káposztáscvekedli konzervvel tévedett. E tény tudomásulvételét Prasszer Istvánkának kellett igazolnia, Prasszer bácsi unokájának, aki nem egy szidást kapott már nagyapjától, bizonyos számtanpéldákkal kapcsolatosan. De nem részletezem tovább. Egyre kevesebb a beírás, dolgozóink vigyáznak, mert ki szereti, ha otthon megtudják, hogy munkahelyén lusta, hanyag, iszákos, felületes vagy goromba? Ennyi az egész. Nálunk az otthon és az üzem egybeforrott, nincs kettősség, csak őszinteség van, itt a munkahelyen és otthon a családban.

— Zseniális! — áradozott Klór Artúr. — De hogy csinálod, hogy ilyen körülmények között alkalmazottaid nem szöknek meg tőled?

— Egyszerű. Tudod jól, hogy nálunk jócskán van nyereségrészesedés, prémium, jutalom.

— Tudom.

— Nos, annak viszont mindig csak a felét írjuk be az ellenőrző könyvbe.

Fejér István

PLETYKA

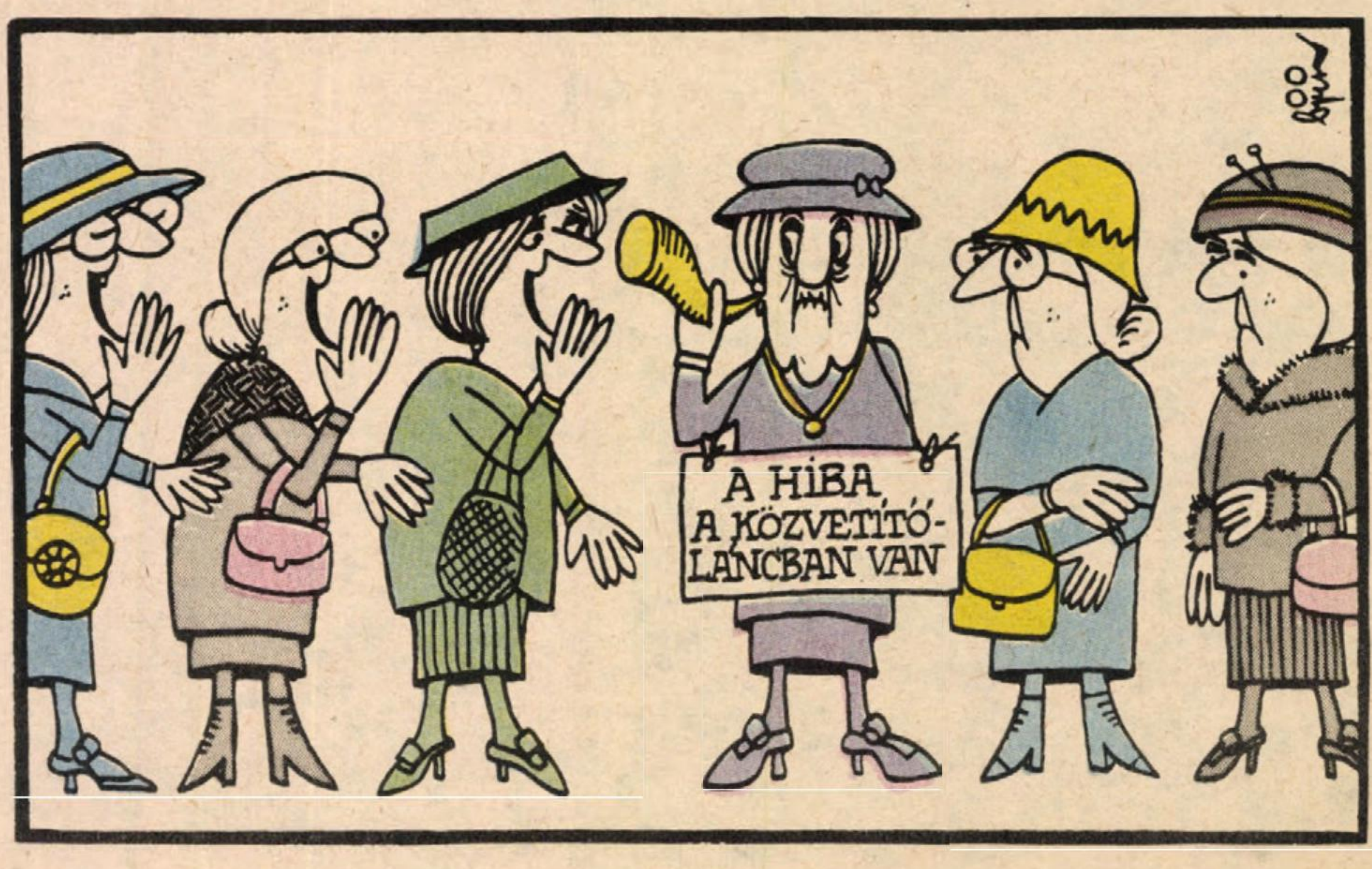

JÓSNŐNÉL

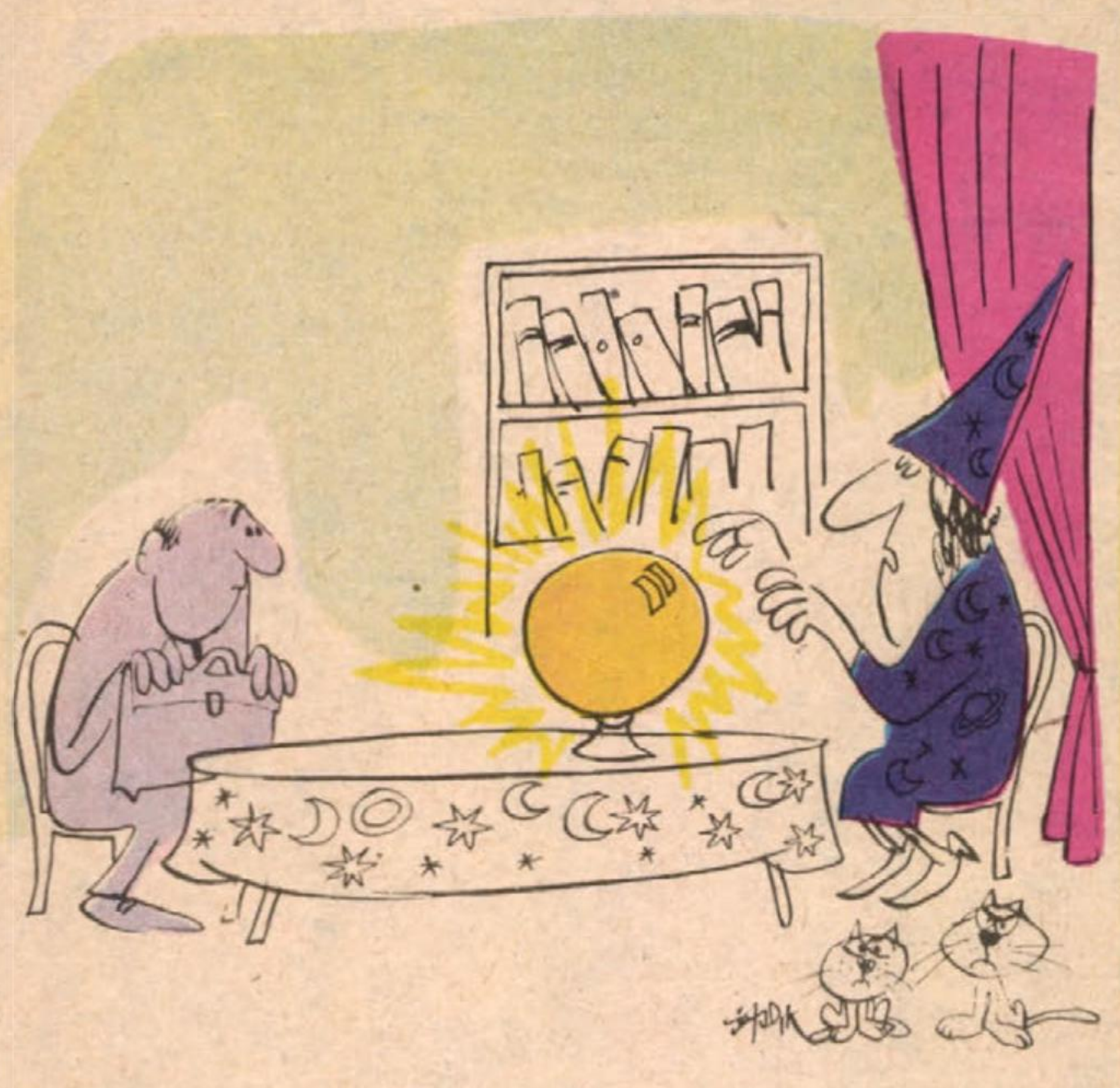

– Egy fekete, sok csavarral ellátott új terméket látok, óvakodjon a gyártásától, igazgató úr!

ÚJ VÁROS

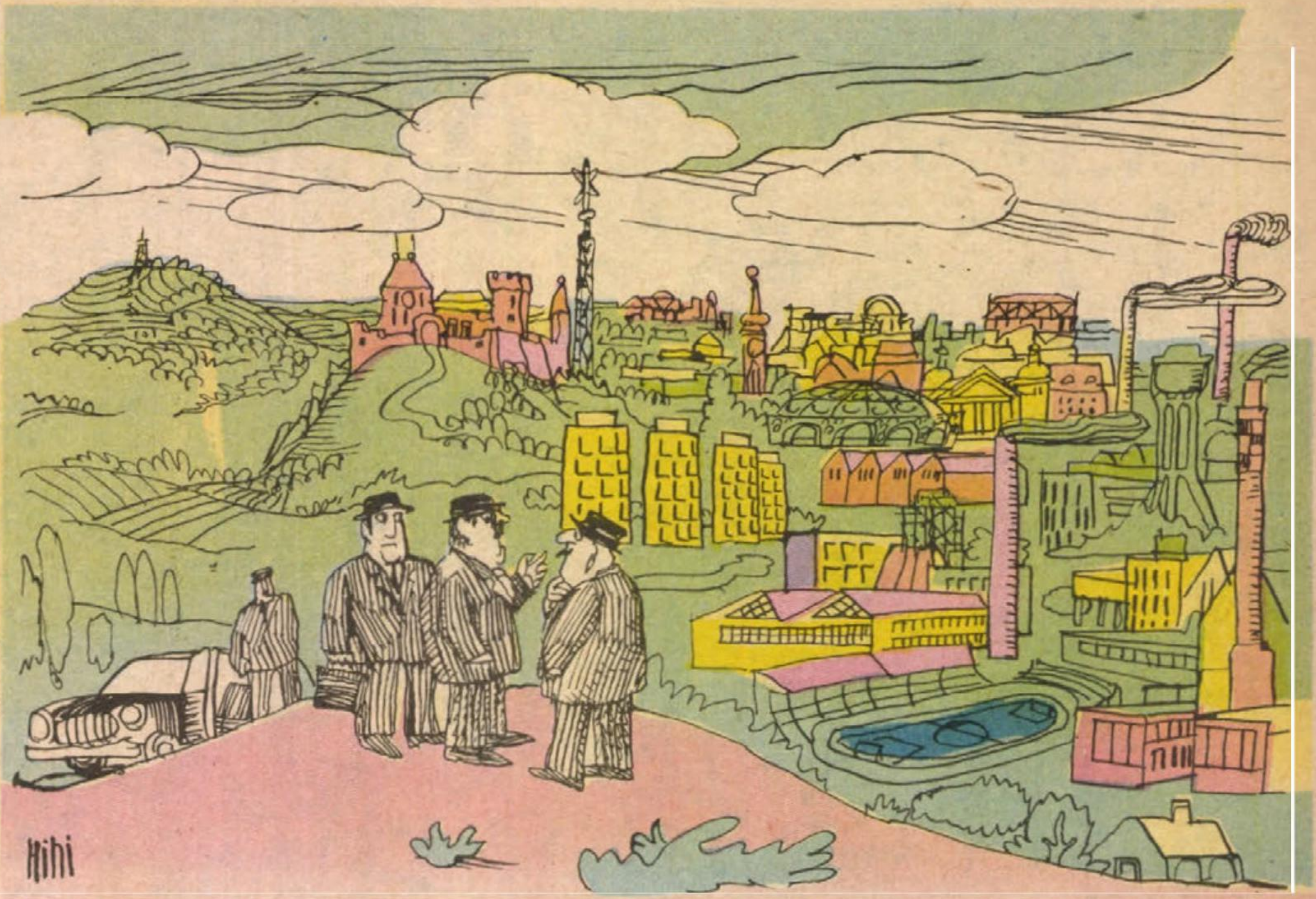

– Ha már egyetemünk nincs, avassunk legalább díszdoktorokat . . .

MAGYARÁZAT

Feher futó cé egyről lép e háromra — jön a sakkozók asztala felől a jelzés, a játékvezető bólint, kihúzza a polcról a megfelelő borítékot, feltépi, közli a zsürivel a kérdés számát, aztán felolvassa.

— Ki építette, mikor, milyen stílusban, és hol állott az a ház, amely 1897-ben leégett és amelynek pincealaprajzát mindjárt bemutatjuk? Továbbá, hogyan kapcsolódik ennek az épületnek a történetéhez az a zenemű, amelyből mindjárt hallanak egy részletet?

Megjelenik a képernyőkön az alaprajz, felcsendül a muzsika, útnak indul a másodpercmutató.

A szemek egy pillanatra az ábrára merednek, rögzítik a körvonalakat, a tagozódást, a fülek a dallamot kóstolgatják, de a kezek közben már le is csapnak az asztalokon felhalmozott kézikönyvekre, lexikonokra, fotoalbumokra, az ujjak villámgyorsan pergetik a lapokat . . . Eltelik tíz másodperc, eltelik húsz . . . A szemek fénye megtörik, a fülek lekonyulnak, az ujjak tétován lebegnek a nyomtatványok felett . . . Teljes a csönd, sehol semmi támpont, úgy látszik, ezzel a leégett házzal együtt ég le a kerület is.

— Tessék hátraadni a mikrofont! — visít fel hirtelen a helyszíni aljátékvezető. — Gyorsan, gyorsan, oda, annak az ősz hajú úrnak!

Mintegy vezényszóra rándulnak a fejek a jelzett irányba, ajaj, ez az öreg madár aligha fogja felfedezni a füst nélküli szilvalekvárt, hiszen nem spéci, nem ül valamelyik számozott asztalnál, hanem egészen hátul, a falnál szorong. Márpedig oda a „hátra"-emberkéket állítják, főleg azzal a céllal, hogy javítsák a terem akusztikáját és csak másodsorban azért, hátha egyszer véletlenül valamelyikük ráhibázik a helyes feleletre, hiszen vak tyúk is . . .

Közben a mikrofon hátravándorolt, kissé lámpalázas hangon kezdte mondókáját az ősz hajú férfi:

— Kérem tisztelettel, az úgynevezett Budweisz-palota pincéjének alaprajzát láttuk, az épület valamikor a Monostori utca és a mai Kétlaki utca kereszteződésénél állott. Megjegyzem, a Kétlaki utcát akkor Gerzson utcának hívták. A Budweisz-palotát Pákonyi Bertalan építette, Keszttölcz Ignác tervei alapján, barokk stílben, 1853-ban. Nem tudom, fontos-e, de Cuzammen Jenő volt a főpallér és . . .

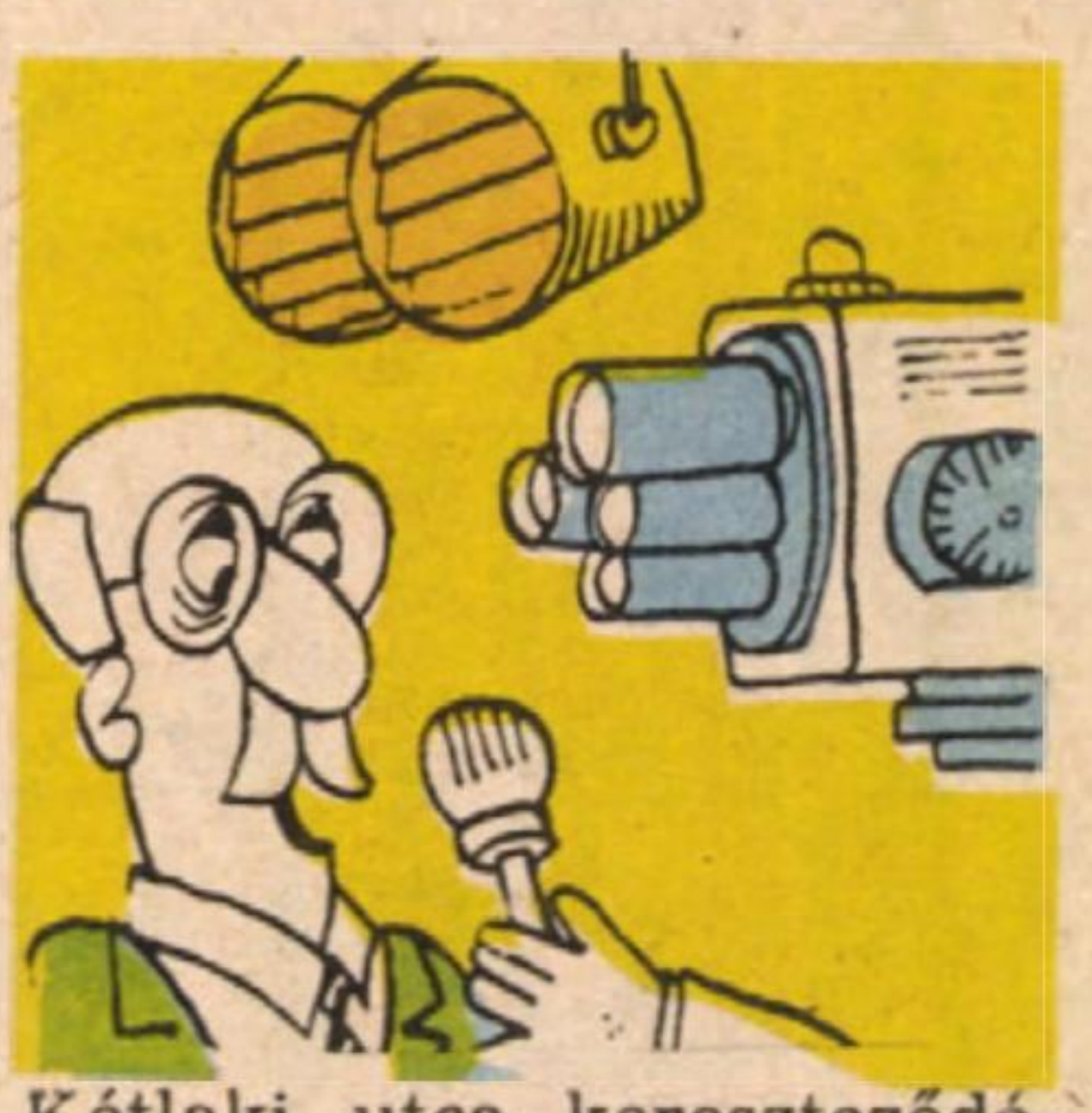

— Köszönjük! — szakította félbe az ismertetést a stúdióból a játékvezető. — Ez elég, még csak a zene . . .

— Ami a zenét illeti, kérem tisztelettel — folytatta az ősz hajú —, ez az Unde mergyem, domnisoara, azaz Hová megyünk, kisasszony? című román műdalból való és szerzője az a Pentaleu Ghien, aki a Budweisz-lányok házitanítója volt 1862. augusztus másodikától egészen . . .

Csrrr! . . . Megszólalt a csengő, jelezvén, hogy a felelet tökéletes volt. Tapsorkán, örömtől kipirult arcok, gratulációk, ölelések, hátbaveregetések, meg van mentve a haza . . .

Pedig a java még csak ezután következett!

A vetélkedő során még vagy három alkalommal rekedt kátyúba a kerület szekere, s szinte hihetetlenül precíz, elképesztően részletes feleleteivel, bárminő segédeszköz igénybevétele nélkül, mindig az ősz hajú húzta ki a szekeret a kátyúból. Ő mondta meg, ki volt az a három, akinek nevét utca őrzi, hogy ki írta, kinek, milyen álnéven, mely alkalomból, hogy a kovácsolt kis vaskaput Gül Baba mi célból készíttette . . .

— Nagyon kérem — szólt az utolsó csodálatos telitalálat után a játékvezető —, mutatkozzék be a televízió közönségének. Sok vetélkedőt izgultunk már végig, sok nagy tudású játékossal találkoztunk, de bátran állíthatom, hogy az ismereteknek ilyen lenyűgöző tárházával egyikük sem rendelkezett.

— Kovács József vagyok, kerületi lakos.

— Elárulná, hogyan készült fel ilyen pompásan erre a versenyre?

— Kérem tisztelettel, én nem készültem fel külön. Az utóbbi években a fiam egyetemi felvételén fáradoztam, a lányom fodrásztanuló lett, leválasztattam a lakásomat és az ingatlankezelővel új cserépkályhát is építtettem. Ahhoz, hogy ezeket elintézhessem, a kerületben mindenkiről mindent meg kellett tudnom, még a le- és felmenő rokonságot is, meg kellett ismernem minden járható utat és minden kaput. Nagyot is, kicsit is.

Kürti András

A LELKIISMERET LÁZADÁSA

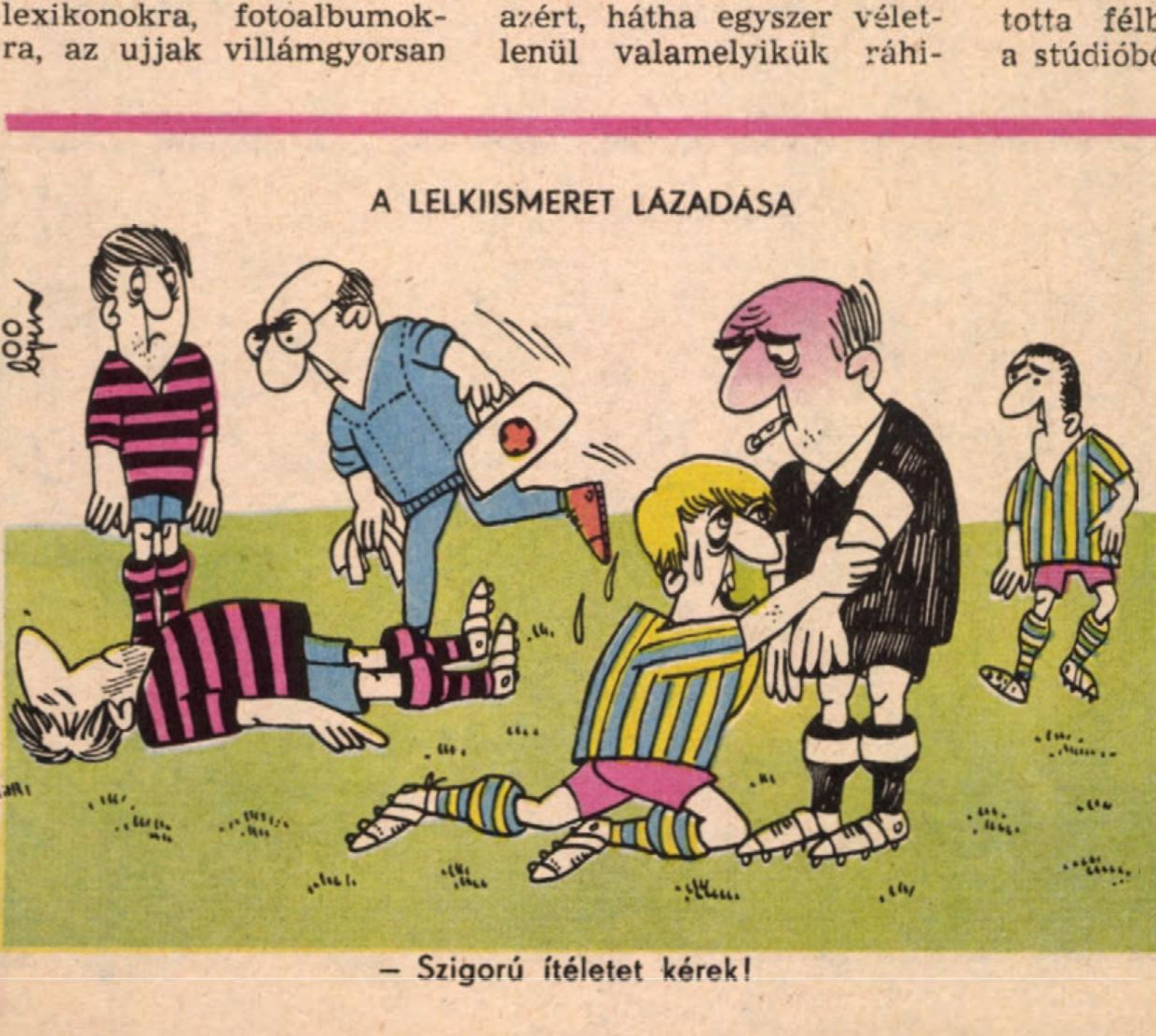

– Szigorú ítéletet kérek!

SORBANÁLLÁS

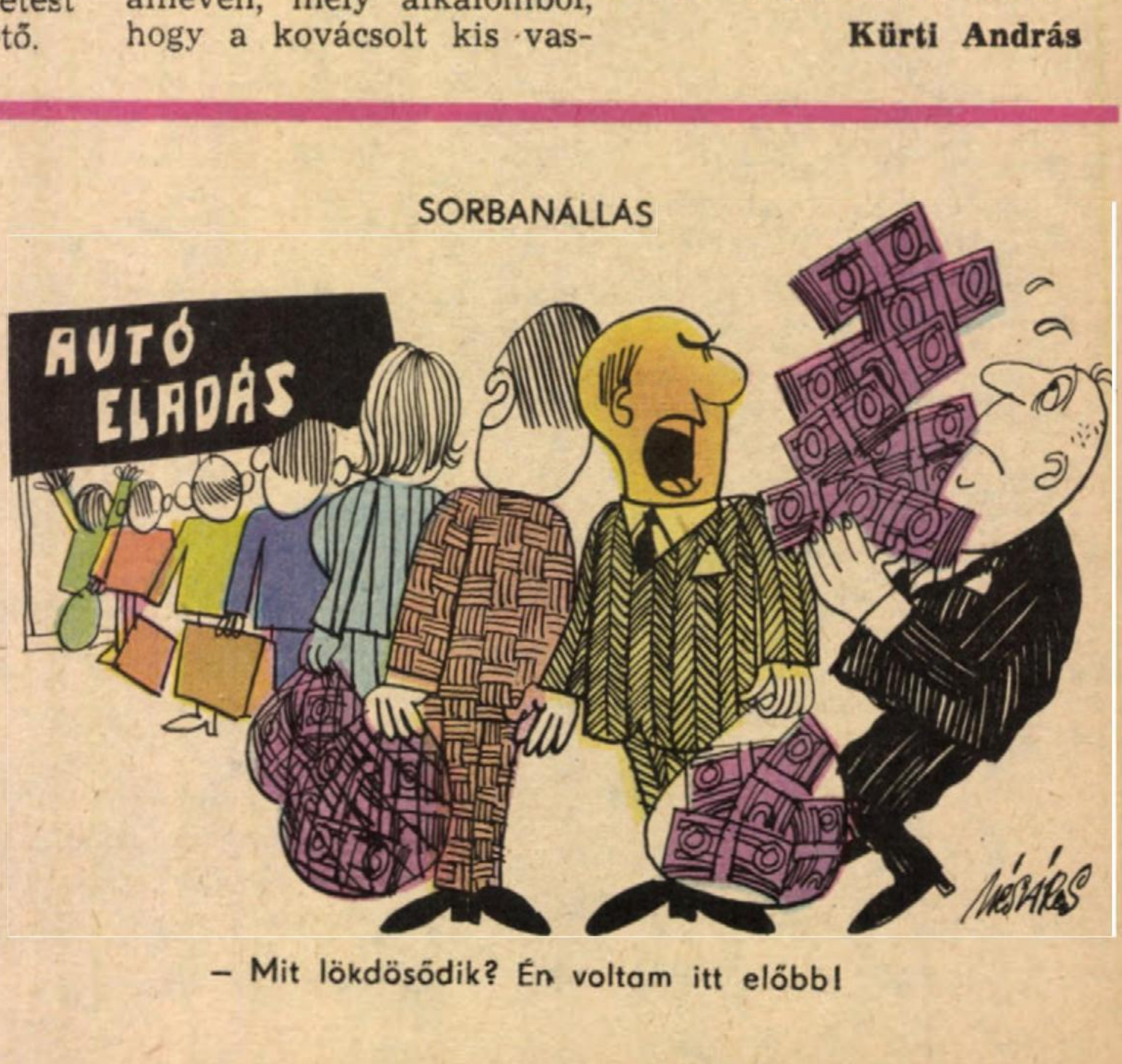

– Mit lökdösődik? Én voltam itt előbb!

TÜNTETÉS A VIETNAMI HÁBORÚ ELLEN

Hegedűs István rajza

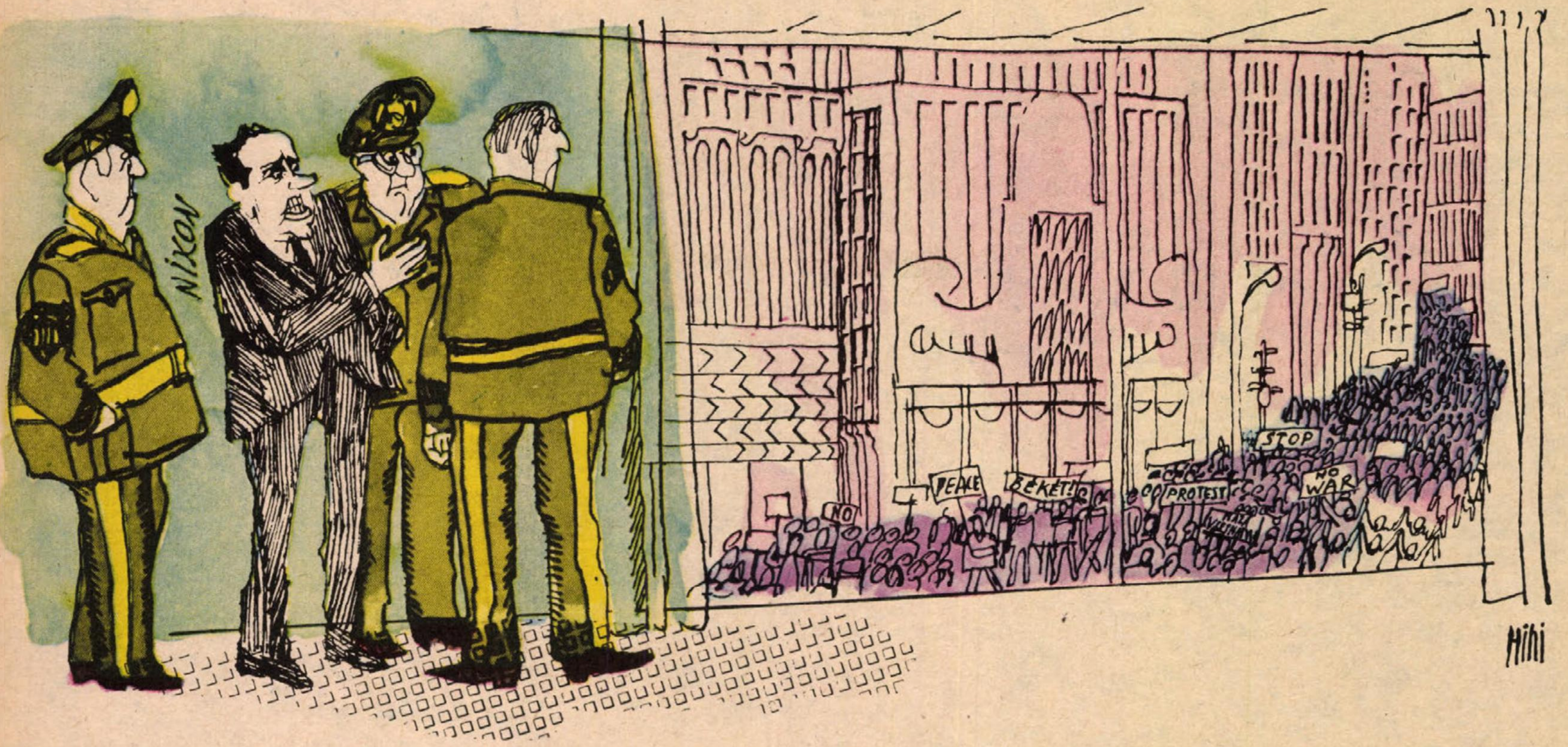
NIXON
NO
PEACE
BÉKÉT!
PROTEST
STOP
NO WAR

– Az ördögbe is! Úgy látszik, még mindig többen vannak itthon, mint amennyit behívtunk...

FEGYŐRLÁZADÁS

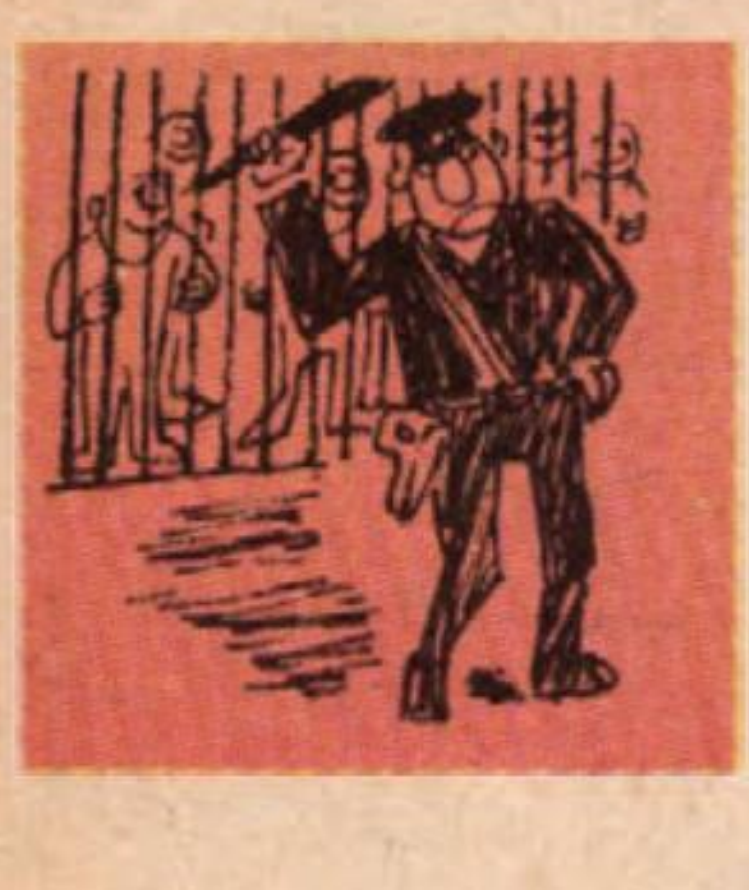

A napisajtó és a filmművészet eddig csak fegyenclázadást ismert. Most viszont az UPI-hírügynökség ausztráliai jelentése szerint Sydney két fegyházában és egy Bathurst-i fegyházban fellázadtak a fegyőrök és kitörtek. Úgy is mondhatjuk, hogy sztrájkolnak. Az ok: kidobtak egy fegyőrt, mert megütött egy fegyencet. Mivel nincs fegyőr, emiatt a fegyenceket bezárták a cellákba, nehogy megszökjenek. A fegyencek viszont az őket megillető séta, munka és testgyakorlás hiánya miatt fenyegetőznek lázadással. Most már csak az hiányzik, hogy a börtönigazgatóságok lázadjanak fel.

ANYASZÍV

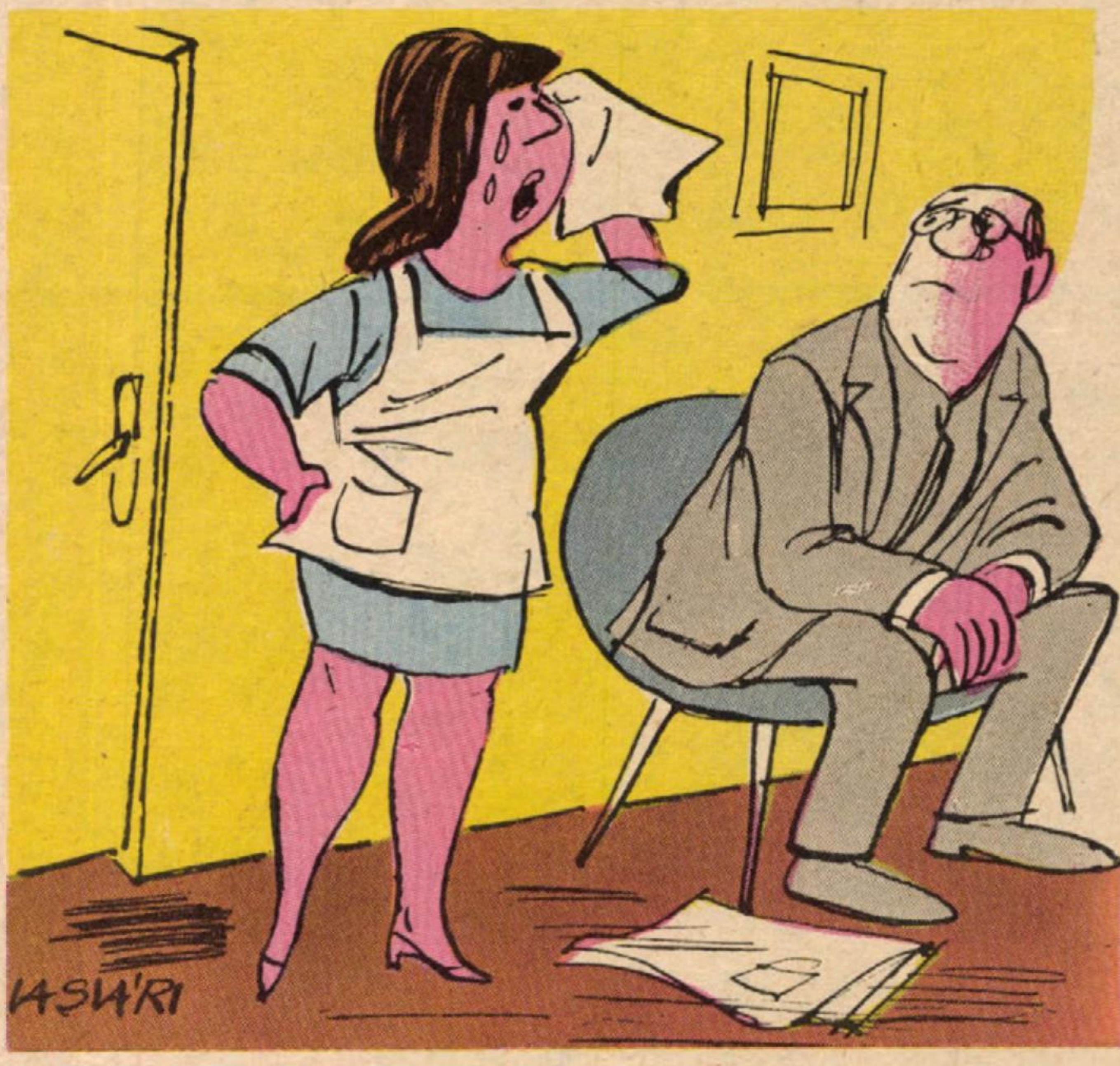

– Fürdik a Pisti! Biztosan van valakije...

KORSZERŰ ÉPÍTKEZÉS

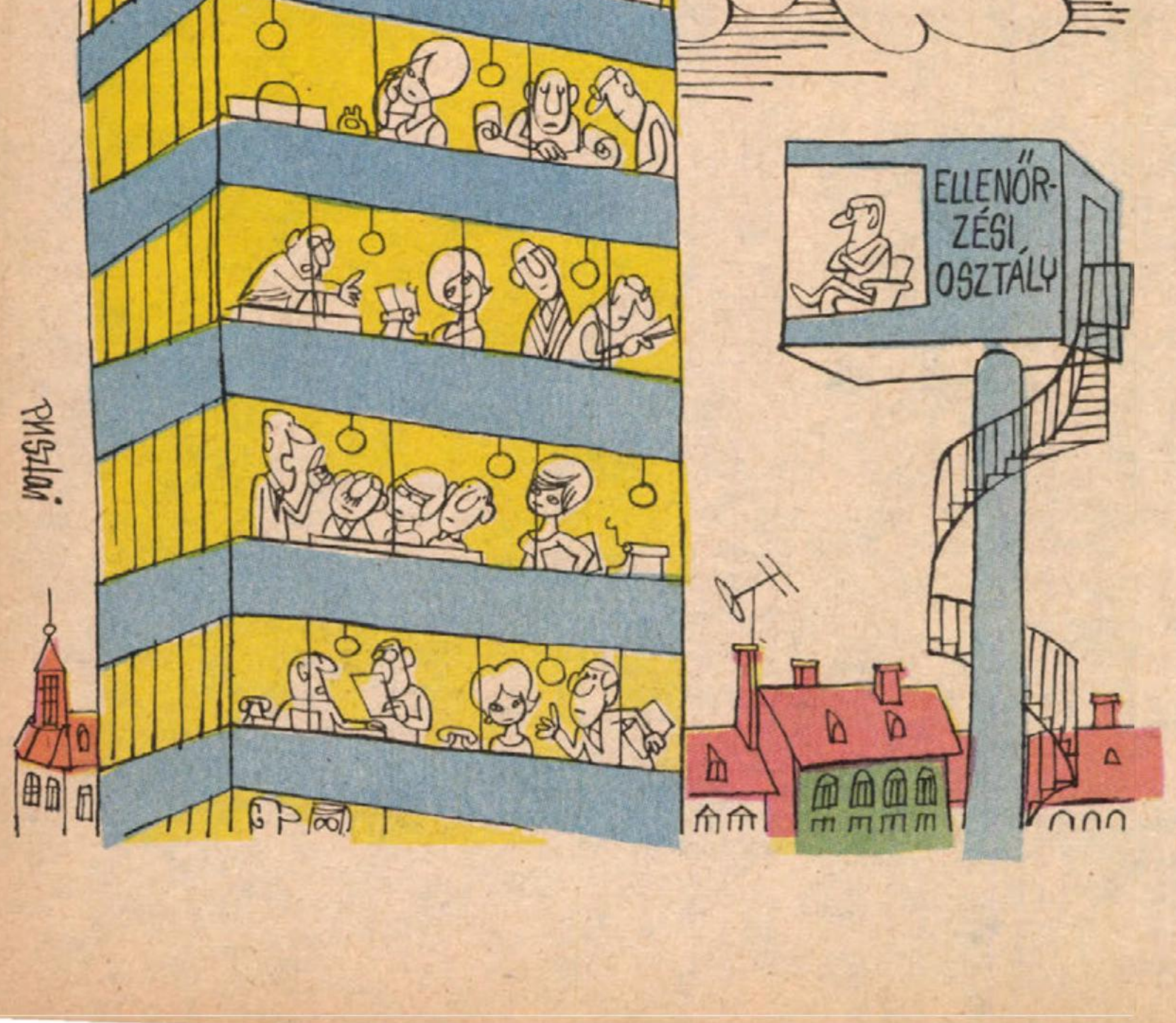
IRODAHÁZ
ELLENŐR-
ZÉSI
OSZTÁLY

ANGOL IMPORT-VICC

Jim Brown a falu kocsmájában katonaéveiről beszél:

– Tudják, előbb a haditengerészetben szolgáltam, egy tengeralattjárón, de azután sürgősen átvezényeltek a gyalogsághoz...

– Miért?

– Mert én csak nyitott ablaknál tudok aludni!

HIRDETŐ-TÁBLA

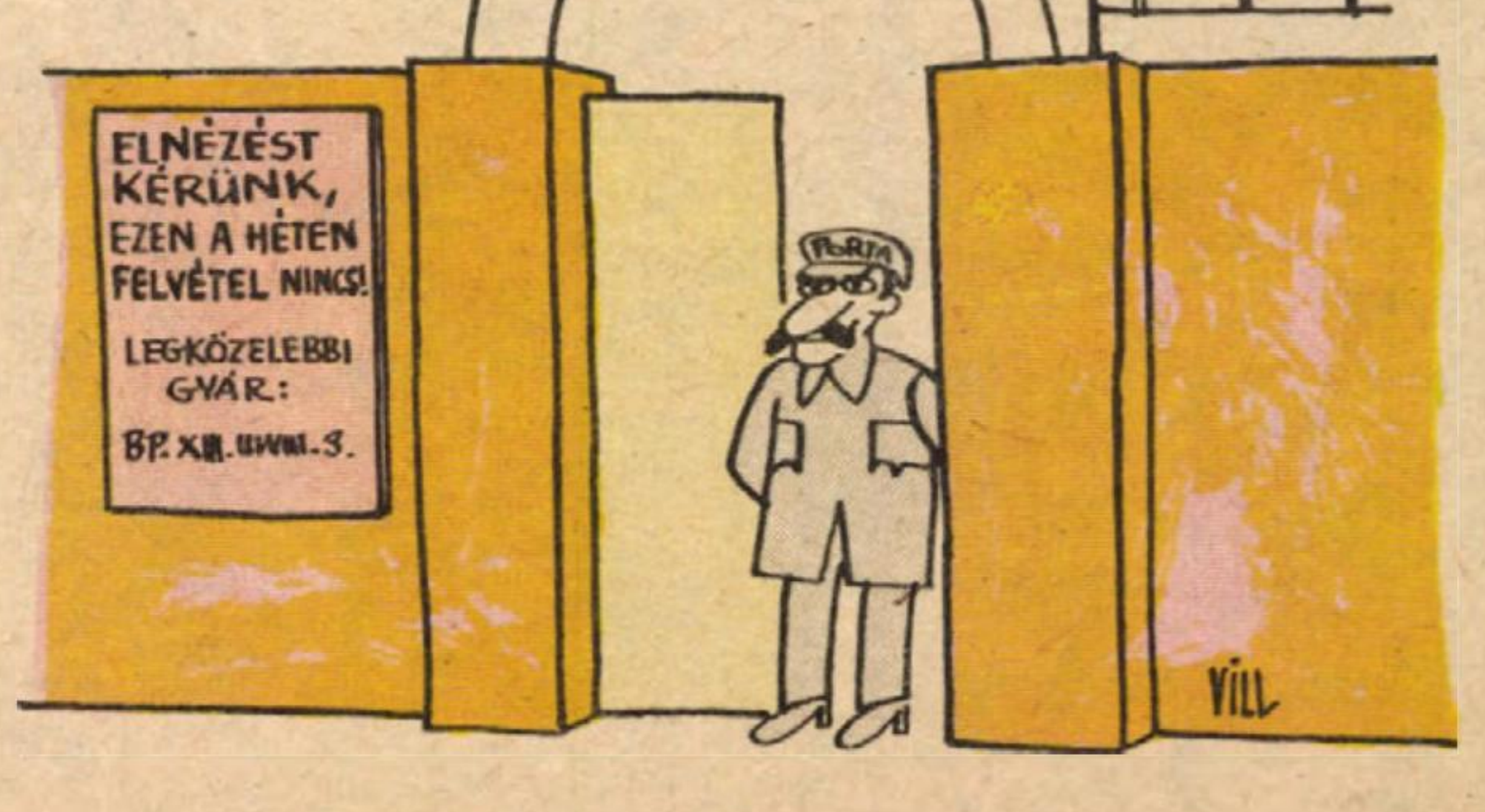
GYÁR
ELNÉZÉST KÉRÜNK, EZEN A HÉTEN FELVÉTEL NINCS!
LEGKÖZELEBBI GYÁR:
BP. XIII. [illegible]
PORTA

A TÖKÉLETES LAKÁJ

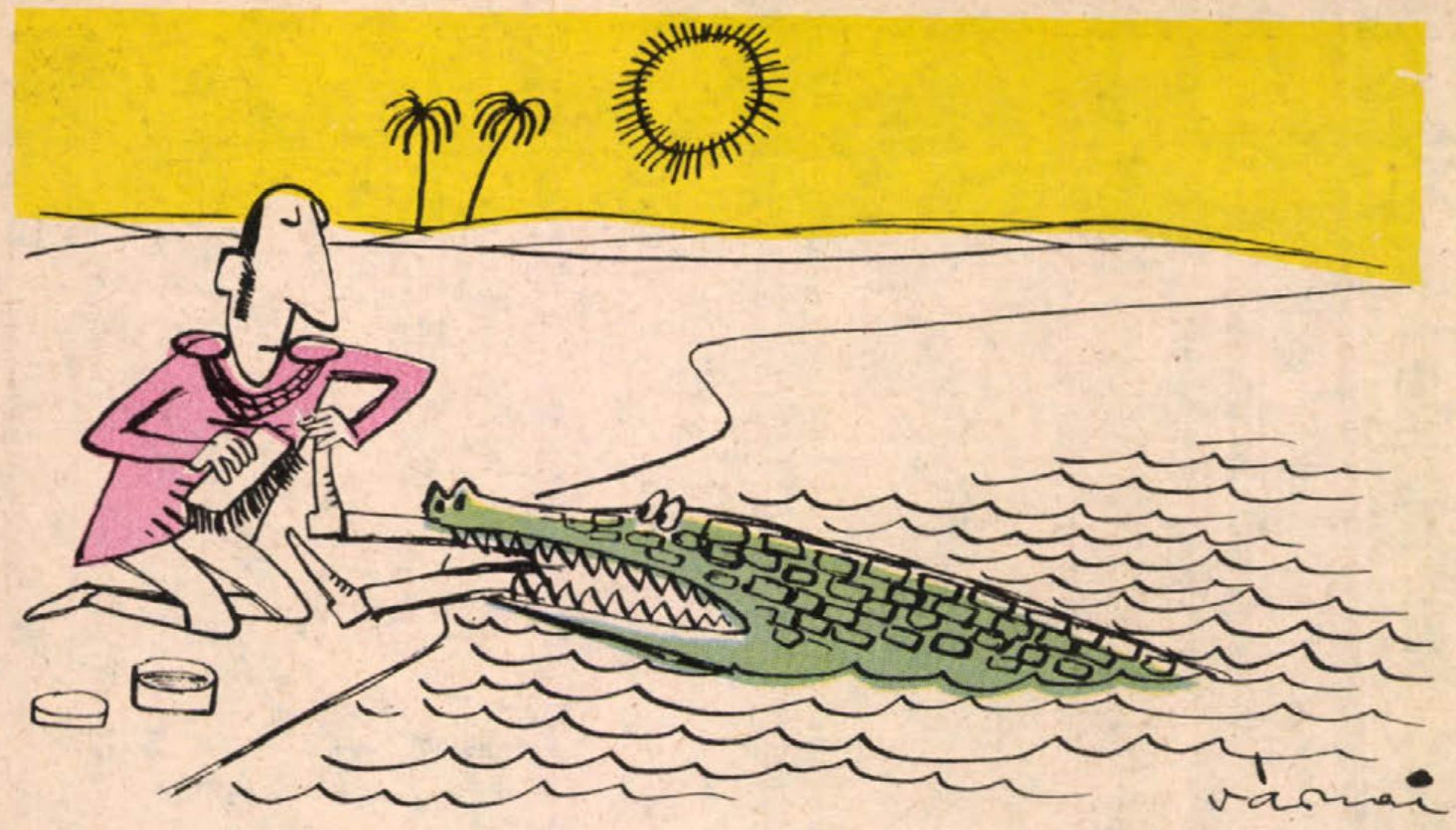

BEJELENTÉS

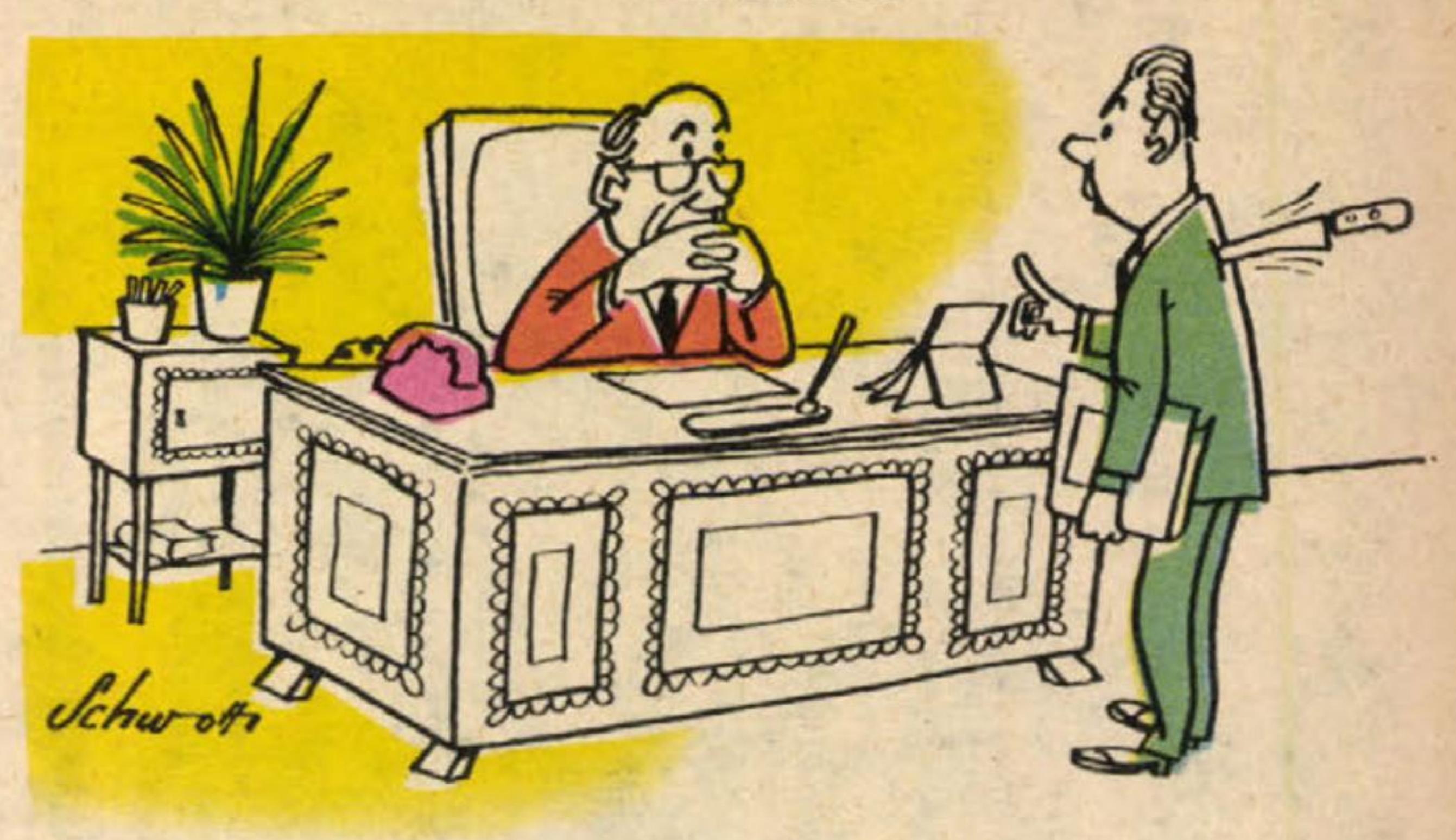

– Az az érzésem igazgató kartárs, hogy itt még lehetne javítani a kollektív szellemen...

GÓL!

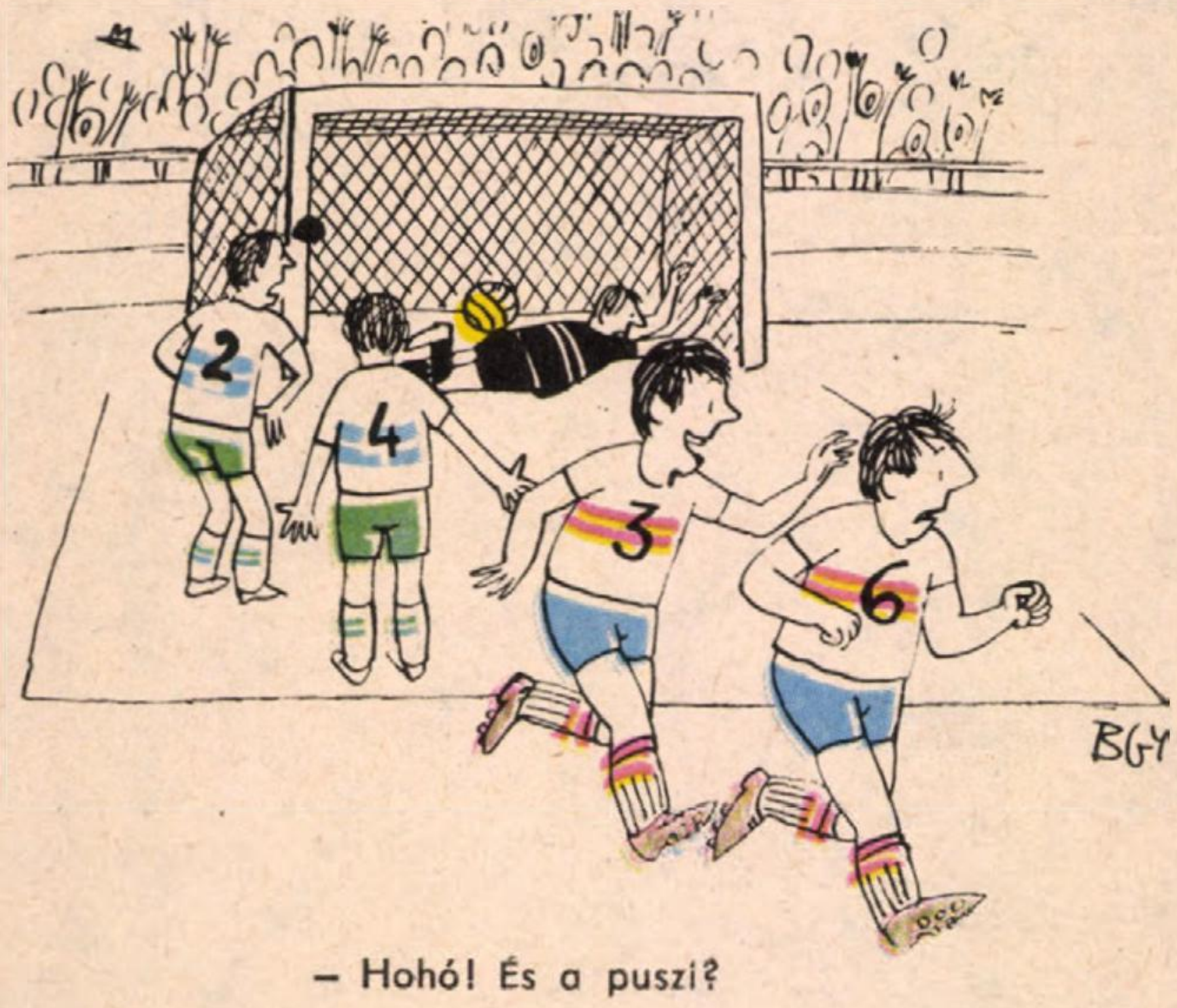

– Hohó! És a puszi?

ELADÓ A SIEGFRIED-VONAL!

Az idősebbek még emlékeznek a nácik által bevehetetlennek hirdetett Siegfried-vonalra, erre az erődítményrendszerre, amely vagy 20 000 bunkerből állt, rengeteg tankcsapdából, s más daliás katonai berendezésekből. Ötezer bunkert már elpusztítottak, de jelenleg leállt a munka, mert a nyugatnémet kormány túlságosan borsosnak találja a pusztítás árát. Itt-ott gombát tenyésztenek egy-egy bunkerben, a legtöbbel azonban nem tudnak mit csinálni. Szó van arról, hogy romantikus vendéglőkké alakítják át a szebb fekvésű erődítményeket, de nincs komoly vevő. Kiderült, hogy a Siegfried-vonal nem bevehetetlen ugyan, de eladhatatlan.

MEGOLDÁS

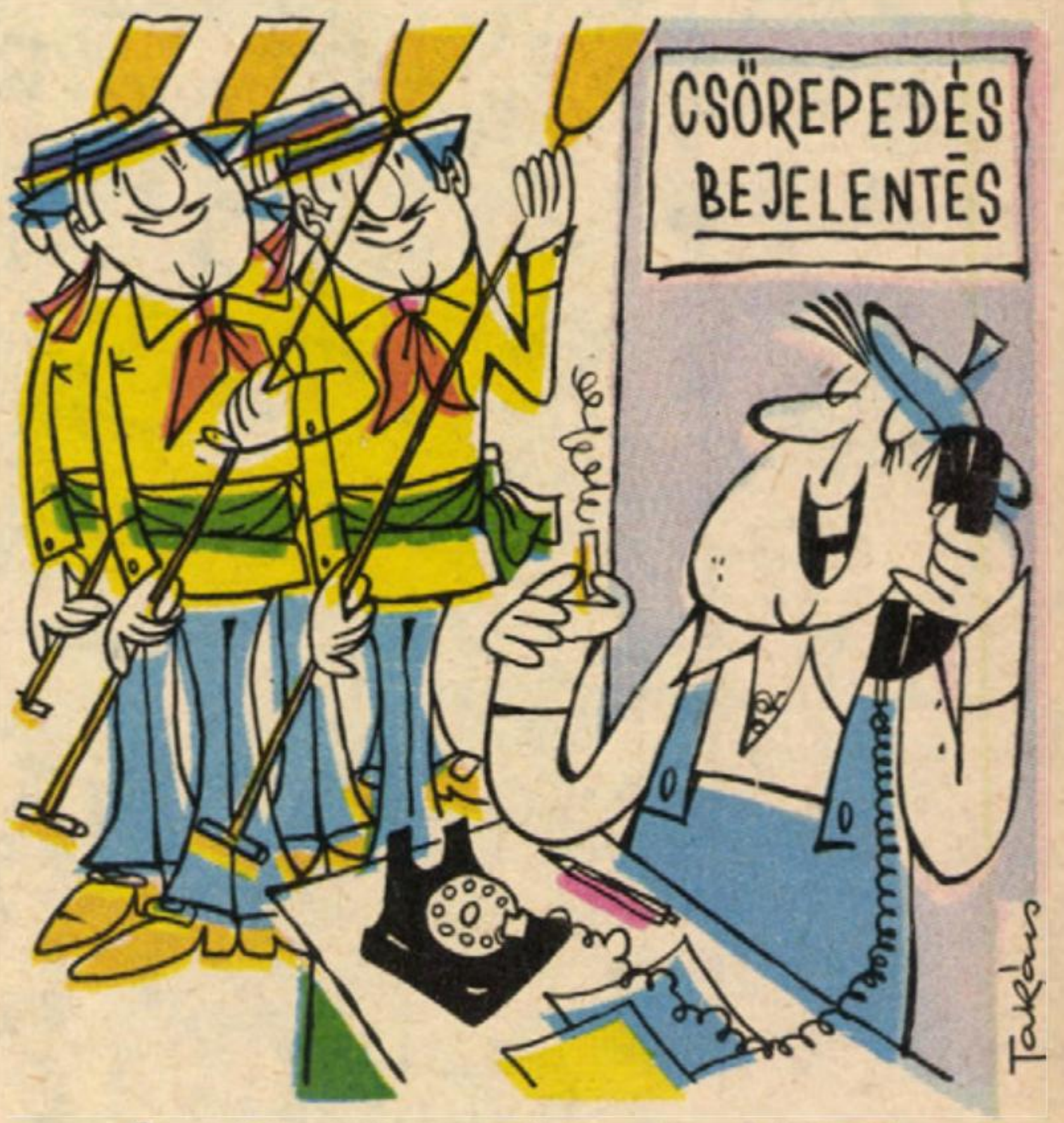

– Szerelő, sajnos, nincs, de kiküldök néhány valódi olasz import gondolást.

HUMORÜGYBEN TOLNAY KLÁRINÁL

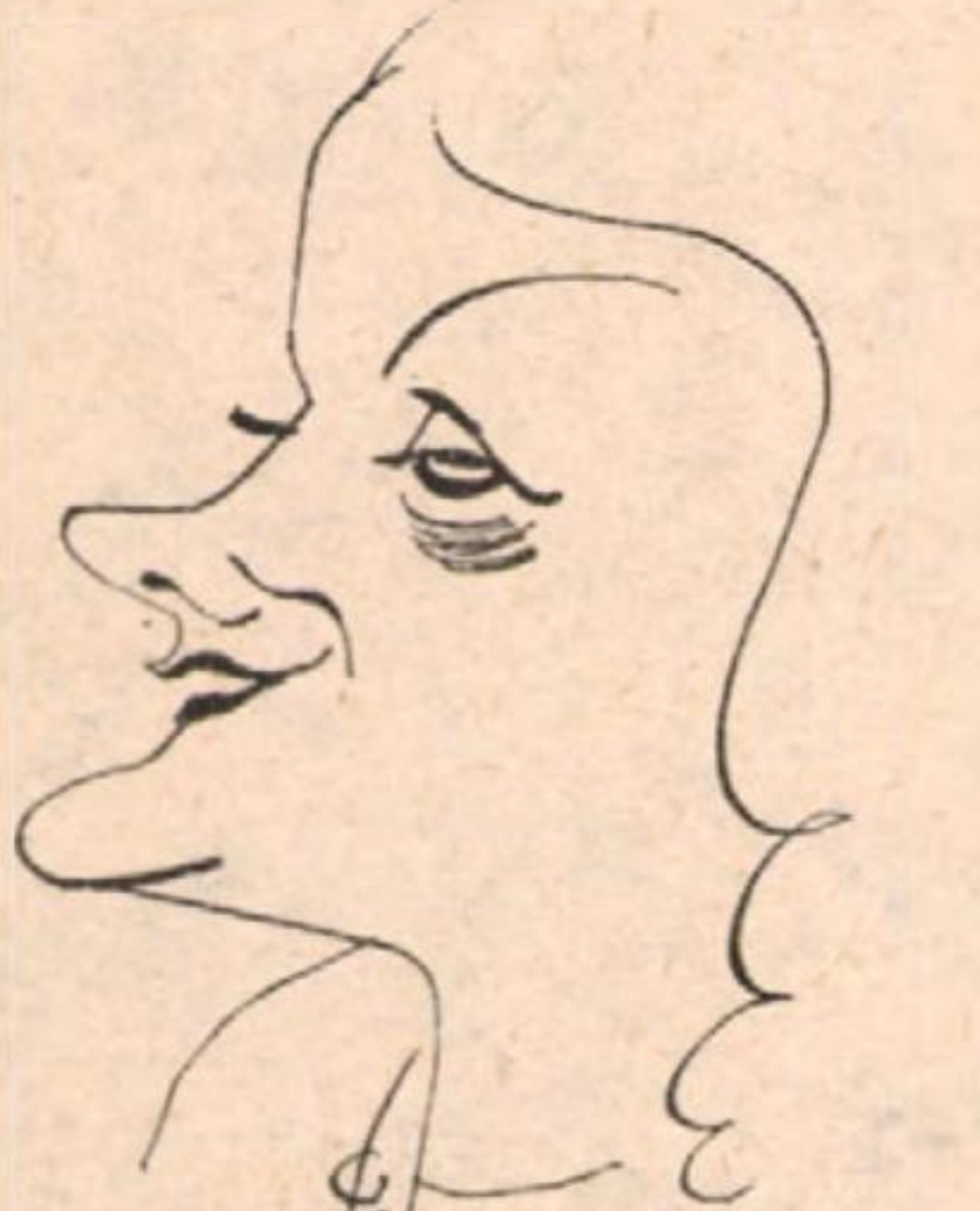

Humorügyben bármikor boldogan állok rendelkezésére — válaszolta Tolnay Klári telefon-érdeklődésemre.

Nagy cselesen a „Kaviár és lencse" előadása után találkoztunk, gondolva, hogy a háromórás komédiázás után jó lendületben lesz.

Hát a lendületben nem is volt hiány, olyan lendületesen keverte a kávéját percekig, hogy a nézésétől is szédültem. Kattintgattam a golyóstollamat, lapozgattam a füzetemben, köhögtem, krákogtam, végre észrevett.

— Ne haragudjon — szólt szabadkozva —, de vígjáték után mindig ilyen komor, kiállhatatlan vagyok. Máskor színészhez „humorügyben" akkor menjen, ha tragédiában játszott, ha gyilkolt, vagy őt gyilkolták. Olyankor bolondozunk, vicceket mesélünk. A sportban — ha jól tudom — úgy mondják ezt, hogy „lemerevedés", valami más irányú mozgással kell lazítani.

— Talán túl komolyan veszi a játékot.

— Nem túl komolyan, csak komolyan. Különösen a vígjátékot, a humort. Ebben Karinthy Frigyes az én prófétám, az ő tanítását vallom: humorban nem ismerek tréfát.

— Szokott Karinthyt mondani?

— Soha, de betéve tudom csaknem minden egyes sorát, és azt is, ami a sorok mögött van. Egyszer találkoztam vele személyesen is társaságban, ahová azért hívták, hogy szórakoztasson. Egyfolytában hallgatott. Akkor még nem értettem, kezdő voltam.

— Közvetlenül a főiskola után?

— Nem végeztem főiskolát, csak kereskedelmi érettségim van. A szüleim kívánsága volt, hogy kenyér legyen a kezemben. Én azonban nem álláshirdetésre jelentkeztem, hanem Jób Dánielhez, a Vígszínház igazgatójához kopogtam be: „Színésznő szeretnék lenni!" — mondtam. Jób az iratai között matatott, föl sem nézett, úgy kérdezte: „Mit tud?" Zavarba jöttem és spontán így válaszoltam: „Könyvelni, gépirni, gyorsírni". Ez meglepte, rám nézett, nevetett és ott tartott. Hat évig néma statisztálás, néha egy-két mondatos szerep, de minden próbát végig kellett ülnöm a többi növendékkel együtt. Így tanultam.

A presszó közönsége közben cserélődik, de a jövő-menők között nem akad senki, aki ne nézné meg alaposan Tolnay Klárit.

— Nem zavarja, hogy mindig mindenütt ennyire megnézik?

— De igen. Ennél csak az zavar jobban, ha észre sem vesznek.

— Ez előfordult már?

— Ó, hogyne. Olykor azonosítanak a szerepemmel. Például, amikor a Pillantás a hídról című darabban játszottam, eljött hozzám egy kislány, és elzokogta, hogy ugyanaz a problémája van, mint az én lányomnak, mármint a darabbeli lányomnak. A lelki tanácsadója lettem vagy fél éven keresztül. Csak úgy szólított: Beatrice néni.

— Hát, igen, az egyszerű néző...

— No, meg a dörzsölt színházi bennfentes, például a színházi tűzoltó! A Vágy villamosában történt, ahol egy egzaltált nőt, Blanche-ot játszottam. Az egyik előadáson, amikor cigarettára gyújtottam, lángra lobbant a nylonkendőm, s rögtön tüzet fogott a parókám. Ösztönösen rászorítottam a kezemet, Vass Éva, a darabbeli húgom, hozzámugrott, ő is puszta kézzel segített elfojtani a tüzet. A tűzoltó egy lépésre tőlem, a színfal mögül gyönyörködött a „játékban" csakúgy, mint a közönség.

— És azután?

— A játék ment tovább. Igen, a játék mindig megy tovább! — sóhajtja vígjáték utáni hangulattal, majd legyint. — Persze, magát csak a vidám sztorik érdeklik.

Mielőtt tiltakozhatnék, már meséli:

— Vidéken szerepeltem egyszer, még akkoriban, amikor lisztben és zsírban kaptuk a gázsit. A deszkadobogón, egy görcshagyta lyukba beletört a cipőm sarka. Én lábujjhegyre állva rögtön kiegyenlítettem a hiányt, és hősiesen így játszottam végig az előadást. Roppant büszke voltam a teljesítményemre. Azután, amikor mentünk a szállásunkra, hallom, hogy rólam beszél egy atyafi. Emígy: „Én bíz sohase hittem vóna, hogy egy sánta lány is lehet színészné..."

— Milyen szerepet játszik a legszívesebben?

— Azt nem mondom meg. Ne is nézzen rám olyan könyörögve: nem! Tudja, már annyiszor megkérdezték tőlem illetékesek és még illetékesebbek. Én naivul megvallottam szívem vágyát, ők nagyon egyetértettek velem, és rám osztottak valami egészen mást.

— De mégis? Súgja meg a Ludas olvasóinak!

— Bohócot.

— Tessék?

— Komolyan mondom. Vagy húsz évvel ezelőtt Gobbi Hilda nagy cirkuszműsort rendezett az Ódry Árpád Színészotthon javára. Mindnyájan ott voltunk. Én Daykával, Gobbival, Kiss Manyival, Turayval a bohóc-ötös tagja voltam. Nagy cipőben csoszogtam és egy hatalmas esernyőm volt, amely természetesen összecsuklott, ha kinyitottam. Nem kellett csinálnunk semmit, a maszk játszott helyettünk. Úristen! Mit kínlódott professzor Deddy, amíg úgyahogy megtanított erre a semmire...!

Mindebből a tanulság? Ismert művésznővel kell presszóba járni. A kiszolgálás hihetetlenül gyors, a kávé minősége osztályon felüli.

Sólyom László

GYÖNYÖRŰ BUDAPEST

Az NDK fennállásának huszadik évfordulóját ünnepli. Weimar a huszadik évfordulóval együtt Goethe születésének kétszázhuszadik évfordulóját ünnepli. Minthogy szabadságon vagyok, tetőtől talpig átérzem az ünnepi hangulatot, s önfeledten barangolok a bűbájos városban, beszívom varázsos atmoszféráját, és — mivel az atmoszféra elillan, a képek megmaradnak — összevásárolok minden lehetséges anzixot, amely Weimar városában Weimar városáról kapható.

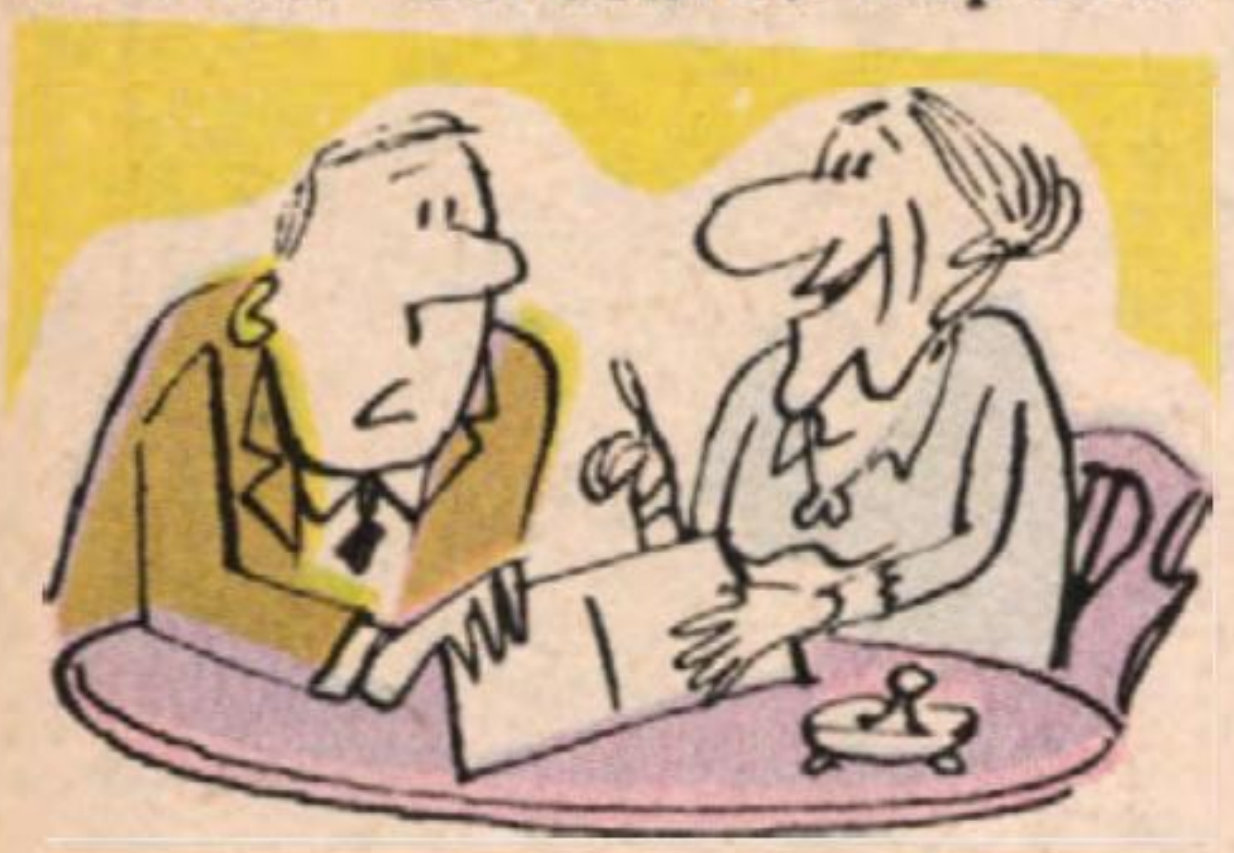

A Goethe-ház kívülről, a Goethe-ház belülről, a ***Frauenplan bal csücske a*** *Fehér Hattyú nevű fogadóval, a Frauenplan jobb csücske a patinás kúttal, Goethe és Schiller színháza, a színház előtt kettejük emlékműve, a Schiller-ház, a Liszt-ház, az Ilm folyócska regényes partja, ahol a titkos tanácsos úr hátrakulcsolt kézzel sétálgatott stb., stb. ... Egyszóval weimari képeslapok tömegének vagyok boldog tulajdonosa. A képeken látható nevezetességeket természetesen a valóságban is végigloholom, majd estefelé önnön mohóságomtól megszédülve, s végkimerülten betámolygok egy biedermeier cukrászdába, amelyben szerencsétlenségemre egyetlen szabad asztal sincs. S még ha legalább parókás urak és krinolinos hölgyek töltenék meg a helyiséget! De persze, szó sincs róla, farmernadrágos fiúk és miniszoknyás lányok fagylaltoznak, én pedig menten összerogyok a fáradtságtól.*

Csüggedten tekintek körül, egyszer csak fölfedezek egy töpörödött, ősöreg anyókát, aki ha nem is a tizennyolcadik, de legalábbis a múlt századból maradt itt. Megengedi, hogy asztalánál helyet foglaljak, majd tüstént élénken érdeklődni kezd, honnan jöttem.

— Á, Budapest — csipogja, s ráncos arcára kiül a gyermeteg sóvárgás.

— Jöjjön el egyszer — invitálom barátságosan. Megrázza aprókontyos fejét, amely amúgy is reszketegen inog jobbra-balra, s közli, hogy ötven esztendeje ki sem mozdult Weimarból.

Enyhe irigységgel arra gondolok, milyen sok ideje lehetett rá, hogy mindazt kényelmesen s alaposan megnézze, amit én egy nap alatt lerohantam.

Önkéntelenül előszedtem zsákmányomat, a képeslapokat, hogy most már ülő helyzetben élvezzem újra a várost.

Asztalszomszédom az agg hölgyek fékezhetetlen kíváncsiságával pislog felém, s figyeli minden kézmozdulatom.

Ötven éve ugyanezt látja — gondolom szinte sajnálkozva, hogy semmi újdonsággal nem szolgálhatok. De oly erős a felém pislogó kényszer, hogy odanyújtom a képeslapokat.

A néni gumóorrocskájáig emelve, nagy áhítattal böngészi végig valamenynyit, majd elandalogva rebegi:

— Az a Budapest valóban gyönyörű lehet ...

s. m.

AZ NSZK-BAN

(„Die Presse". Becs)

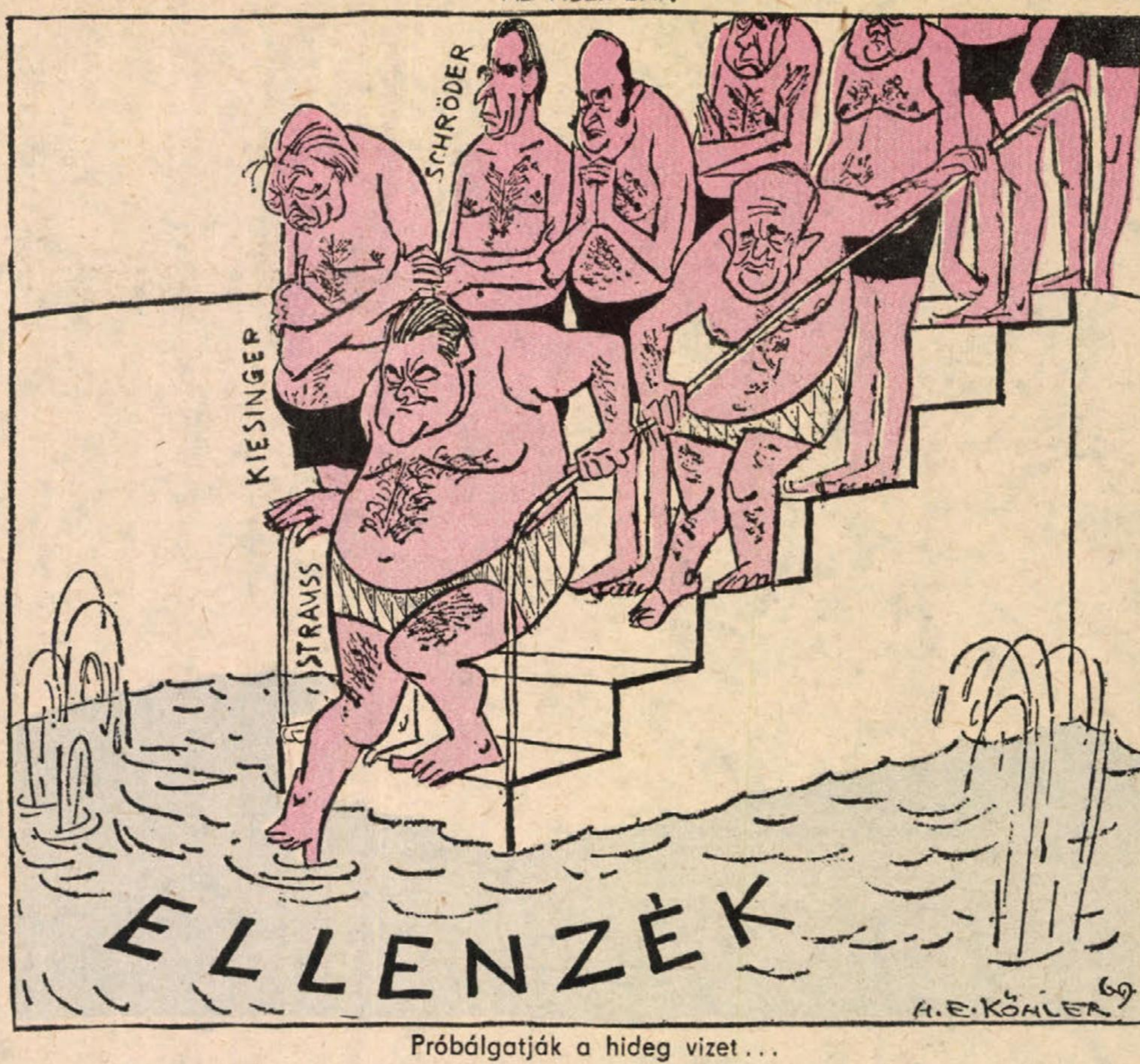

Próbálgatják a hideg vizet ...

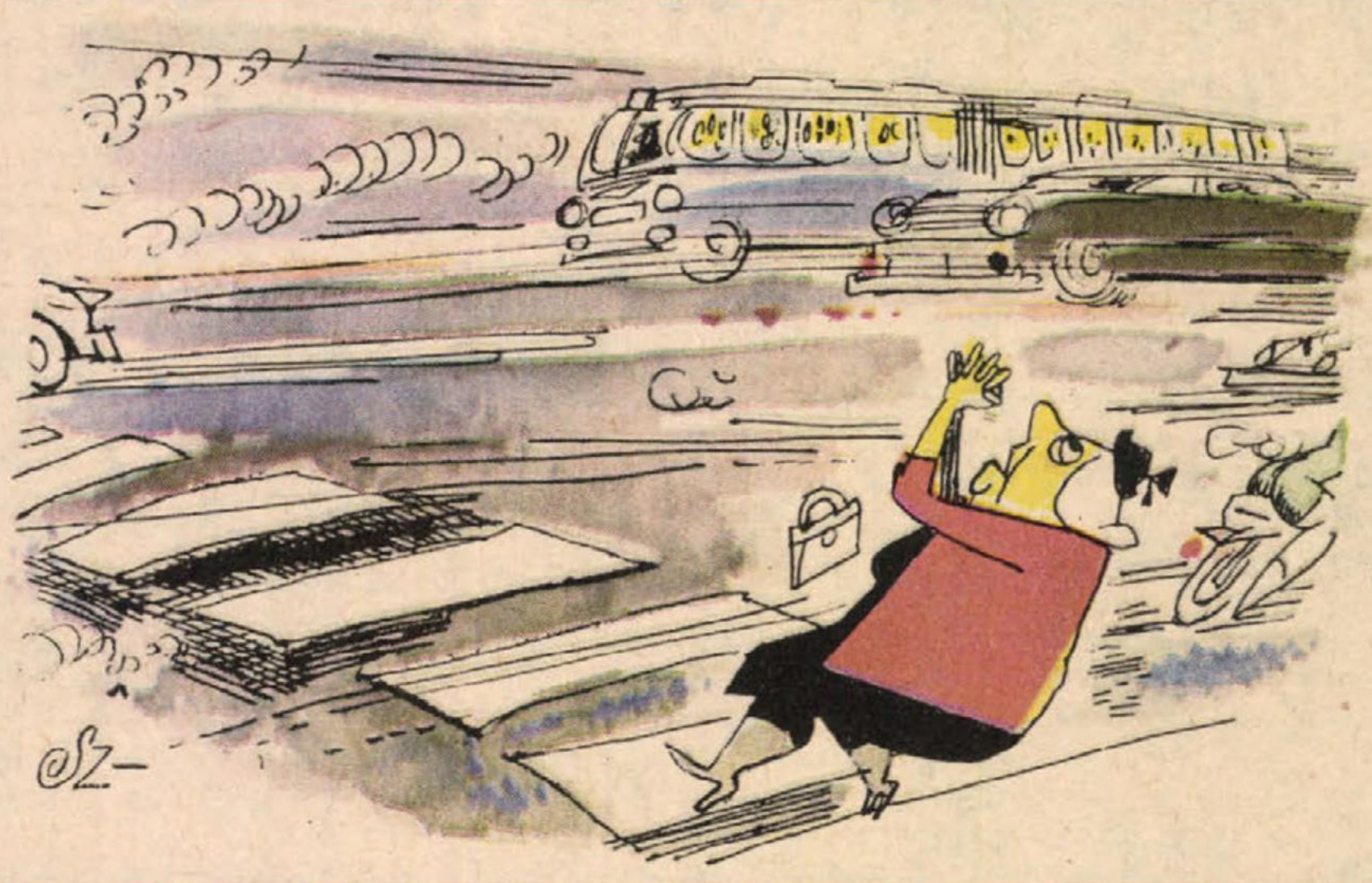

72-BEN JÖN AZ ÚJ KRESZ

– Csak azt érjem meg!

A HÁZASSÁGSZÉDELGŐ SZÜRETEL

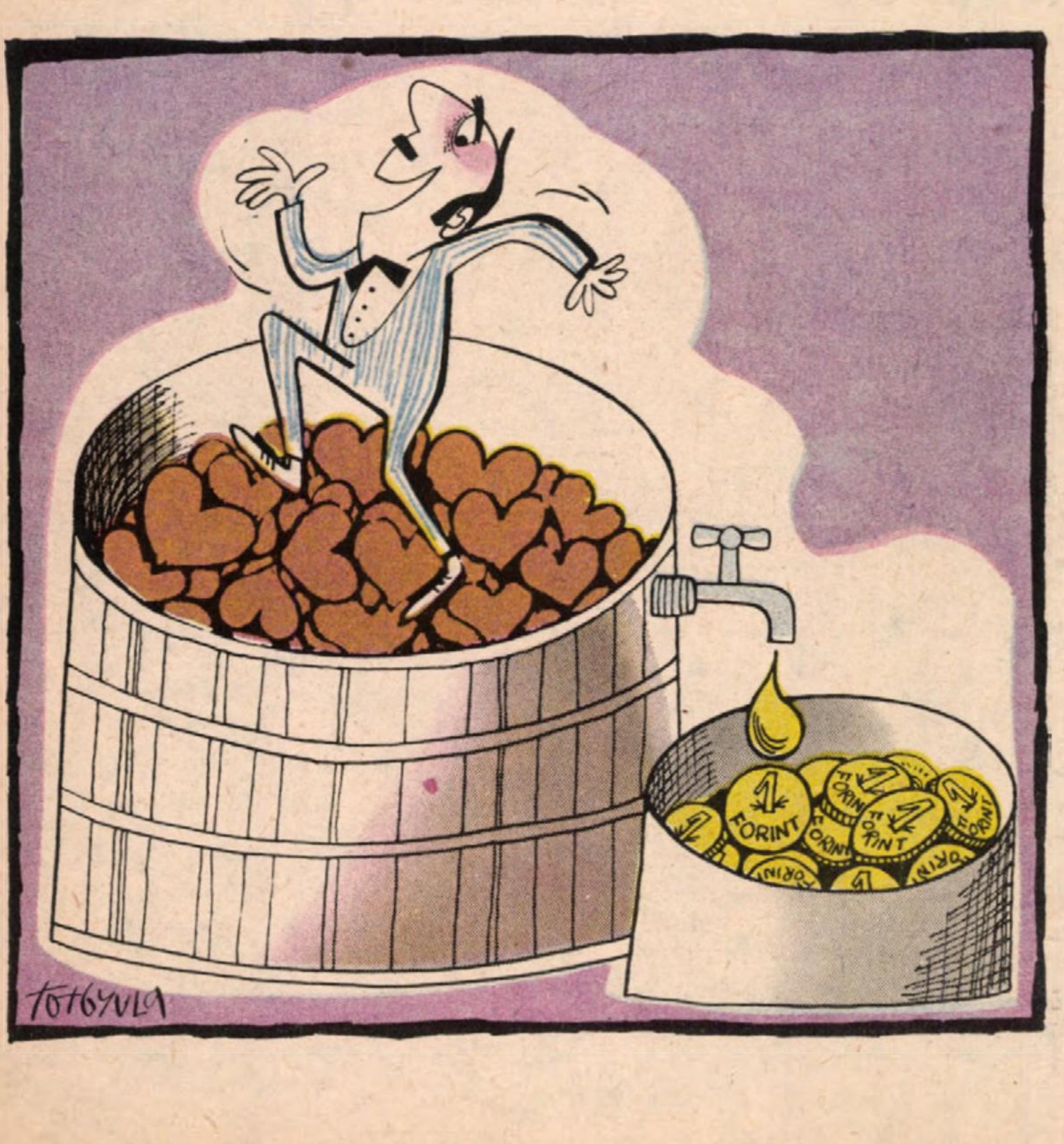

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Sietek haza, főznöm kell!

— Talán beteg a kedves felesége?

— Dehogy beteg. Éhes.

❋

Utas a pilótához:

— Kérem, nagyon óvatosan vezessen, mert félős ember vagyok, és ma ülök először repülőgépen.

— Nyugodt lehet, óvatosan vezetek, mert én viszont ma vezetek először repülőgépet.

❋

Az áruházi vendég a portáshoz:

— Bocsánatot kérek, ebben a rumliban elvesztettem a férjemet.

— Gyászruha-osztály, második emelet jobbra.

MÁSODÁLLÁSBAN

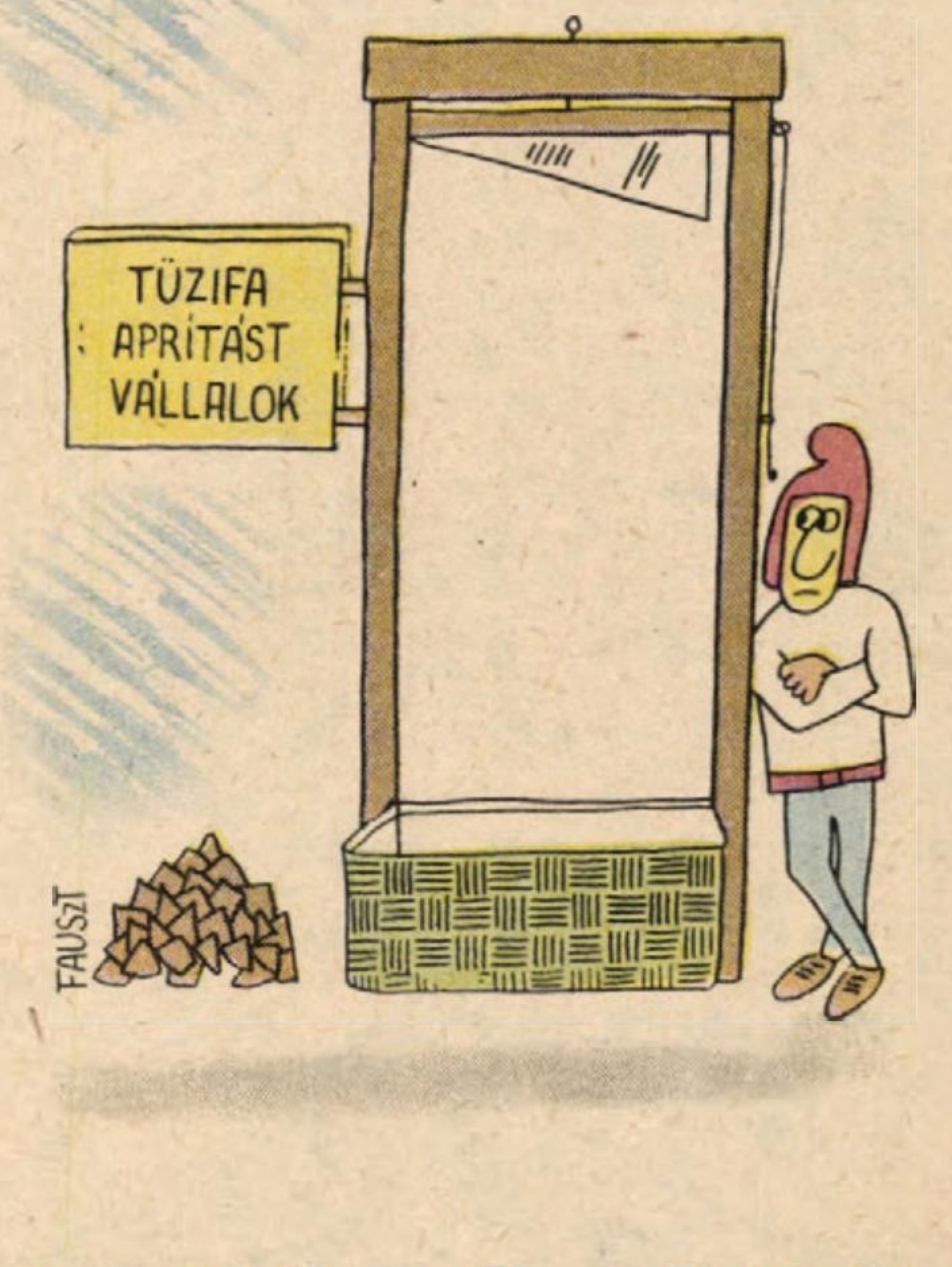

NÉLKÜLÖZHETETLEN SZAKEMBER

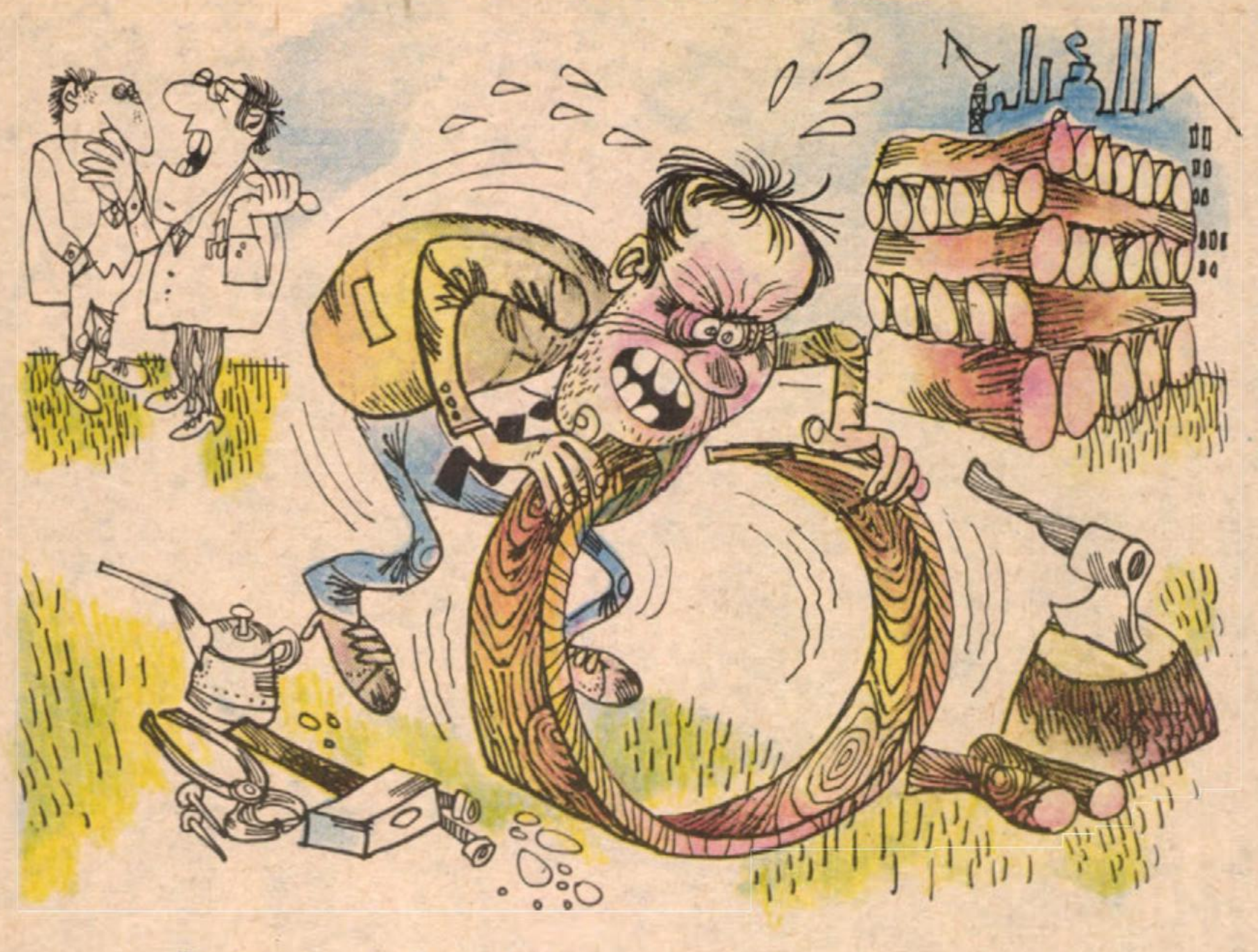

– Ez egy zseni! Puhafából kemény vaskarikát tud készíteni!...

MINI-TAXI

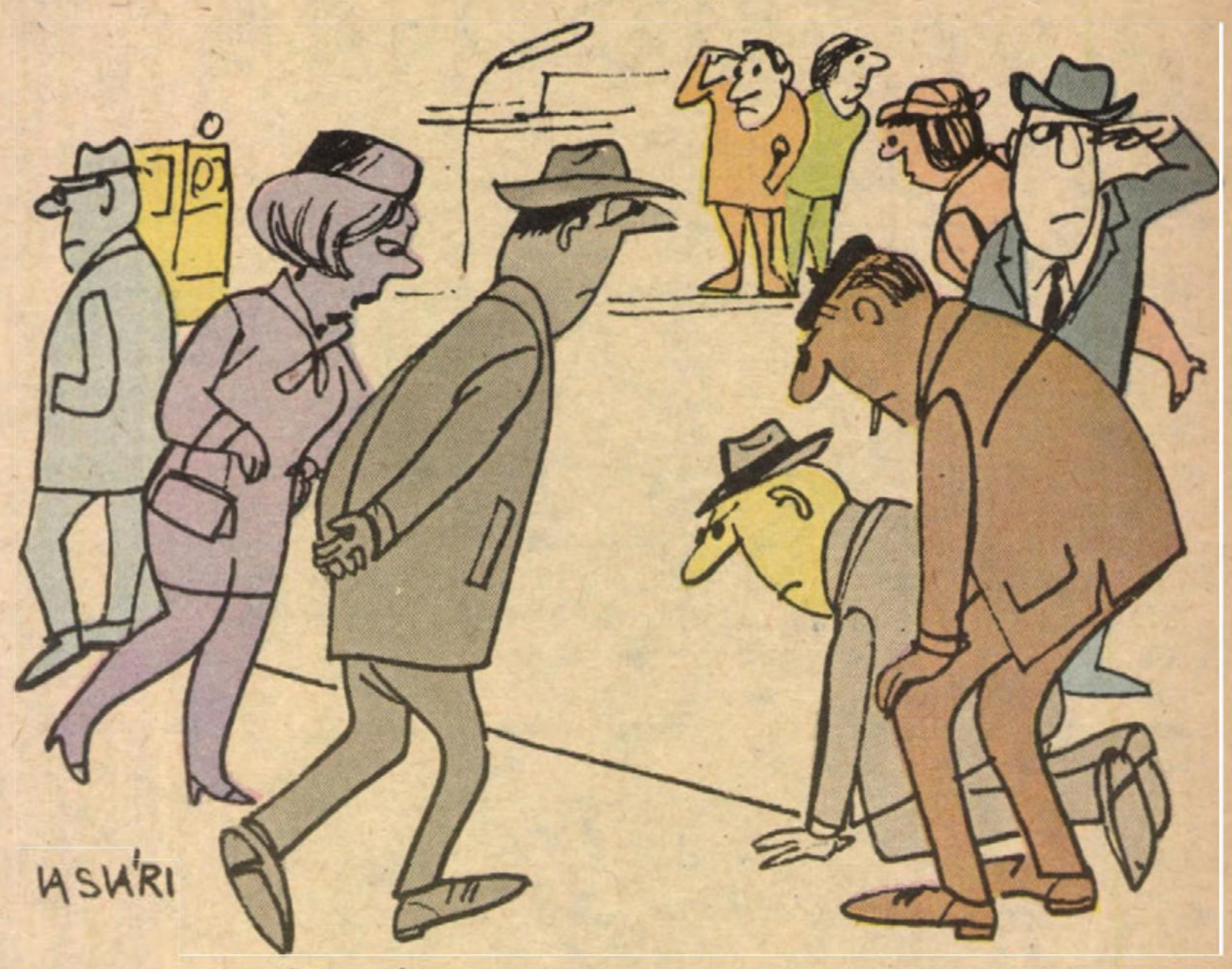

– Lehet, hogy szabad szemmel nem is látható?

AZ IGAZGATÓ BARÁTJA

Kenesei, a Profil Művek igazgatója, nem rokonszenvezett Szipák Lajos profilügyi előadóval. Ha nem viszolyognánk az erős kifejezésektől, azt mondanánk, hogy kifejezetten utálta; a hideg rázta, amikor a folyosón meglátta a nyomorultat. Mielőtt elítélnénk őt ezért, és rásütnénk a szubjektivizmus vádját, valljuk be, hogy a szimpátiák és antipátiák oka, mélyen a pszichénkben van eltemetve, és sokszor magunknak sem tudunk számot adni eredetükről. És végül is egy igazgató is csak ember...

Súlyosbította Kenesei helyzetét, hogy Szipák Lajost, a vállalat dolgozói, a rajongásig szerették, így rendkívül népszerűtlen dolgot művelt volna, ha — tegyük fel — létszám felettinek minősíti őt.

Ezért Kenesei igazgatónak fondorlatosabb módon kellett céljára törni.

Első ténykedéseként, felemelte Szipák Lajos fizetését, és nem volt olyan évforduló, ünnepély, amikor meg ne jutalmazta volna, és ne ejtett volna néhány ékes szót Szipák Lajos elévülhetetlen érdemeiről. Őt állította példaképül a vállalat dolgozói elé, és miután az emberek a legritkább esetben szeretik a példaképeket, Szipák népszerűsége úgy kezdett zuhanni, mint egy Starfighter vadászrepülő.

Persze, Szipák észrevette a manővert, és ellentámadásba lendült. Ahol csak szerét ejthette, pocskondiázta az igazgatót. Felszólalt ellene a termelési tanácskozásokon és szakszervezeti üléseken.

Kenesei ekkor őt jelölte egy párizsi tapasztalatcserére. Szipák a repülőtéri búcsúztatáson elmondta, hogy azért küldik Párizsba, hogy ezalatt ne tűnjön fel neki Kenesei kártékony tevékenysége.

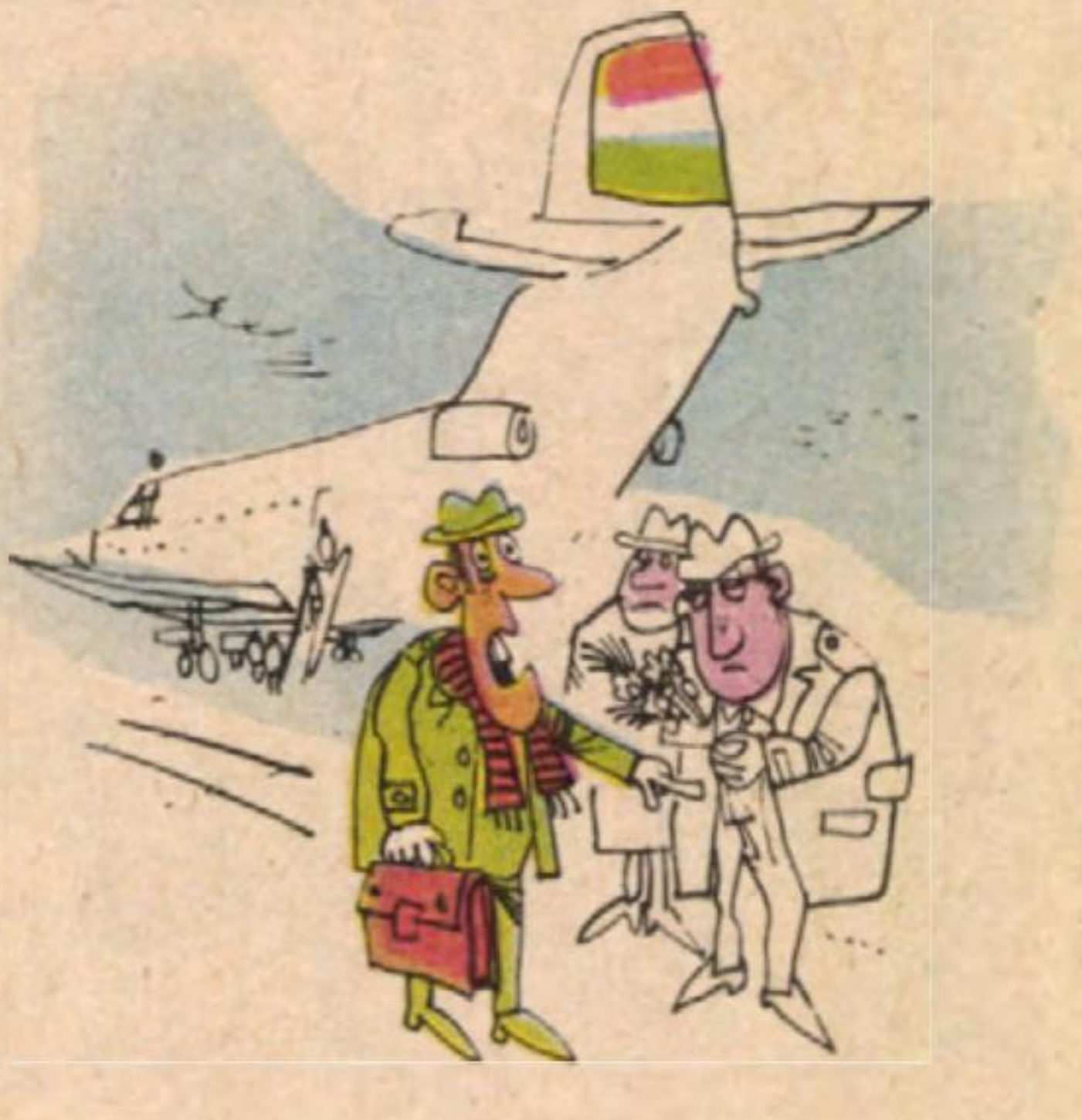

Mire hazajött, az igazgató vadonatúj bútorokkal rendezte be Szipák irodáját, aki azonnal memorandumot szerkesztett a minisztériumnak, leírva benne az igazgató galád üzelmeit.

De Kenesei nem hátrált. Vacsorára hívta meg Szipákot — a feleségével együtt —, és pertut ivott vele. Csak azért, hogy a büfében kitörő örömmel üdvözölhesse:

— Szervusz, Lajcsikám, igazán kellemes este volt, a feleségem rég nem érezte magát ilyen kitűnően...

A vállalatnál természetesen egyre többen suttogták, hogy Kenesei mindent elnéz a barátjának, és a látszólagos ellentét csak arra való, hogy némiképp leplezze ezt a korrupt barátságot.

Különösen magasra csapott a Szipák elleni antipátia lángja, amikor az igazgató titkárnője elmondta, hogy Kenesei őt szemelte ki az egyik főosztályvezető helyére.

Naponta figyelmeztették az igazgatót, hogy kígyót melenget kebelén, veszélyes intrikust pártol, aki az ő életére tör. Kenesei nem győzte védelmezni Szipákot és megengedhetetlen szubjektivizmussal vádolta meg azokat a kollégákat, akik nyílt levélben jelentették ki, hogy nem hajlandók vele együtt dolgozni. Szipákot pedig — hogy megrázkódtatásait kipihenje —, két hétre a Galyatetőre küldte üdülni.

Gondolom, mindenki sejti a végkifejletet.

Amikor Szipák visszatért az üdülésből, Kenesei egy értekezleten bejelentette:

— Bevallom, nehezen tudtam magam túltenni szubjektív érzéseimen. Én szerettem Szipák Lajcsit, és ma is a barátaim között tartom számon. De egyéni érzelmeim nem lehetnek erősebbek, mint a kollektíva akarata...

És amikor Szipák Lajost szélnek eresztette, egy könnyet morzsolt szét a szemében.

Keneseit azóta is úgy emlegetik, mint a jó vezetőnek azt a típusát, aki a társadalmunkban oly veszélyesen burjánzó szubjektivizmust nagy akaraterővel le tudta győzni...

Ősz Ferenc

ÖREGEK

Alig jutottam szohoz tőle.
Ő? Ördög tudja, miket is mondott.
Én csupa izgalmasat meséltem.
S ő? Unalmasat vagy bolondot.
Ifjúságomra emlékeztem,
élménycsodák sorát idézve.
Ifjúságára emlékezett,
de ki kíváncsi effélékre?

Hollós Korvin Lajos

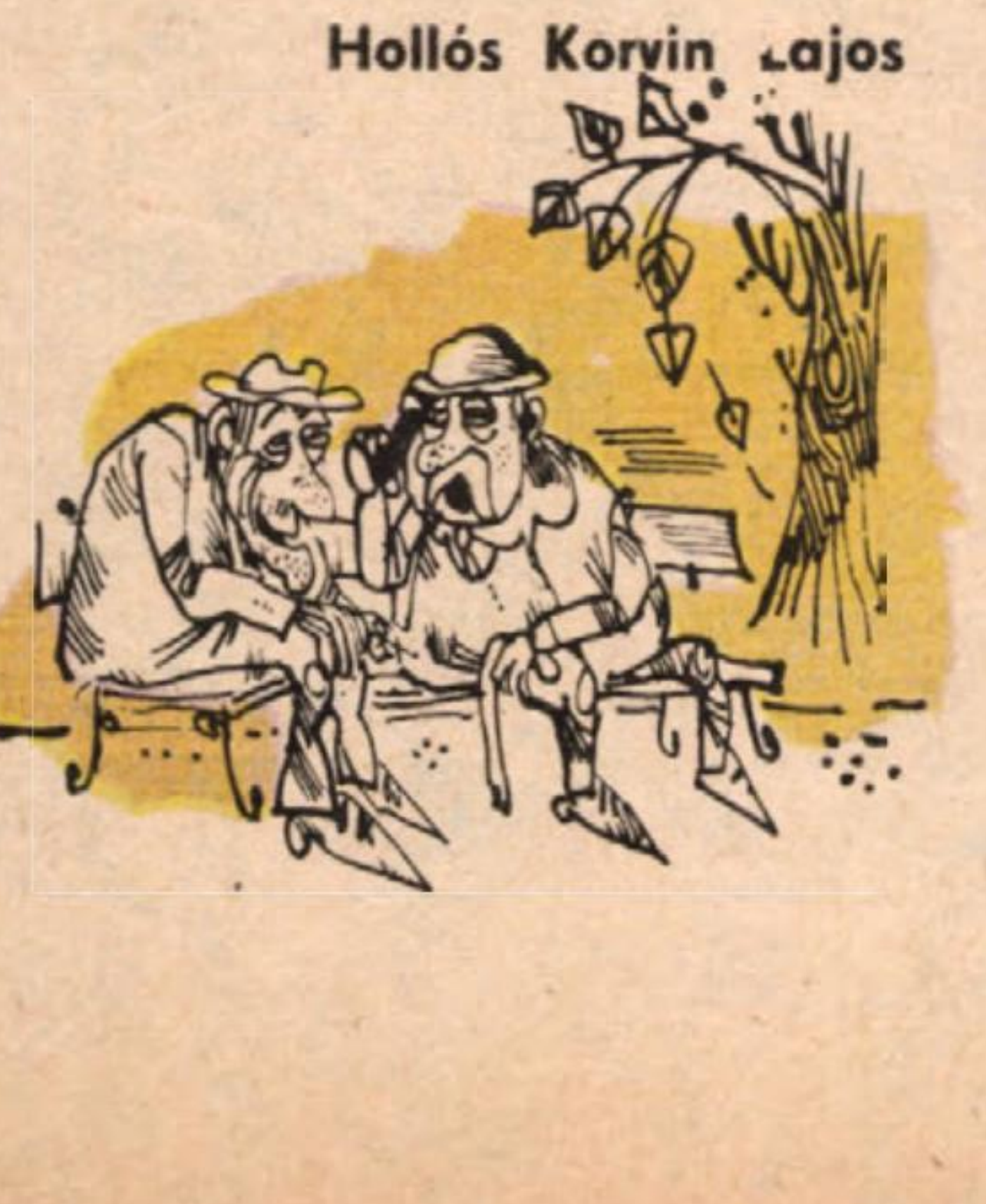

AZ ŐSZ ÖRÖMEI

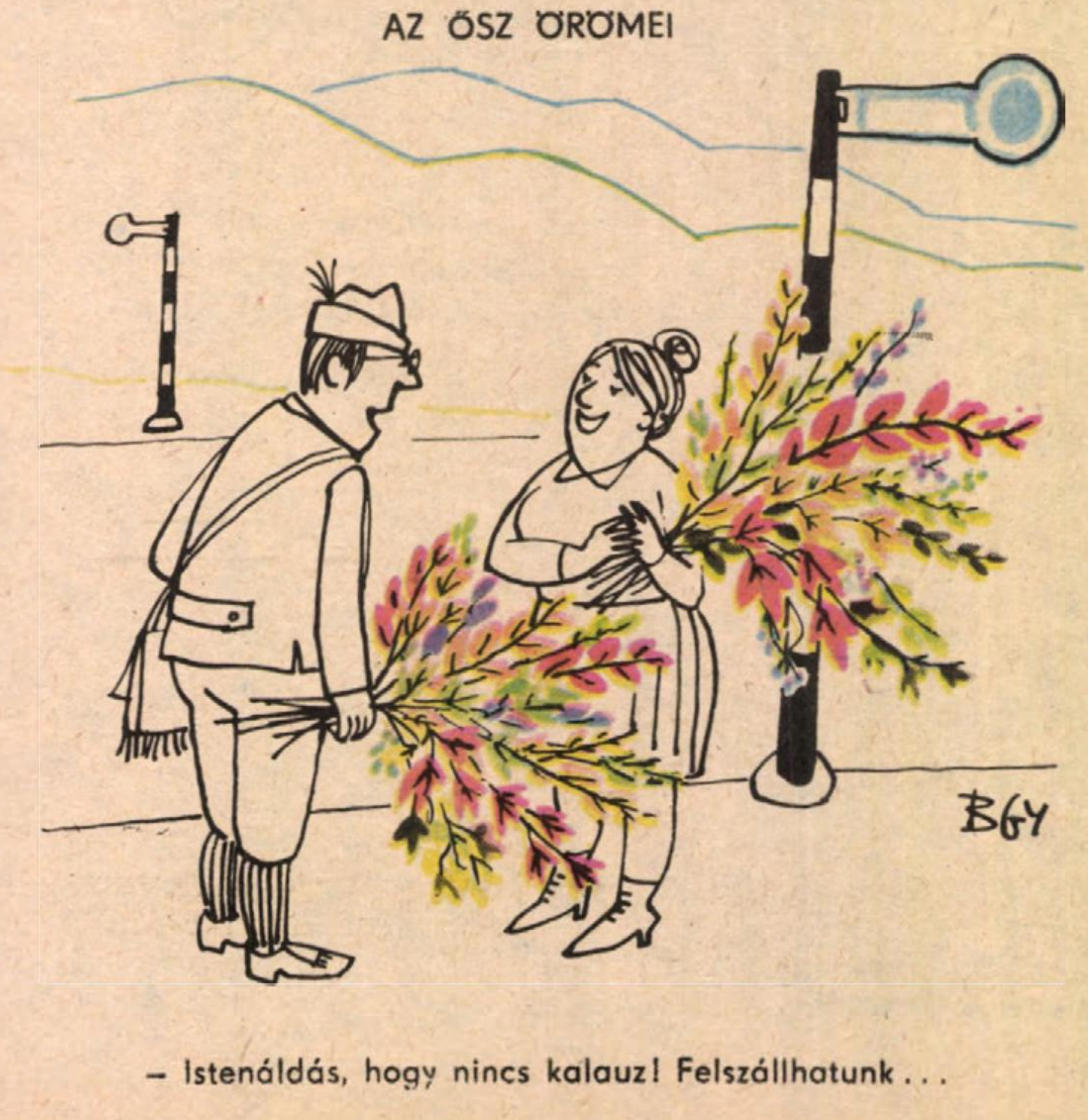

– Istenáldás, hogy nincs kalauz! Felszállhatunk...

CSATA A KÖZÉPKORBAN

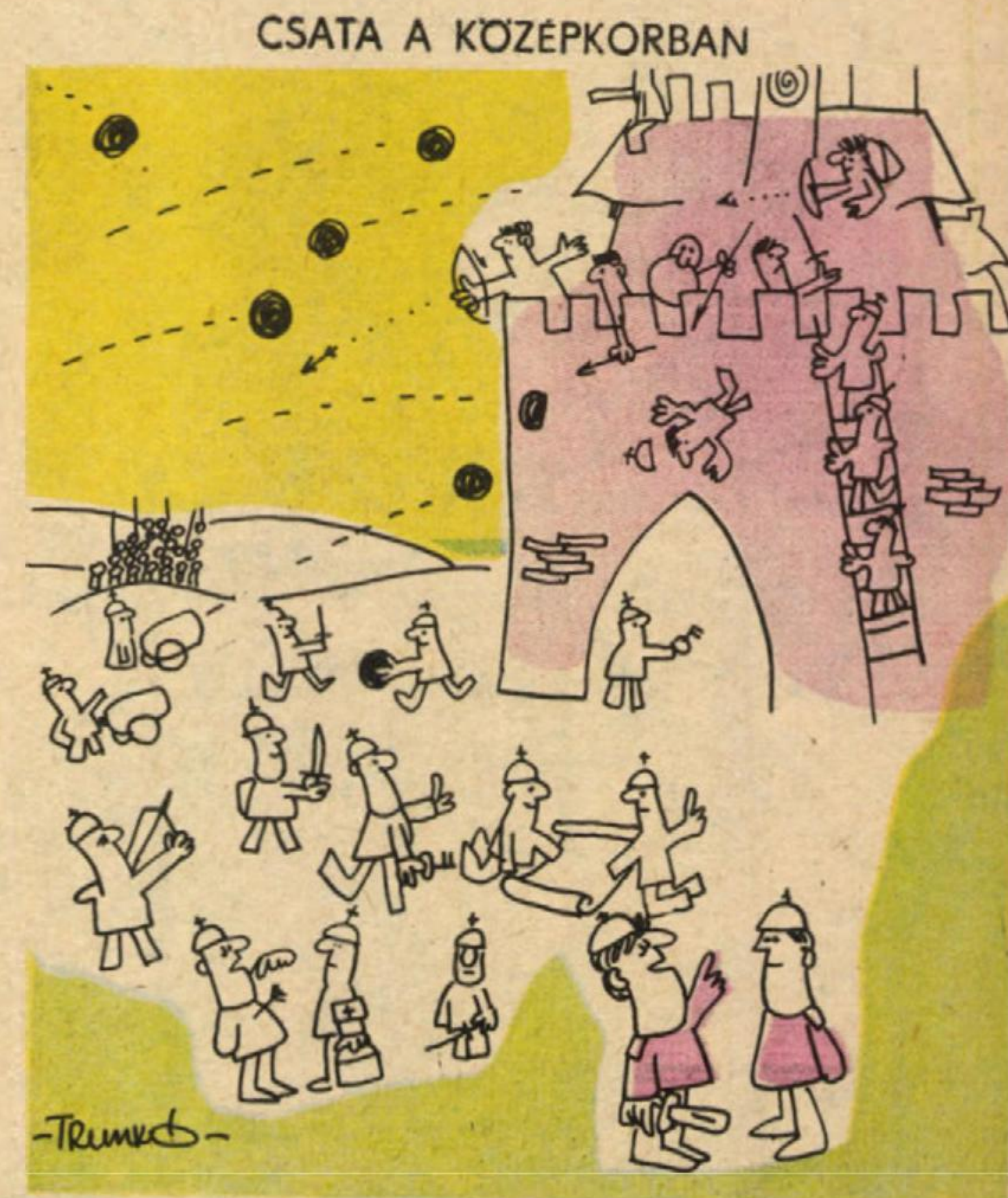

– Képzelem, mibe fog ez majd kerülni, ha megfilmesítik...

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:
Mihez kezdenének egy lakatlan szigeten?

Vasvári:

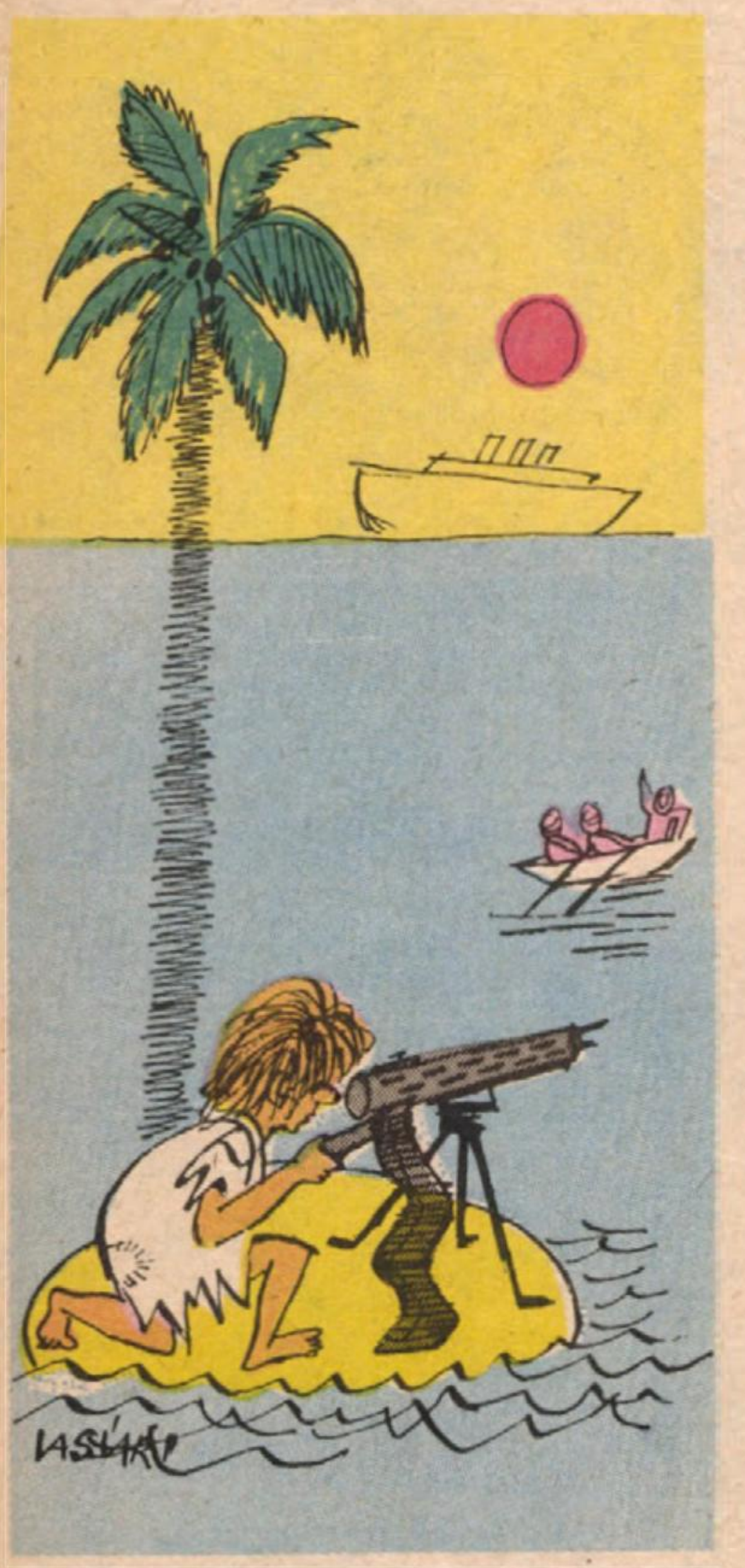

...megvédeném a nyugalmamat.

Balázs-Piri:

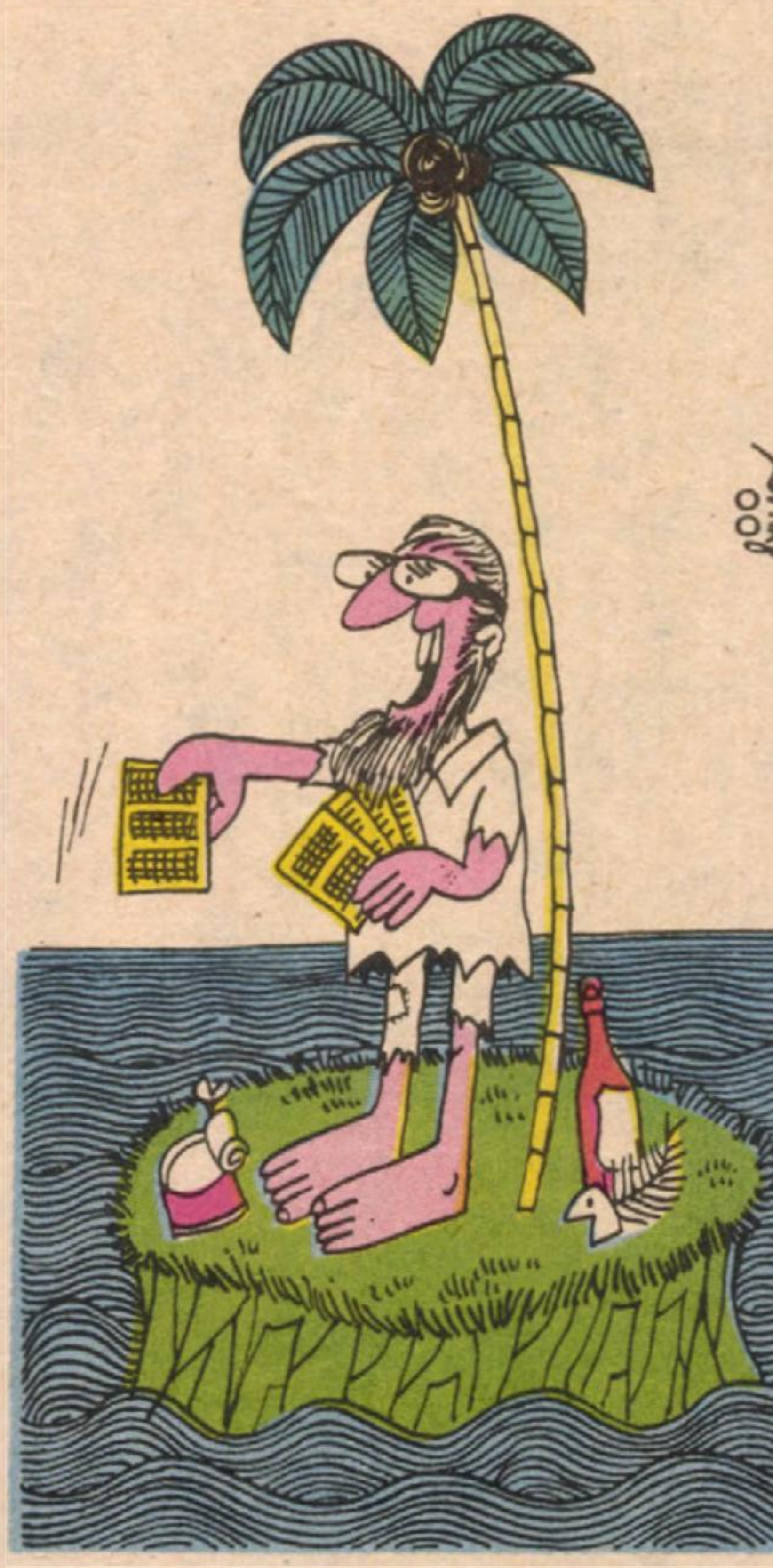

...Lottót árulnék.

Szűr-Szabó:

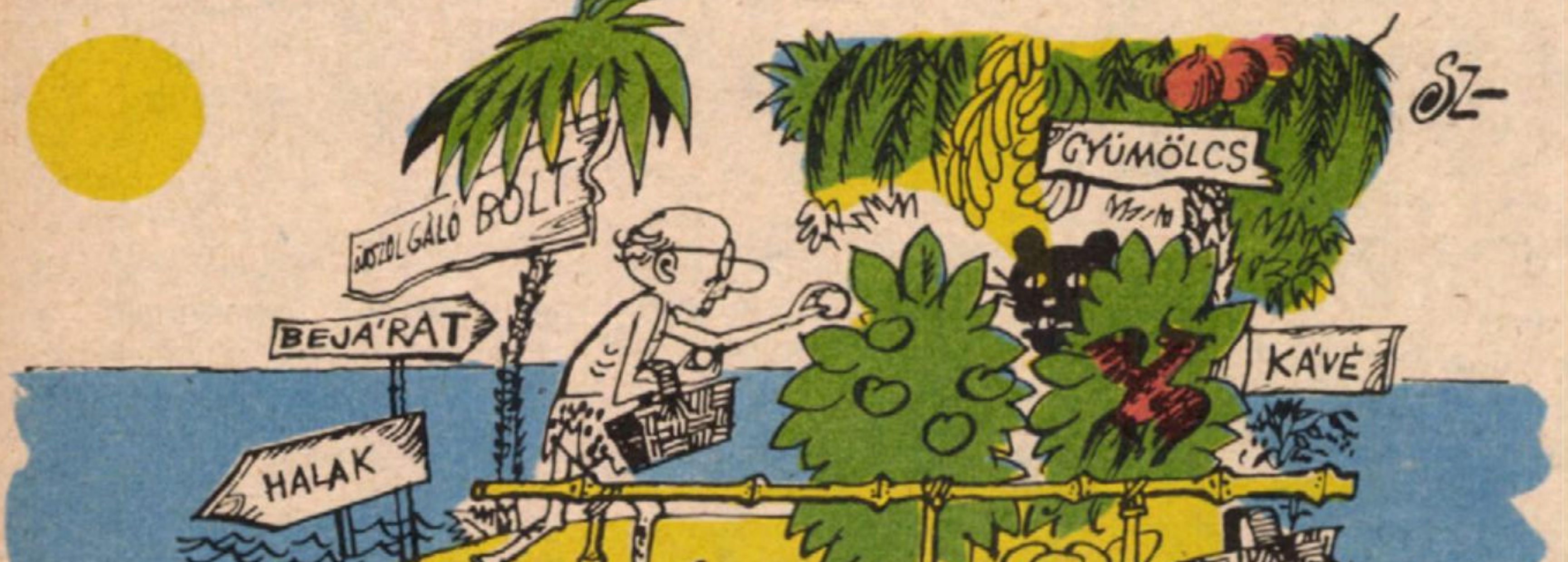

...önkiszolgáló boltot nyitnék...

Pusztai:

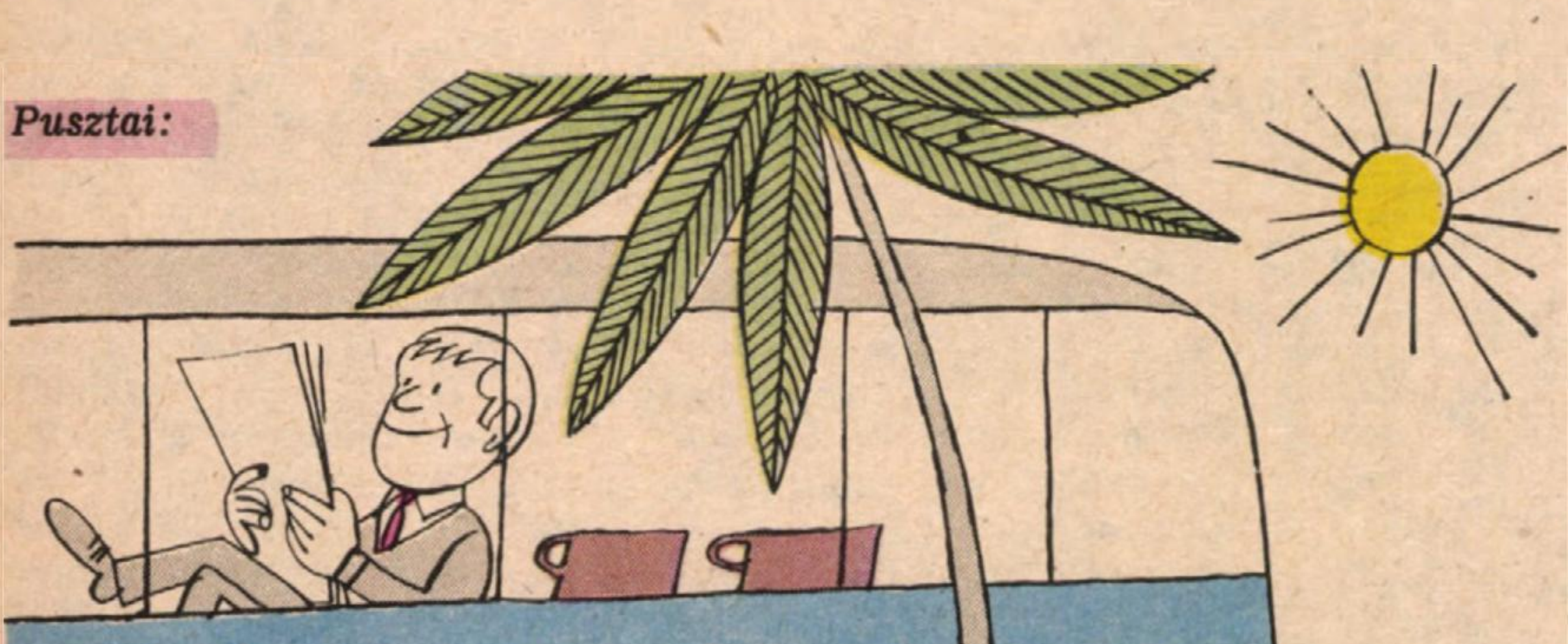

...végre kényelmesen utaznék az autóbuszon.

Sajdik:

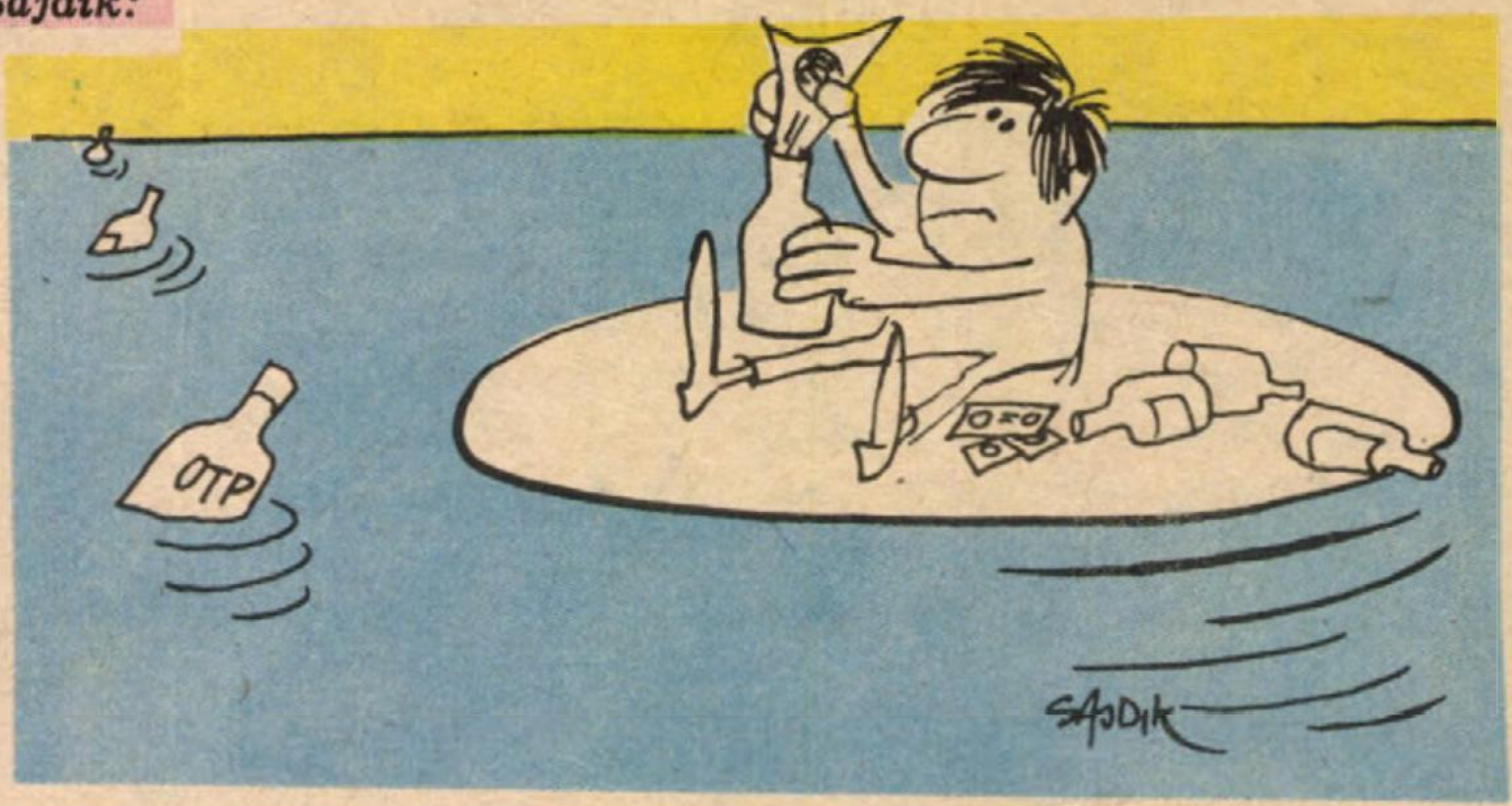

...törleszteném a sziget árát az OTP-nél.

Tót:

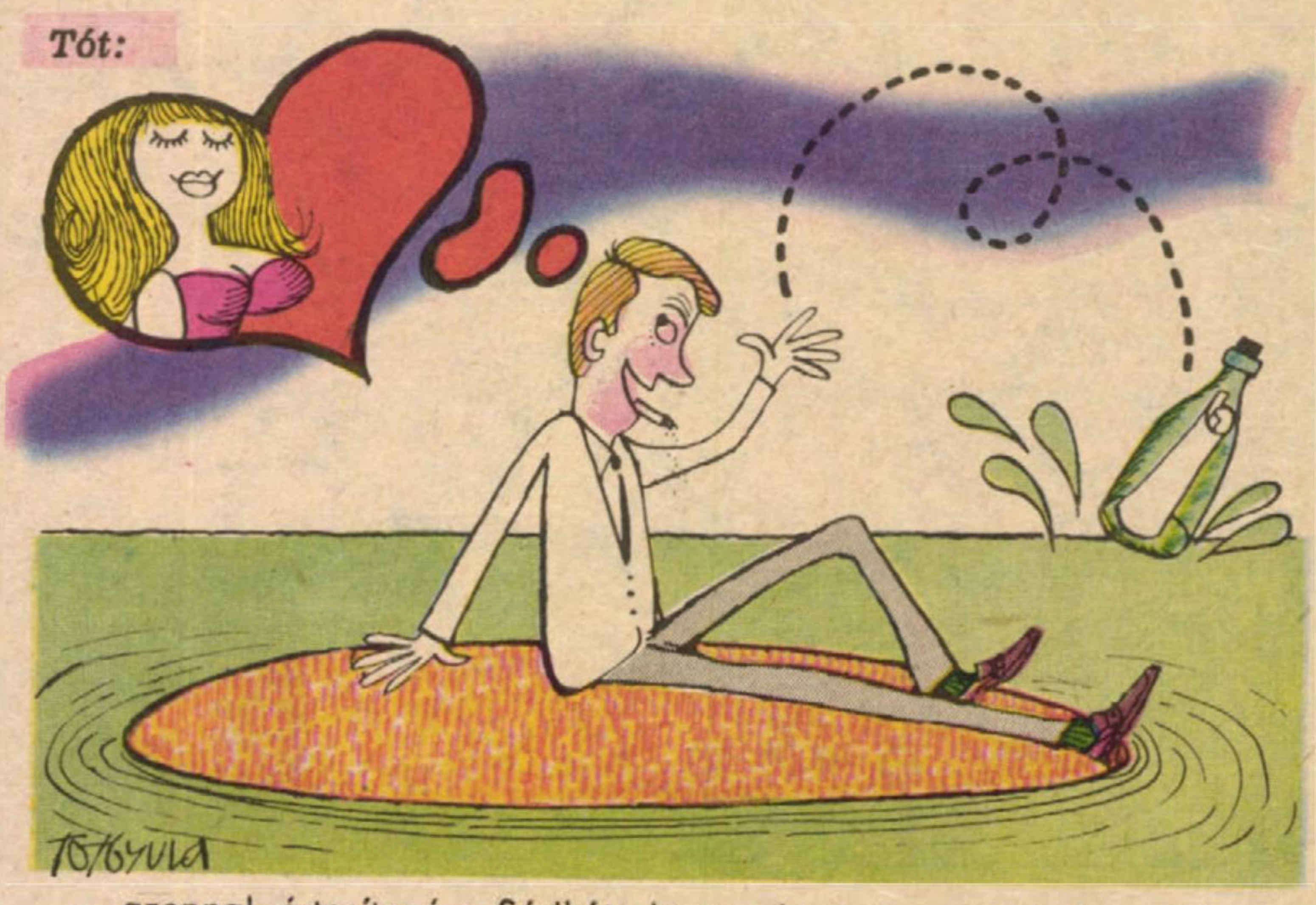

...azonnal értesíteném Sárikát, hogy végre van egy hely, ahol zavartalanul együtt lehetünk!...

Hegedűs:

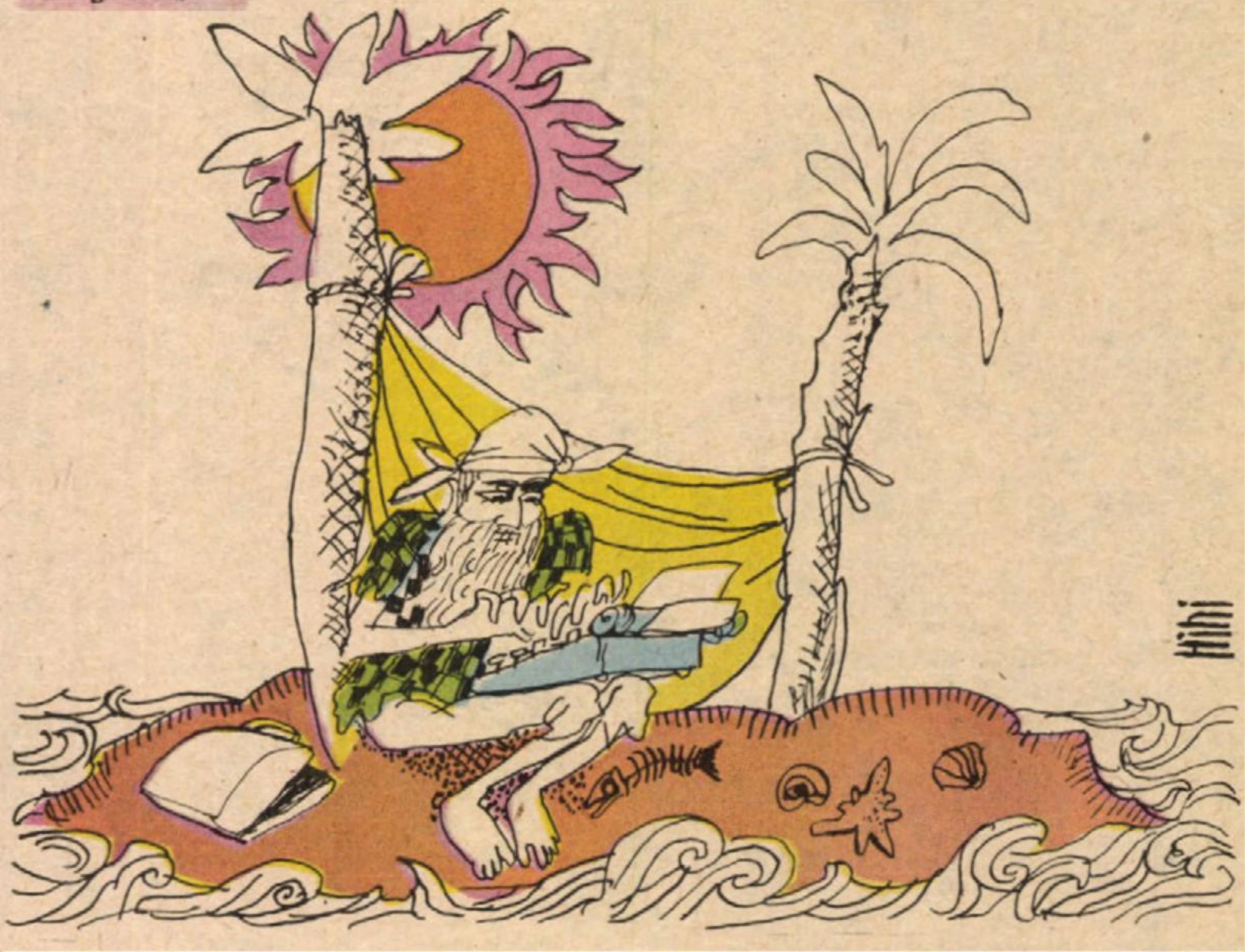

...tanulmányt írnék a szabad idő felhasználásáról.

Császár:

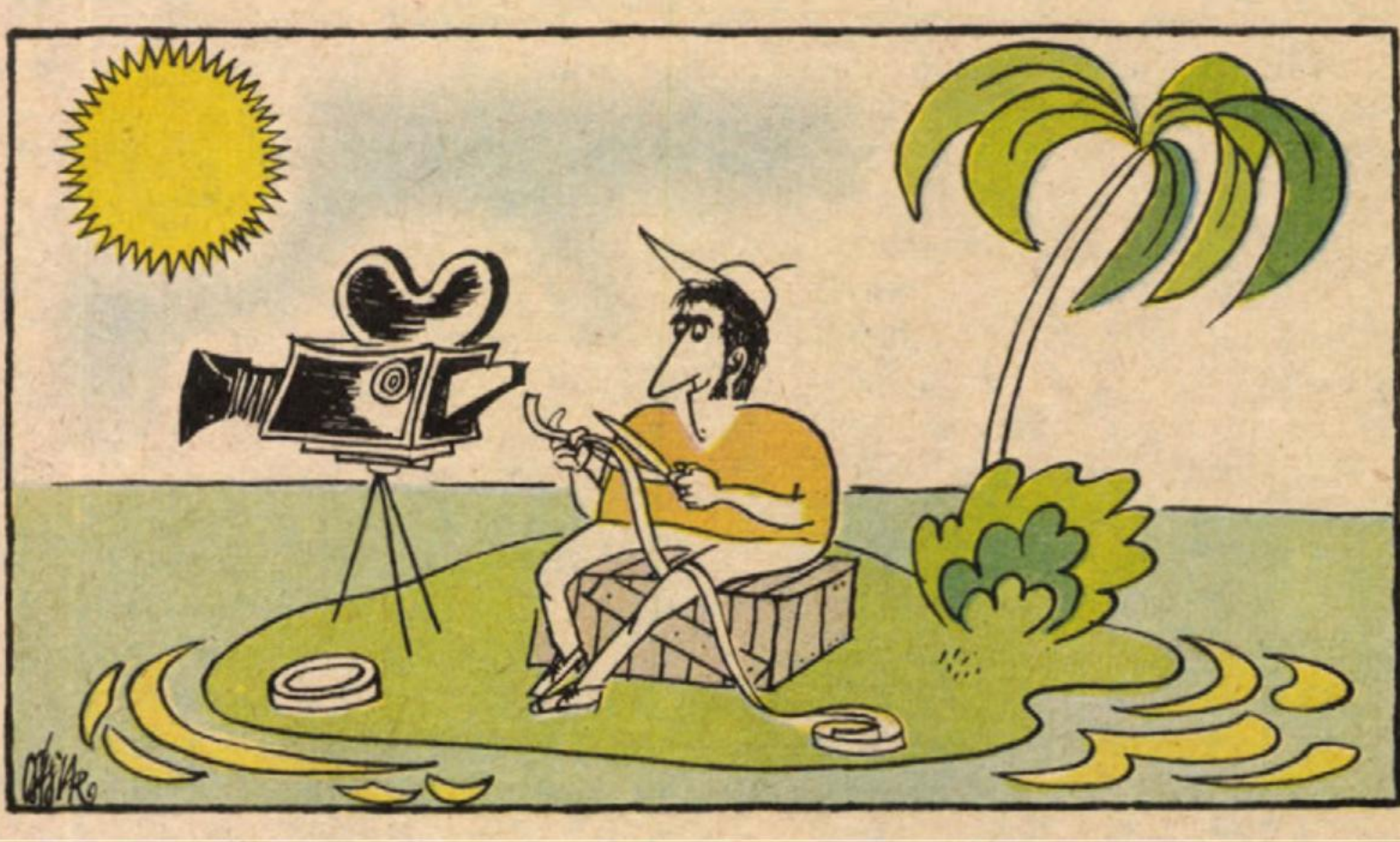

...egy művészi filmet készítenék, amit mindjárt be is mutatnék a sziget lakosságának...

MAY ÉS MARX

A minap Budapesten Európa 19 országából érkezett újságírók tanácskoztak a gazdasági együttműködésről. Egy nyugat-európai ország küldötte a felszólalásában hazája tőkéseinek gondolkodásmódjáról bíráló módon beszélt, és bizonyságul elmesélte az alábbi – szerinte megtörtént – esetet:

Egy milliomos a társaságában olvasmányairól beszélget.

– Nemrég olvastam May Károlytól a Tőkét ...

– May Károlytól? De hiszen a Tőkét – Marx Károly írta!

– Marx? Tényleg! Most már értem, miért nem volt a könyvben egy szó sem az indiánokról!

KORSZERŰ DICSEKVÉS

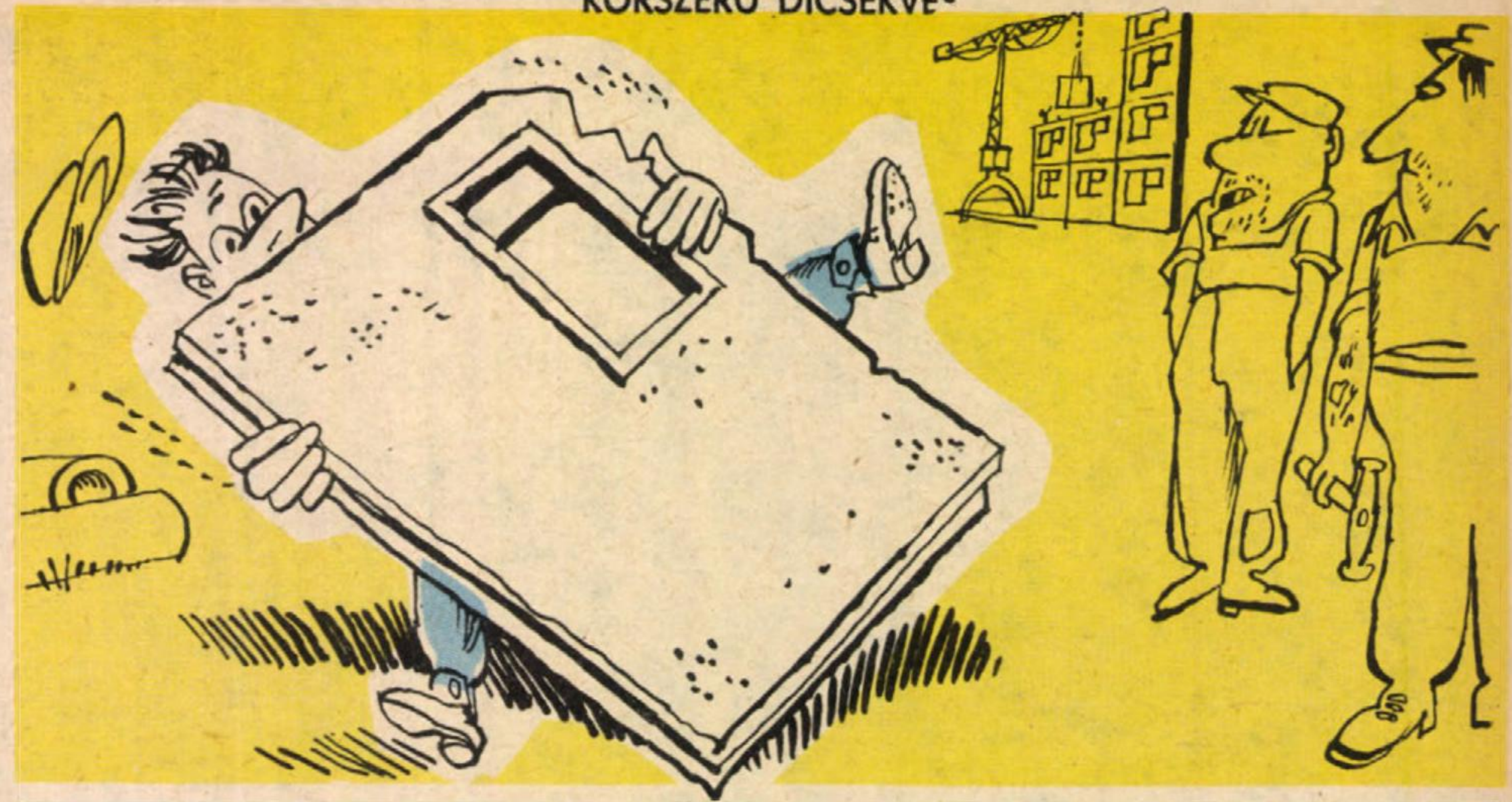

– Fél panellel veri a mellét!

ALACSONY A DUNA VÍZÁLLÁSA

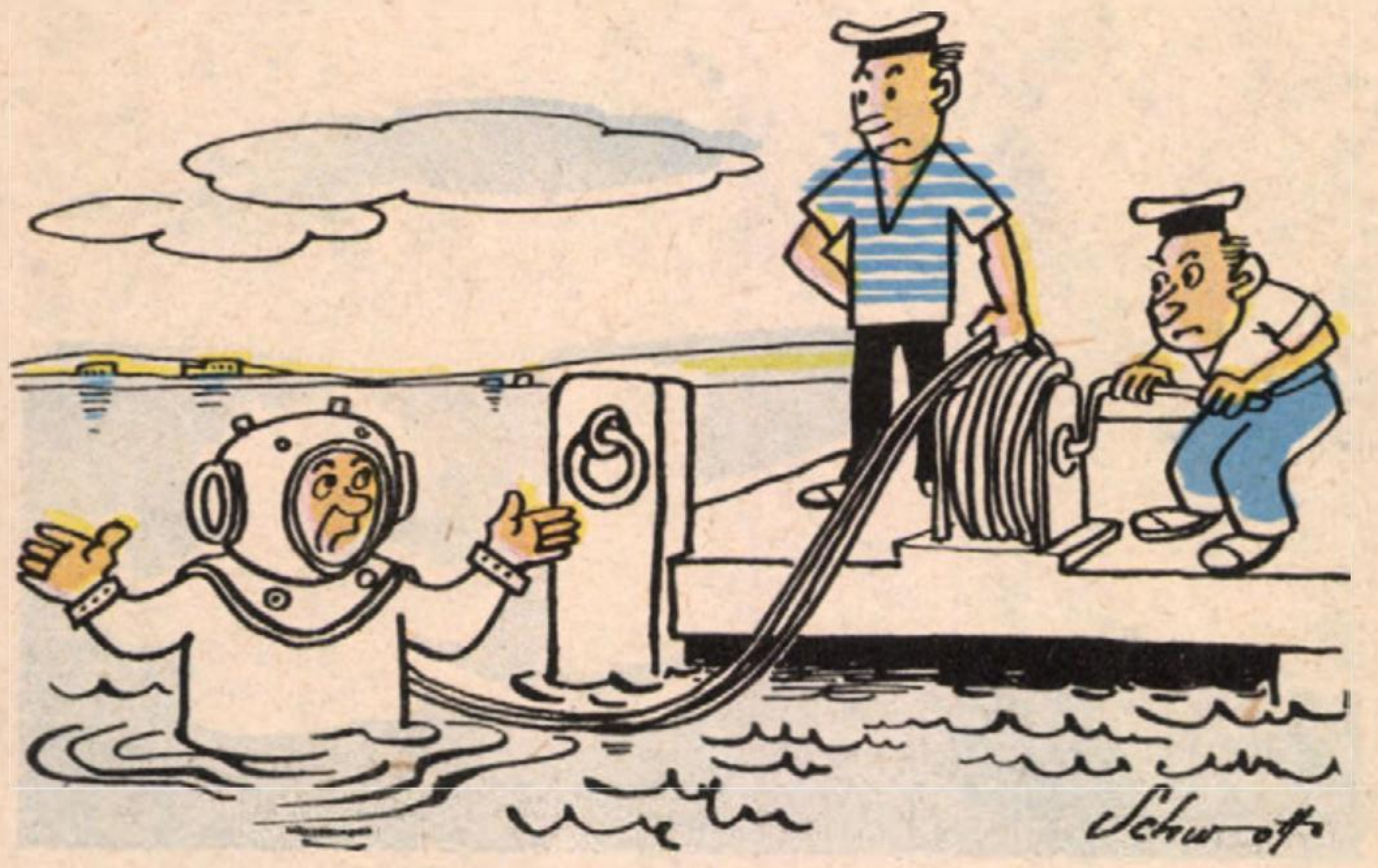

– Nem tudok lejjebb menni ...

KORSZERŰ ÖTTUSA-LÓ

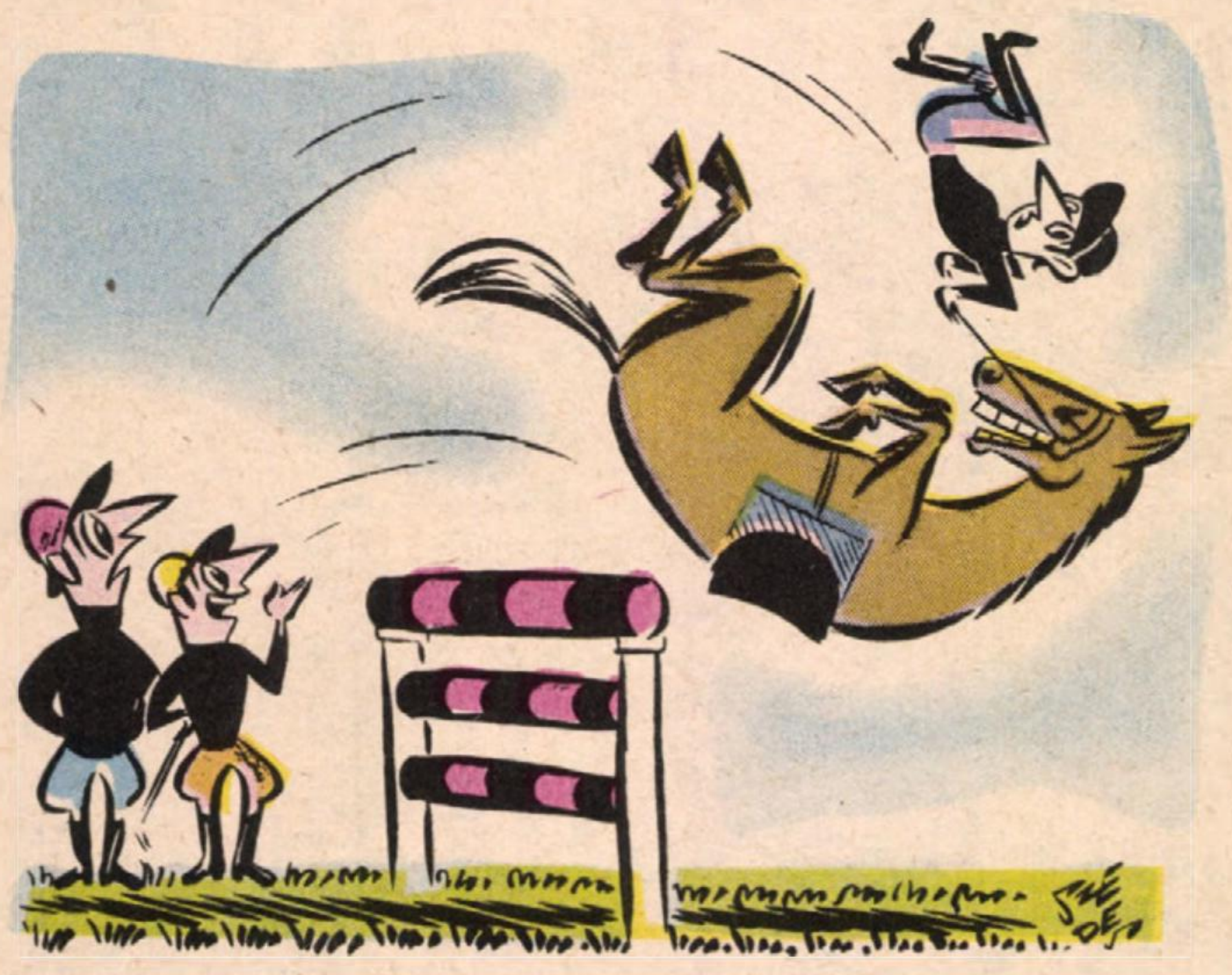

Áttért a Fosbury-technikára ...

A világ anekdota-kincséből

Jonathan *Swift*, a *Gulliver utazásai* halhatatlan írója, anglikán lelkész létére meggyőződéses pesszimista volt. Papi tevékenységét lényegében kimerítette azzal, hogy születése napján, minden évben, felolvasta magának Jób könyvéből ama sorokat, amelyekben Jób születését siratja s megátkozza azt az éjszakát, amelyen a világra jött ...

Borúlátását a következő bölcselkedéssel igyekezett felderíteni:

— *Az ember akkor élhet vidáman, ha finom kávét ihat. De ha nem ihat finom kávét, akkor legyen mégis olyan víg és olyan jókedvű, mintha finom kávét ivott volna.*

Laurence *Sterne*, a szeszélyes, különc angol író, az „Érzelmes utazás” szerzője, barátai és ismerősei körében arról volt nevezetes, hogy rendkívül durván bánik a feleségével. De mivel sokszor más a gyakorlat, s más az elmélet — Sterne sem mindig úgy beszélt, ahogy cselekedett. Például David *Garrick*, a nagy angol színművész jelenlétében magasztos szavakkal méltatta a házastársi ragaszkodást és hűséget, s kijelentette:

— *Az a férfi, aki nemtelenül, komiszul viselkedik a feleségével, megérdemli, hogy fejére gyújtsák a házát.*

— *Ha ezt komolyan gondolja, kedves barátom* — vágott közbe Garrick —, *akkor remélem, hogy Ön a házát magas összegre biztosította.*

Charles *Dickens*, az angol regény mestere, pályája elején gyorsíró volt a brit alsóházban. Mikor regényei sikert és jómódot biztosítottak számára, hogy erejét teljesen az irodalomnak szentelhesse, elbocsáttatását kérte szerény hivatalából.

— *Nem kár ezt a feltétlenül hasznos tevékenységet a bizonytalannal felcserélni?* — kérdezte tőle az alsóház alelnöke.

— *Uram* — válaszolta a regényíró —, *ne vegye zokon őszinteségemet, de meg kell vallanom, hogy itt, ezen a helyen én csak egyetlenegy személlyel találkoztam, aki vitathatatlanul hasznos munkát végzett. Ez pedig az az öreg néni volt, aki az ülések után kiseperte a helyiségeket és kulcsra zárta az ajtókat.*

Békés István gyűjtése

HOGYAN LÓGJUNK?

Egyik üzemi lapunk riportere éppen a műhelyben tartózkodott, amikor a tízperces uzsonnaszünet után folytatódnia kellett volna a munkának. A szalag azonban nem indulhatott, mert az egyik munkásnő még nem érkezett vissza. Csak újabb tíz perc múlva került elő a büféből, magával hozva a vásárolt táplálékot, és akkor akart leülni uzsonnázni. Midőn kérdőre vonták, indignálódva mondta: „Hát ebben a gyárban már enni sem hagyják az embert?”

A szakértő ebből a kijelentésből könnyedén megállapíthatja, hogy kezdő, tapasztalatlan dolgozóról van szó. A gyakorlottabb dolgozó ugyanis nemcsak lógni tud, de a lógást meg is tudja magyarázni. Ebben az esetben például hivatkozni lehetett volna a büfé dolgozóinak fegyelmezetlenségére, a lassú kiszolgálásra. A lógás — illetve ne illessük ezzel a rossz csengésű szóval, sokkal jobban hangzik az, hogy alulról kezdeményezett munkaidő-csökkentés — ma már sokrétű tudomány, és nem mindegy, milyen fokon műveljük.

Olyan szakmában, amelyben munkaerőhiány van, a legjobb eszköz a sértődés. Egy dolgozó panaszt tett az összes illetékes szervnél, hogy a főművezető csúnyán beszélt vele és hazaküldte. Kiderült, hogy a panasztevő két napig nem ment be dolgozni, és a harmadik napon, amikor munkahelyén megjelent, még mindig nem állt biztosan a lábán. Miután ráלehelt a főművezetőre, az kifakadt és hazaküldte. A panasz kivizsgálása után az igazgató személyesen kért elnézést a dolgozótól a főművezető viselkedése miatt, közölte, hogy figyelmeztetésben részesítik — mármint a főművezetőt —, és hogy a két napig nem dolgozó elégtétele teljes legyen, a két napot utólag szabadságként számolják el. Ha viszont a két nap az év végén hiányoznék neki, szóljon. Azaz: máskor is megteheti, csak szóljon ...

Ahol nincs munkaerőhiány, ott a leghelyesebb a fizetésre hivatkozni: „Ezért a pénzért?” — ez mindig jól hangzik, ha valakire netán mégis rászólnak a lógás miatt. Mert ez a mondat többnyire azt is szíven üti, aki szólt — mindjárt megértőbb lesz, sőt, ha nagyon fájdalmas hangon tudjuk mondani, még családi körülményeink iránt is érdeklődik, esetleg elpanaszolja, saját hasonló problémáit is. Az így eltöltött idő aztán már semmiképp sem nevezhető lógásnak, ez a dolgozóval való foglalkozás. A fizetés meg ettől úgysem változik.

A népszerű formák közé tartozik valamely hivatalos ügy, vagy lakáskarbantartási probléma elintézése munkaidő alatt. Ebben teljes és szervezett támogatásra találunk a tanácsok az OTP, a TÜKER és számos szolgáltató vállalat részéről, amelyeknek ilyen irányú szolgáltatása igen fejlett fokon áll. Reggeli munkakezdéskor a közlekedési vállalat tart ügyeletet.

Földi Iván

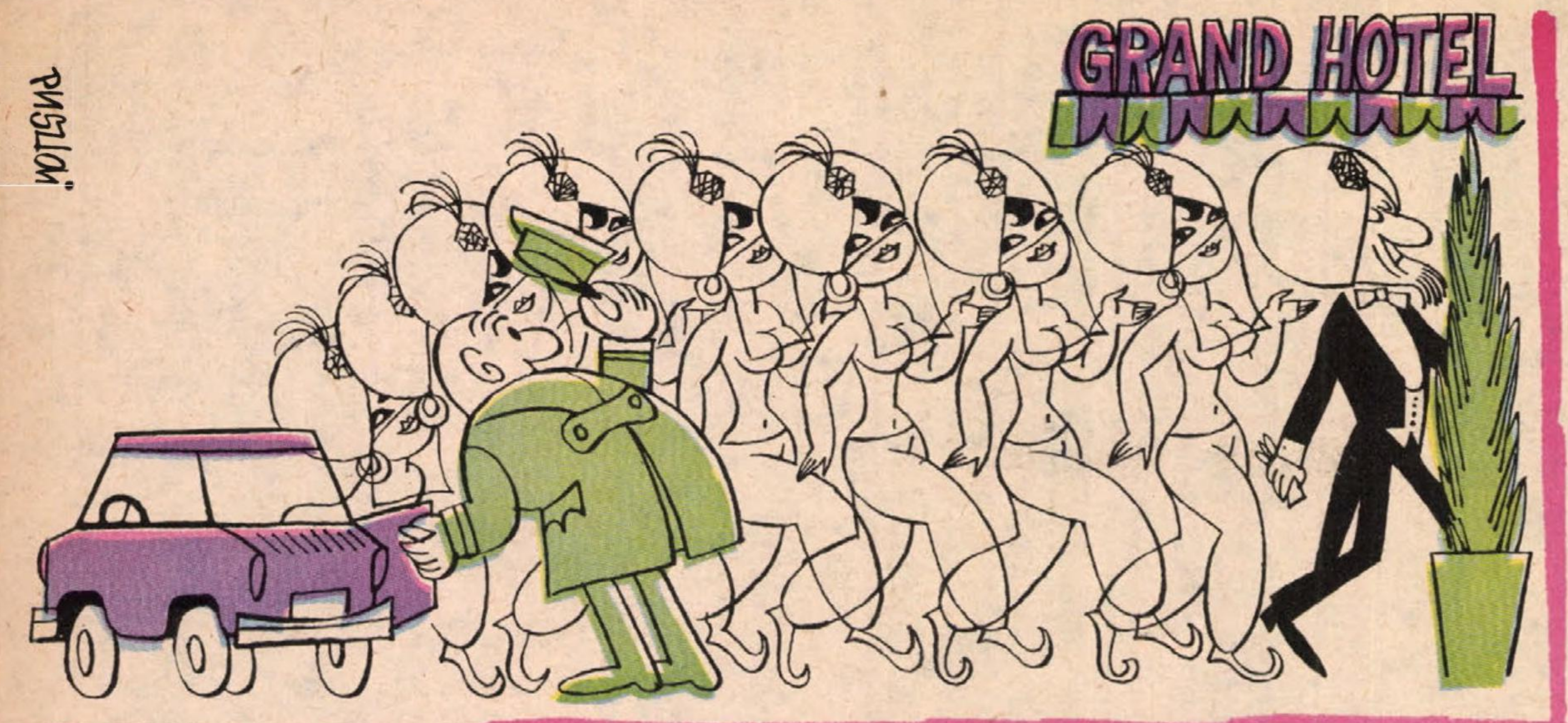
Pusztai
GRAND HOTEL

MINI

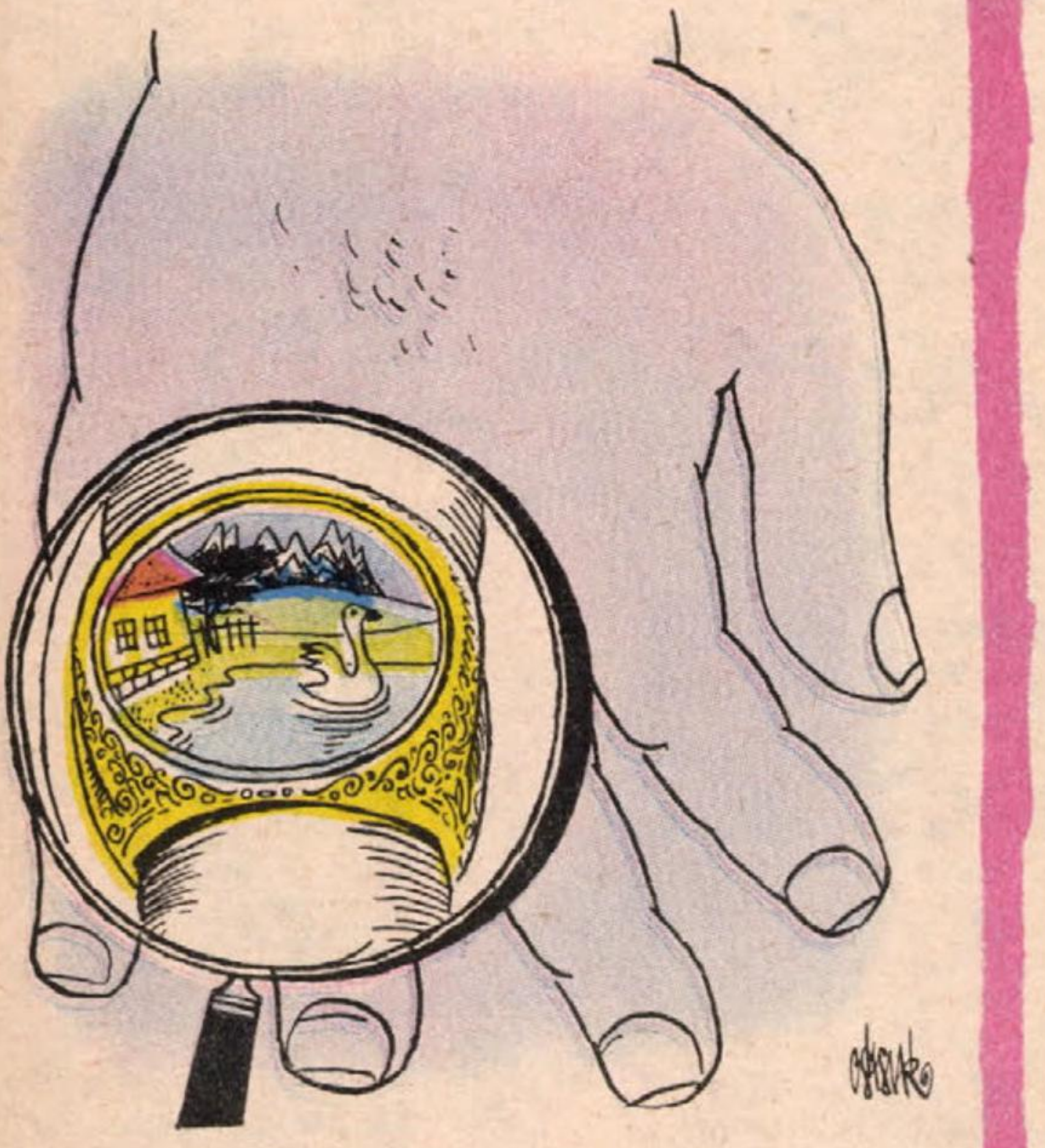

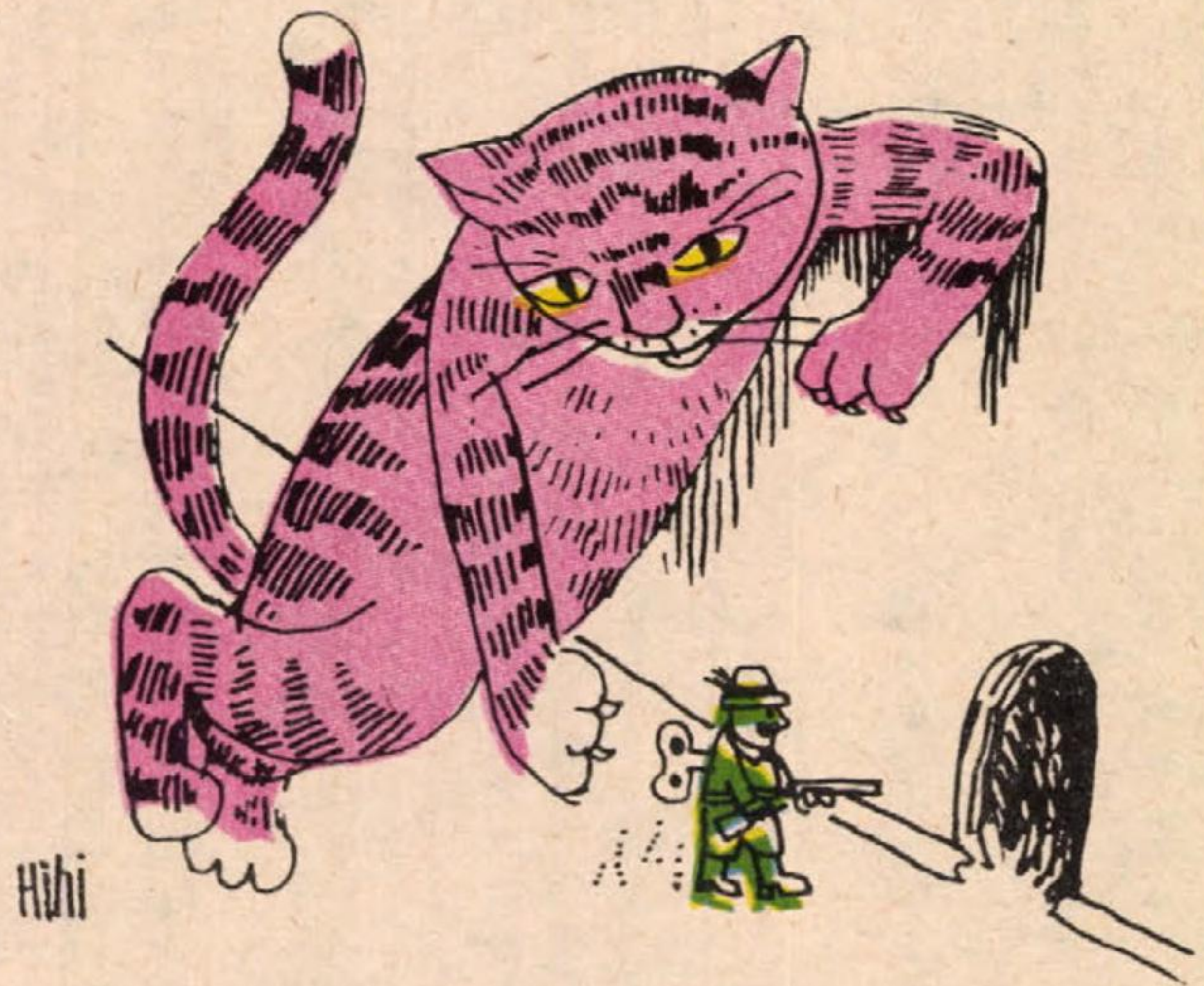

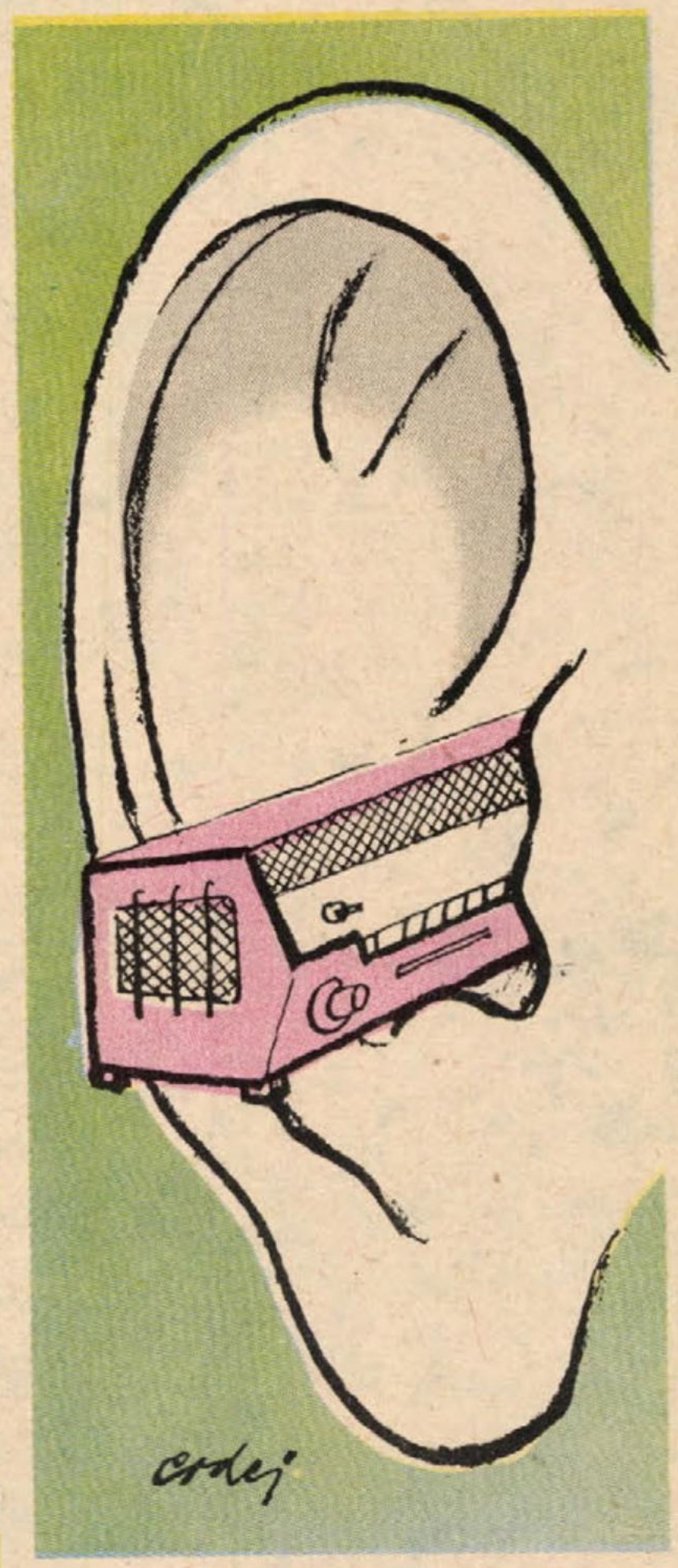

PUSZTAI,
CSÁSZÁR,
HEGEDŰS,
ERDEI,
SAJDIK,
SZŰR-SZABÓ,
BALÁZS-PIRI

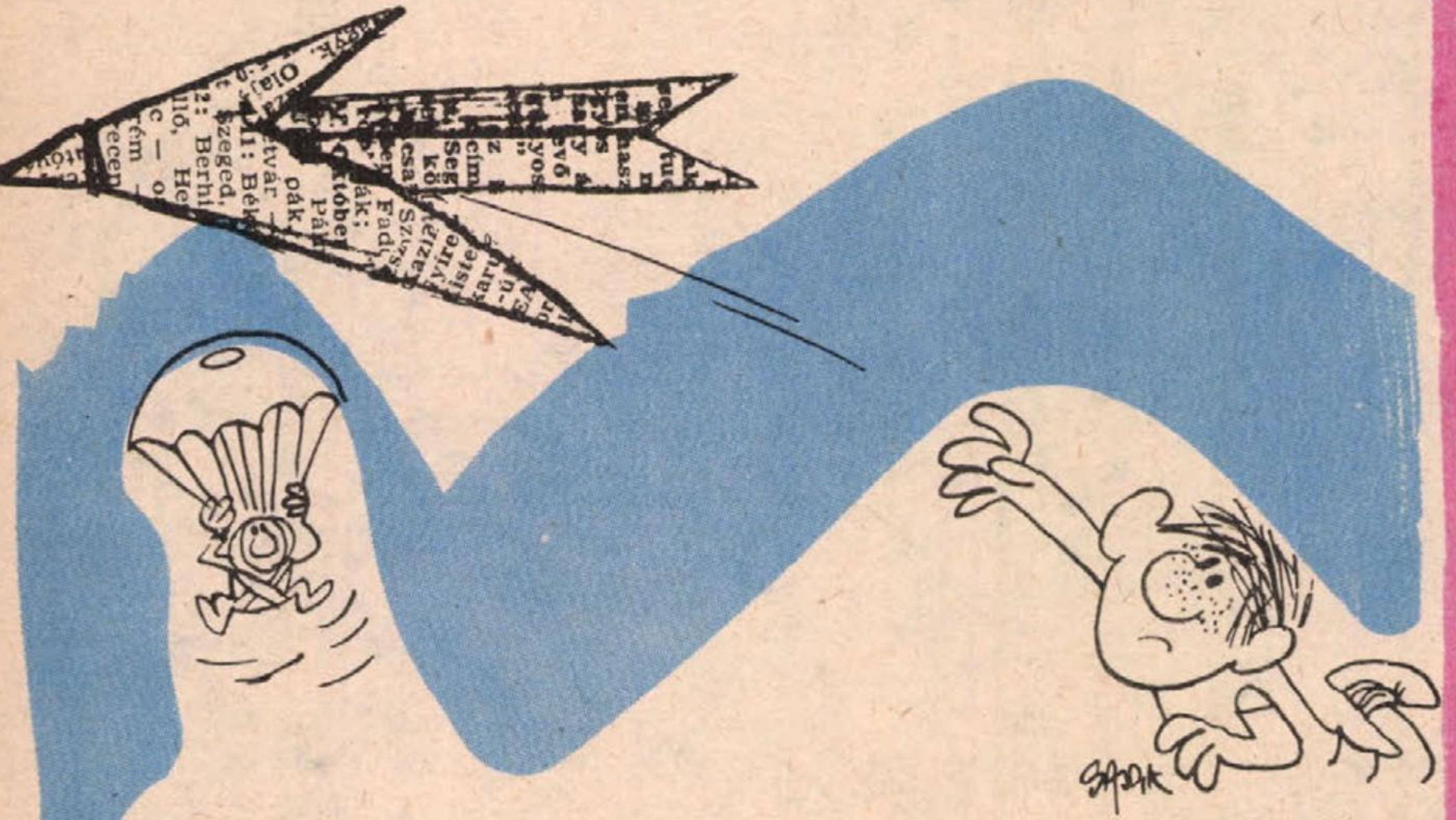

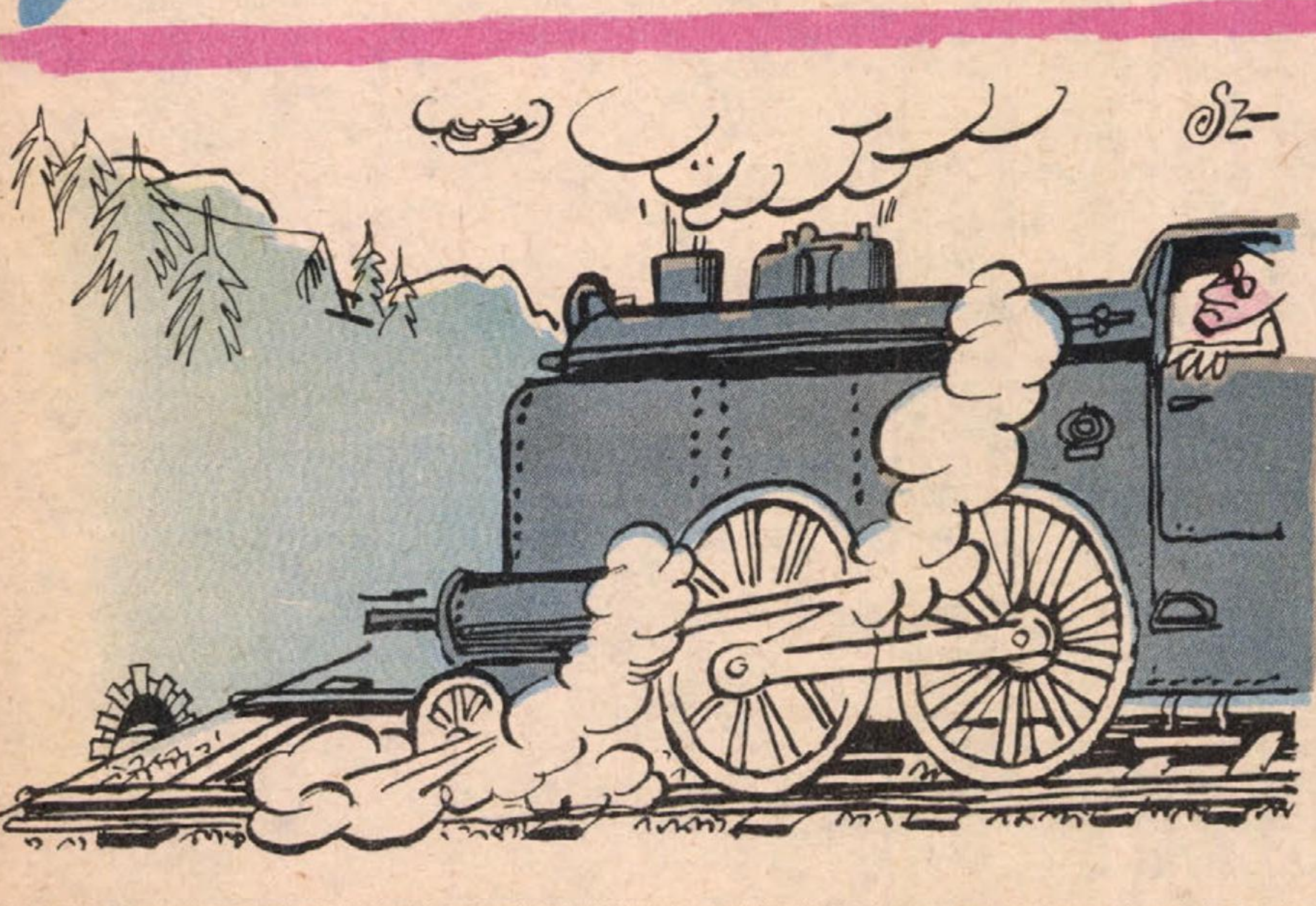

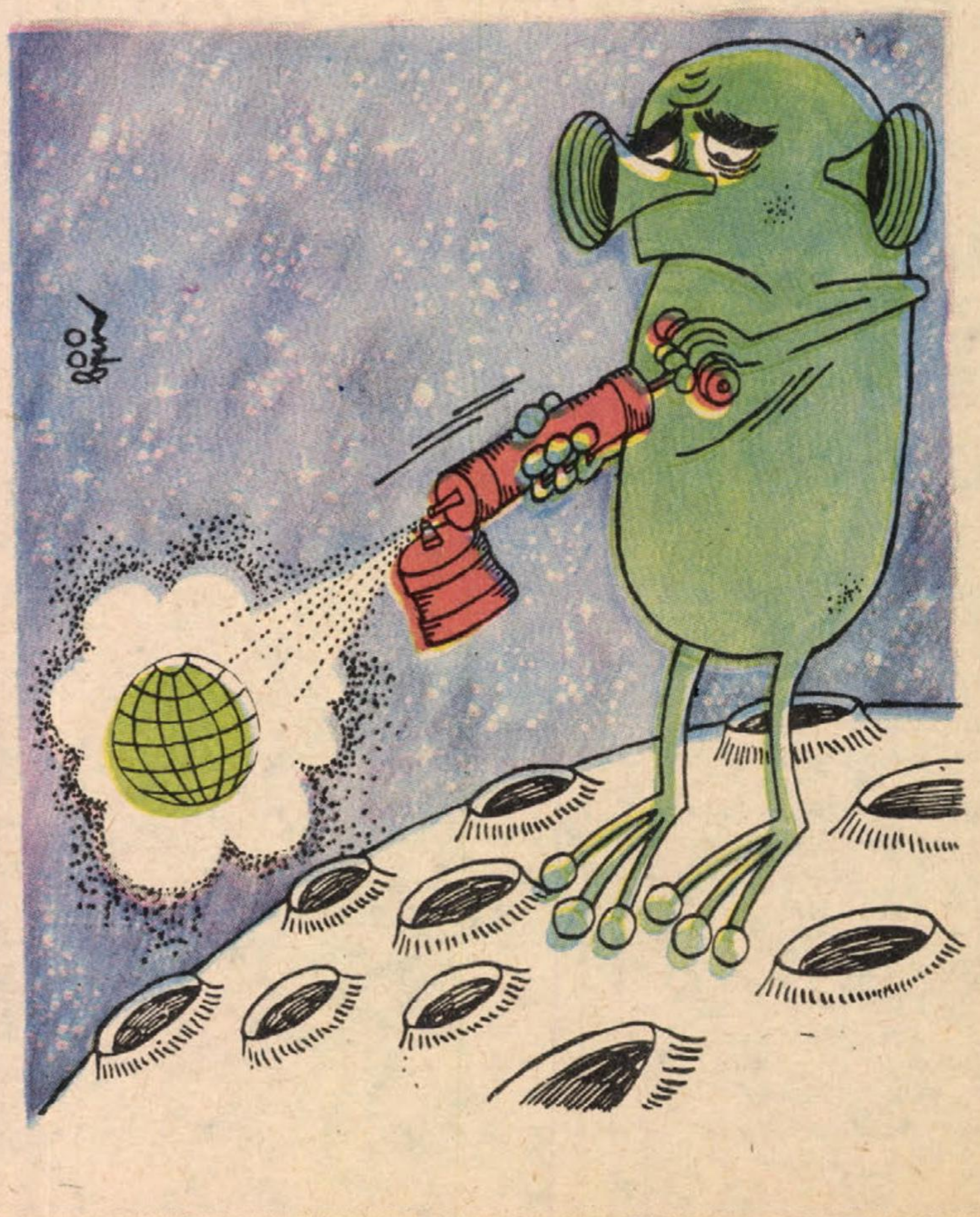

ESTI MÉRKŐZÉS

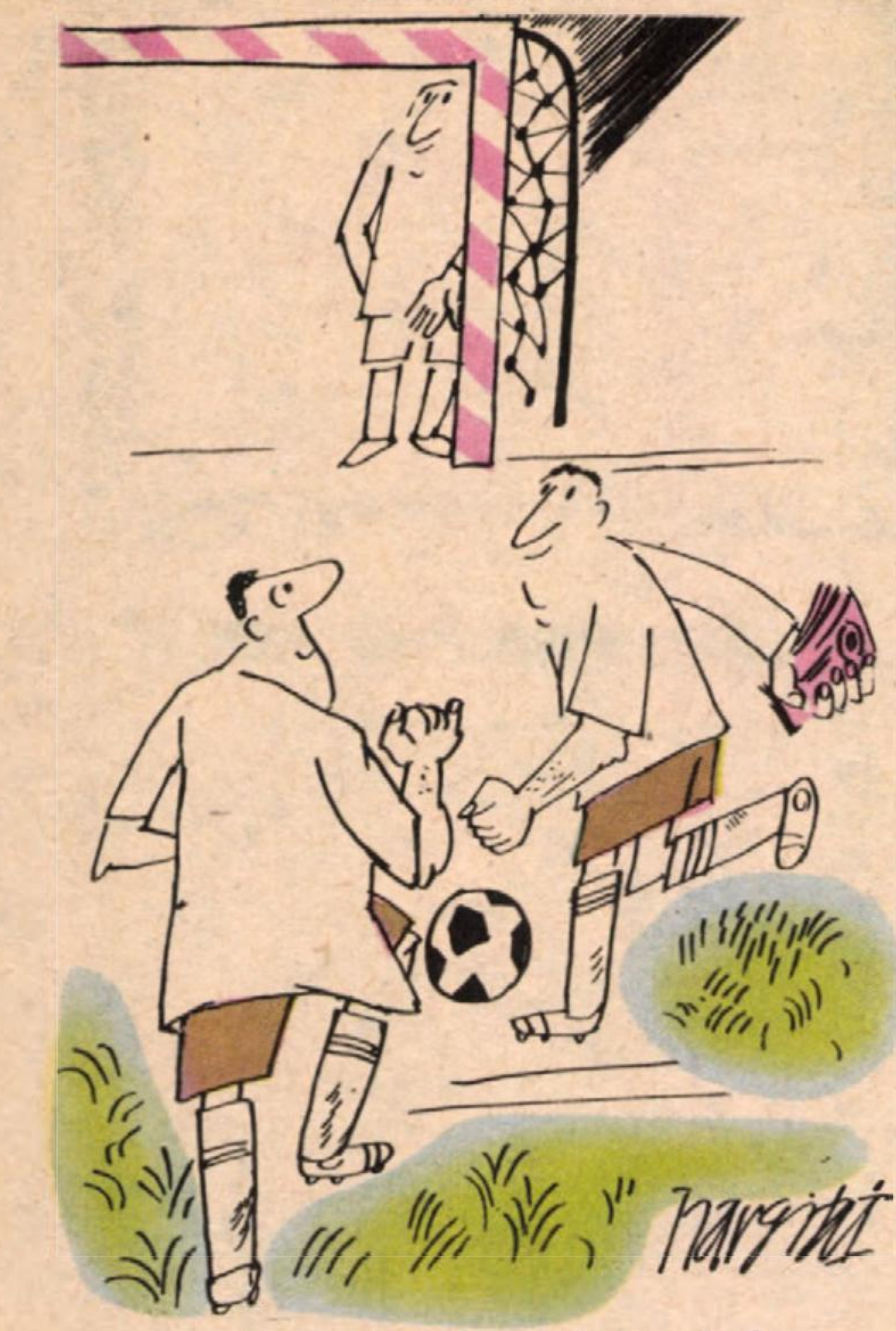

– Te mennyi kapupénzt adsz?...

A HOZZÁÉRTŐ

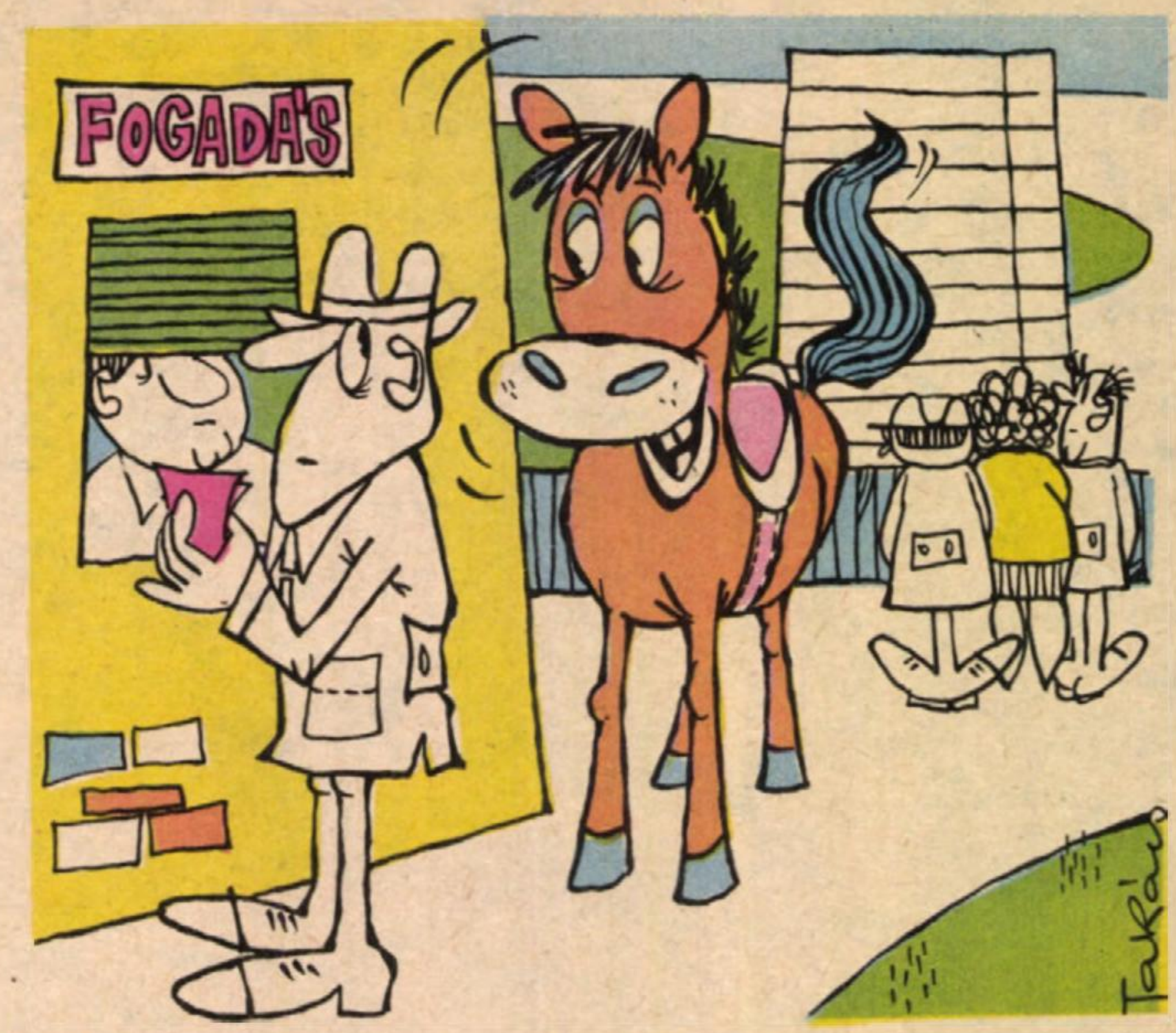

Fél zsák zabért adok egy biztos tippet!

MINDENT A GYEREKÉRT

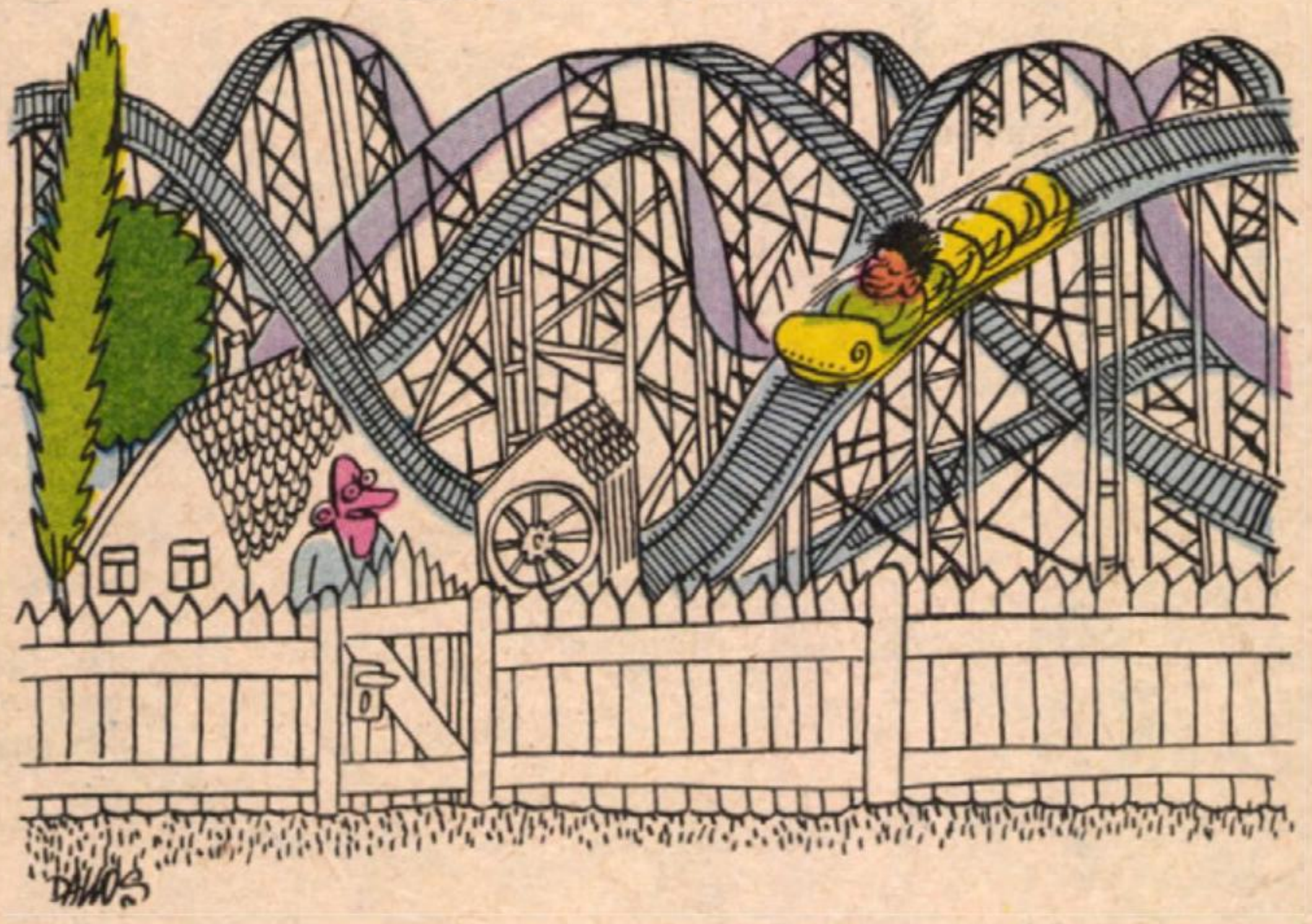

PESTIEK

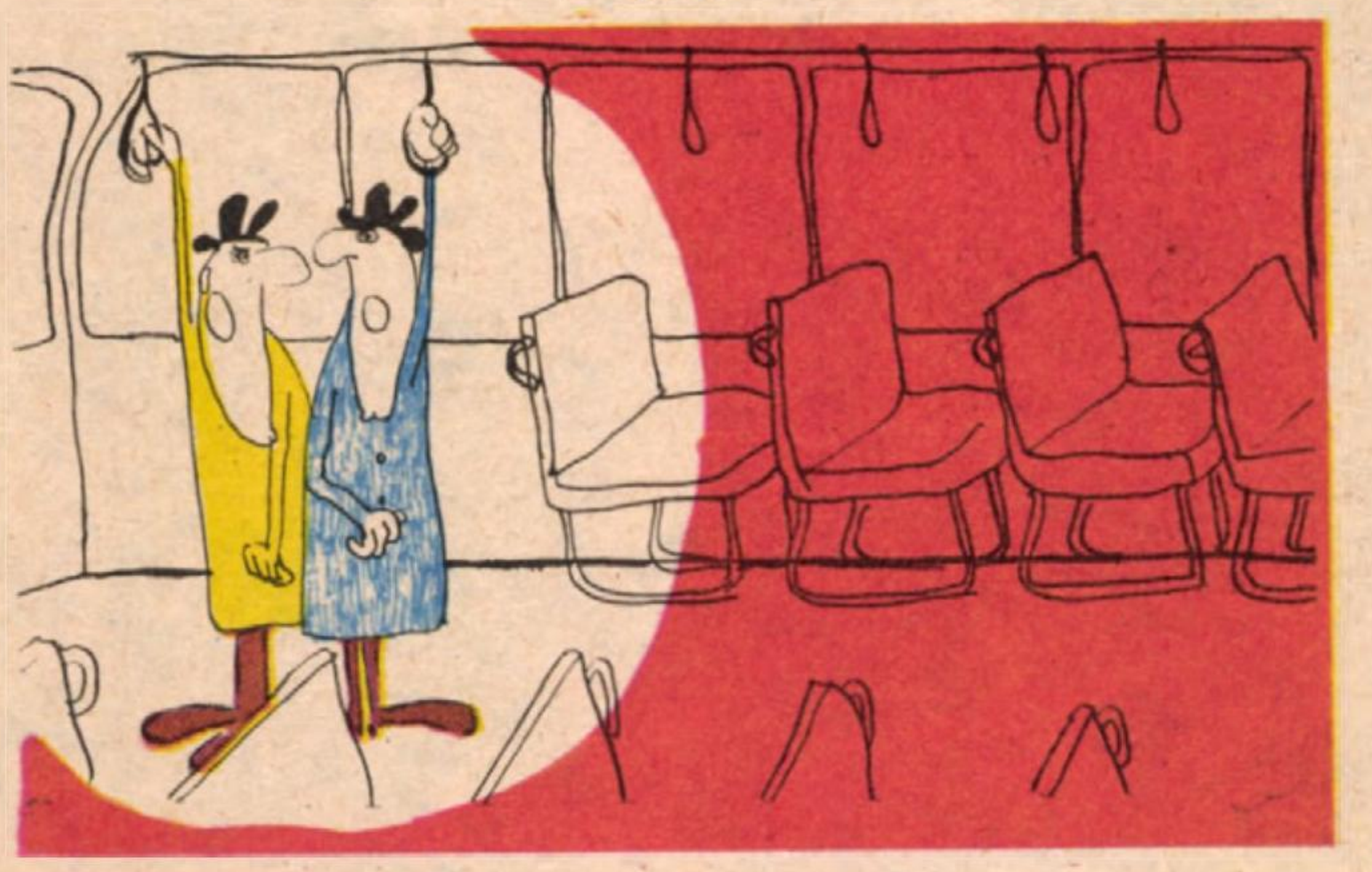

– Miért tolakszik?
– Ki tolakszik? Engem is löknek!

LÁTOGATÁS AZ ŰRBŐL

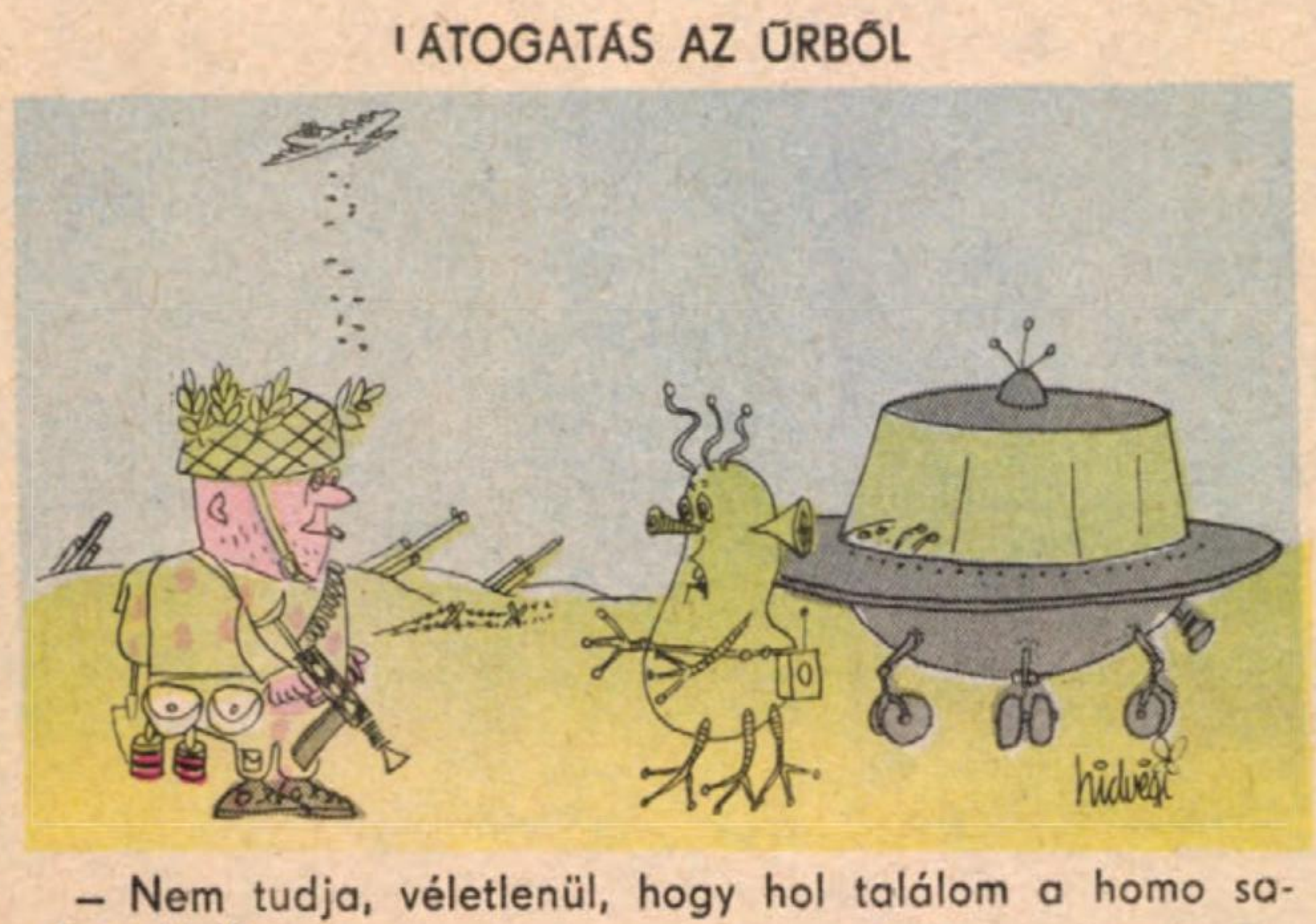

– Nem tudja, véletlenül, hogy hol találom a homo sapienseket?

EZT OLVASTAM

A NEM KÍVÁNT TÖRLENDŐ

Az Esti Hírlap ez évi 213-as számának *ötödik* oldalán telefonjelentést olvashatunk a befejeződött casertai futballháborúról: „A *háromnapos* zavargás súlyos károkat okozott... *Egymilliárd lírára* becsülik a károkat... *kétszáznál többen* megsebesültek, *kilencvenkilenc* embert őrizetbe vettek."

Ugyancsak az Esti Hírlap 213-as számának *hetedik* oldalán — mit tesz isten? — jelentést olvashatunk a befejeződött casertai futballháborúról: „*Kétnapi* forrongás után Casertába ismét nyugalom költözött... az okozott kár kb. *2 milliárd lírára* tehető... az összetűzéseknek *83* sérültje volt, *93* személyt letartóztattak..."

Ezzel a két futballhír izgalmas mérkőzése — legalábbis a számomra — *döntetlenül* végződött.

FÁJÓ LELEPLEZÉS

Hír a Magyar Nemzetből: „Freud Zsigmond mellszobrát a bécsi egyetem udvarán kedden ünnepélyesen *leleplezték*. Sajátságos módon, ez volt az *első eset*, hogy az osztrák főváros megemlékezett nagy szülöttjéről."

Bizony, fölöttébb sajátságos dolog, hogy Bécsnek városa még akkor is elfelejtett megemlékezni nagy szülöttéről, amikor ez utóbbinak „Freud Zsigmond, a modern mélylélektan megteremtője" feliratú szobrát *évekkel ezelőtt* felállíttatta a Billroth sebészprofesszoré, a Krafft-Ebing pszichiátere és a Semmelweis Ignácé mellé, a Bécsi Tudományegyetem említett udvarán. Még sajátságosabb, hogy a szobor azóta is, gazdája halálának huszonötödik évfordulója alkalmából rendezett *megkoszorúztatásáig* teljesen úgy tett, mintha már le volna leplezve.

SZŐRÖS SZÍVŰ JÁRÓKELŐK

A Hétfői Hírek az utóbbi idők legfrappánsabb eseményéről számolt be: *„Szolgálati útja közben a járókelők egy mókust adtak át egy godesbergi rendőrőrszemnek."*

A járókelők alighanem valami gyanúsat észlelhettek a szolgálati útját rovó mókuson, hogy ilyen kegyetlenül rendőrkézre adták. (Mellesleg: én, ha az NSZK állampolgára volnék, nem a kismókusokra rúgnék ki, inkább a *nagykutyákra*...)

AZ ÖNIMÁDAT VILÁGCSŰCSA

A Tükör írja Darányi Kálmán ex-miniszterelnökről: *„Amikor Horthy őt Imrédivel cserélte fel, a távozó miniszterelnök dedikált fényképet kapott tőle."*

Megértem, ha valaki fényképet küld önmagának, de hogy azt még dedikálja is!

FATTYŰHAJTÁS A CSALÁDFÁN

„Ábel *atyja*" — írja a Magyar Nemzet *Káinról.*

Érdekes, ezt másképp tudtam. — Gondolom, Ádám is.

Timár György

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK
MŰSZAKI
KÖNYV-
NAPOK
OKT. 15-TŐL
NOV. 4-IG
Szakkönyveit kényelmesen és legelőnyösebben
a munkahelyi könyvterjesztőnél vásárolhatja meg
MN

MEGCSALTÁK?
ELHAGYTÁK?

megvígasztalja az
AMIGO
több, mint jóbarát

Hobby
hobby
hobby

hobbybolt
Autó-, repülő- és vonatmodellek,
játékok és ajándéktárgyak
nagy választékban

trial HOBBY BOLT
Bpest VI., Deák Ferenc tér 6.

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

EREDETI BEOLVASÁS

Mint világszerte köztudomású, Amerikában rengeteg a közúti baleset. Ennek oka röviden: igen jók az utak, a kocsik és az italok, s igen rosszak a vezetők (tisztelet a kivételnek). A közlekedési balesetek áldozatainak tízezrei minden esztendőben egy kisebb háború veszteségeit teszik ki. A hatóságok egy jobb ügyhöz méltó buzgalommal hányják a borsót a falra, s a legkülönbözőbb módokon igyekeznek óvatosságra inteni a vezetőket.

Az Arizona-állambeli Tucson egyik főutcáján például egy magasan elhelyezett hirdetési táblán ez a szöveg áll:

„Hé! Maga most nem az utat nézi!"

MEGLEPETÉS

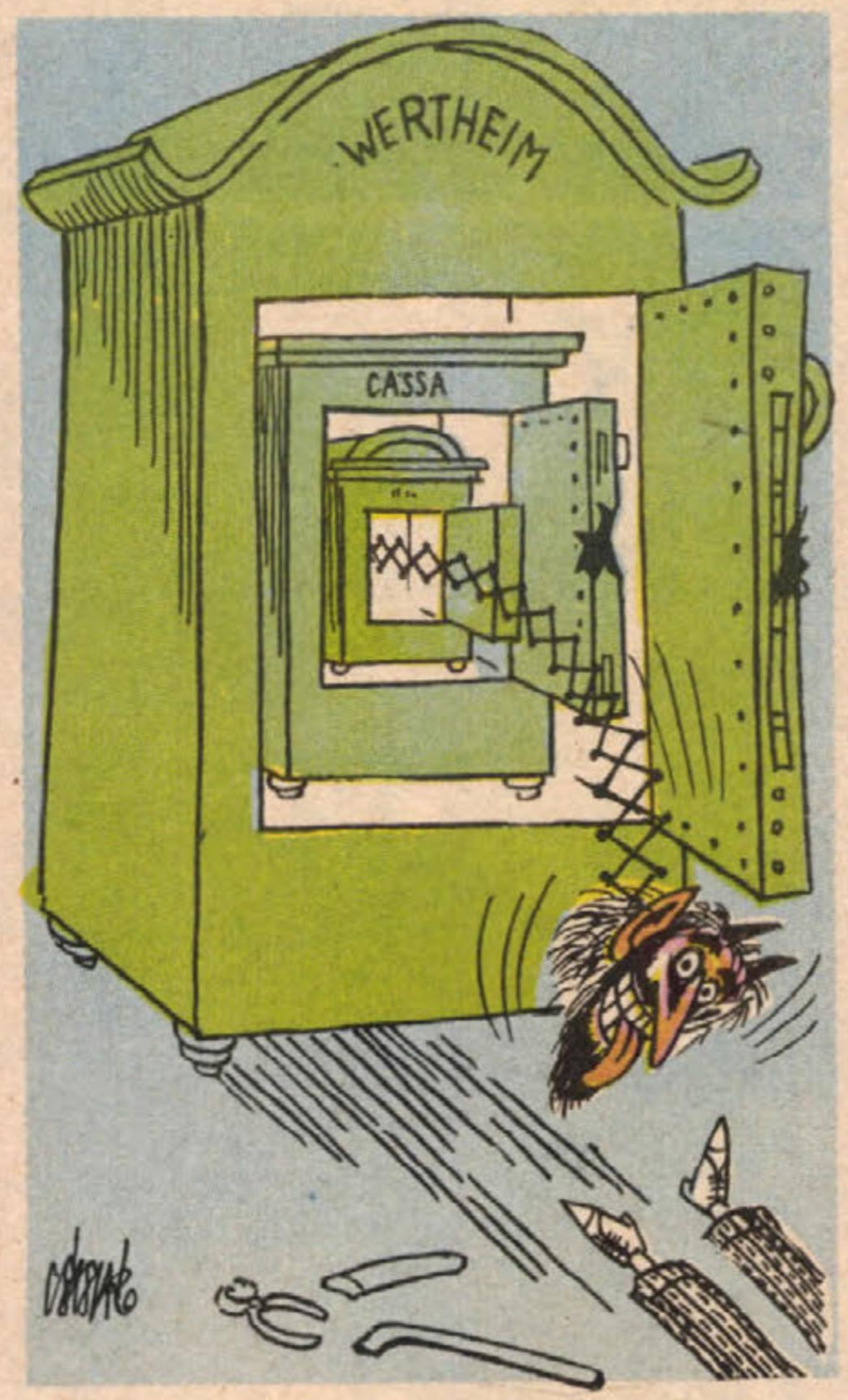

ÖRÖKLAKÁS

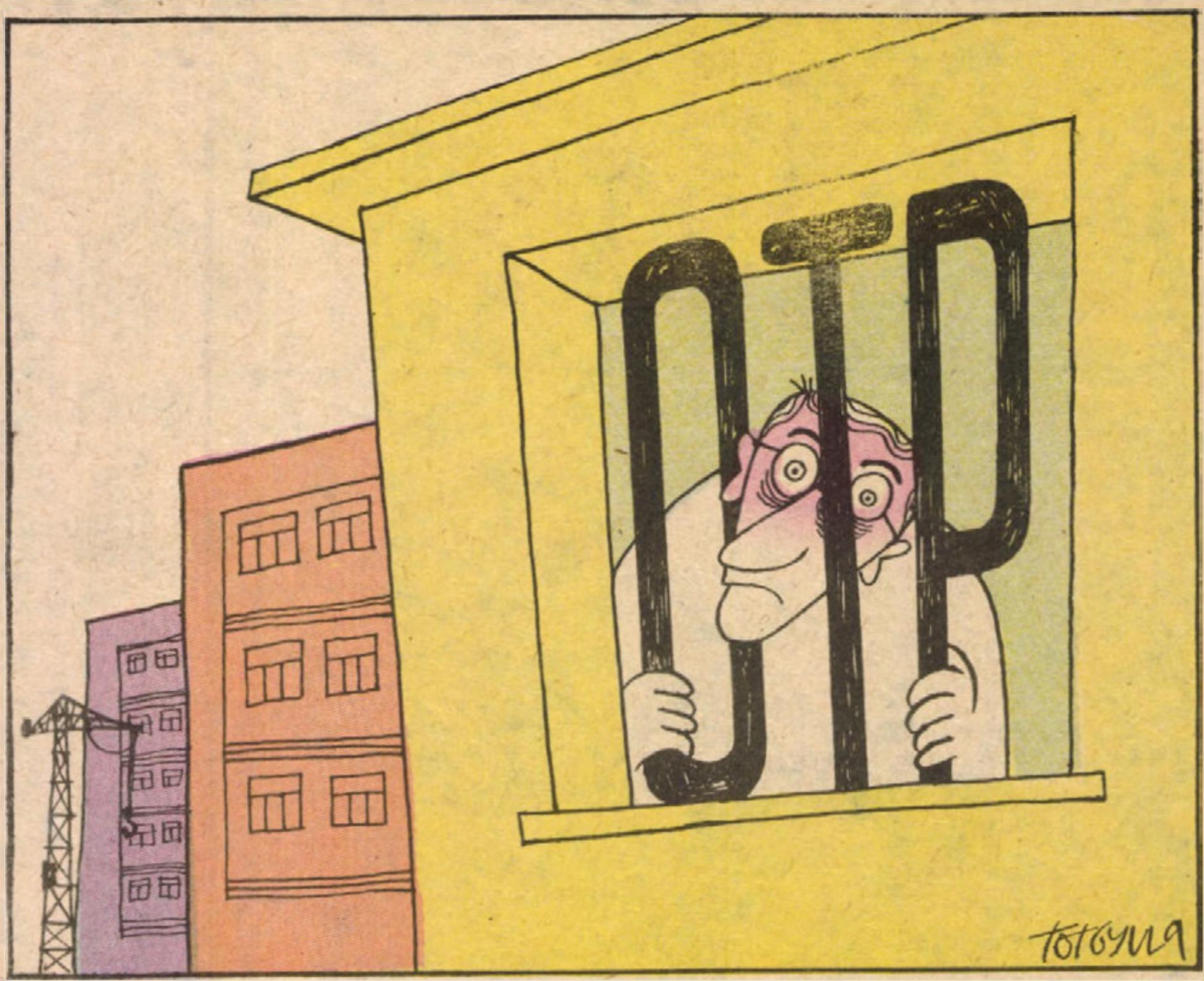

Életfogytiglan . . .

MUSTKÓSTOLÓ

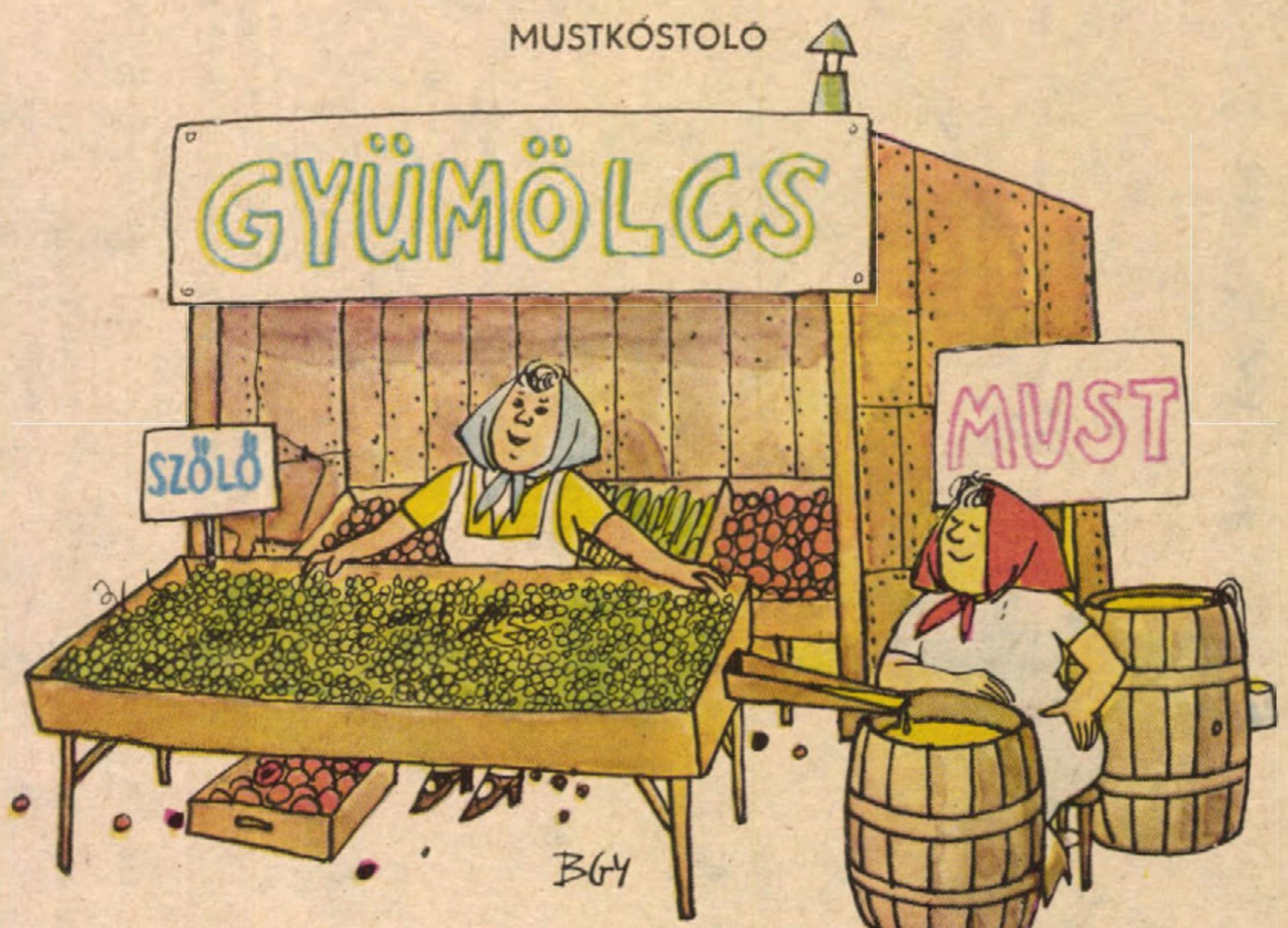

SZILÁNKOK

VÉSZFÉK

Kattogva rohan a vonat a síneken. Hirtelen hatalmas rándulás, a vonat megáll. Semmi kétség, valaki meghúzta a vészféket. A kalauz végigjárja a szerelvényt: az egyik kocsiban felfedezi a tettest. A középkorú férfi derűsen mosolyog:

— Én voltam.

— Miért tette? — kérdi szigorúan a kalauz.

— Tessék elolvasni a figyelmeztetést: CSAK VESZÉLY ESETÉN SZABAD MEGHÚZNI A VÉSZFÉKET!

— És?

— A veszély fennállt. Az előbb bejött a fülkébe az elvált feleségem, és azt mondta, hogy vissza akar jönni hozzám...

AJÁNDÉK

A legszebb születésnapi ajándék, ha valaki húszéves.

KÜLÖNC

— Soha nem tudnék olyan nőt feleségül venni, aki szívesen feleségül jönne hozzám...

TISZTELET

Miért tisztelem X.-et? Azért, mert a visszataszító, torz külső mögött gonosz lélek lakozik. S én szeretem, ha az emberek nem vesznek fel álarcot.

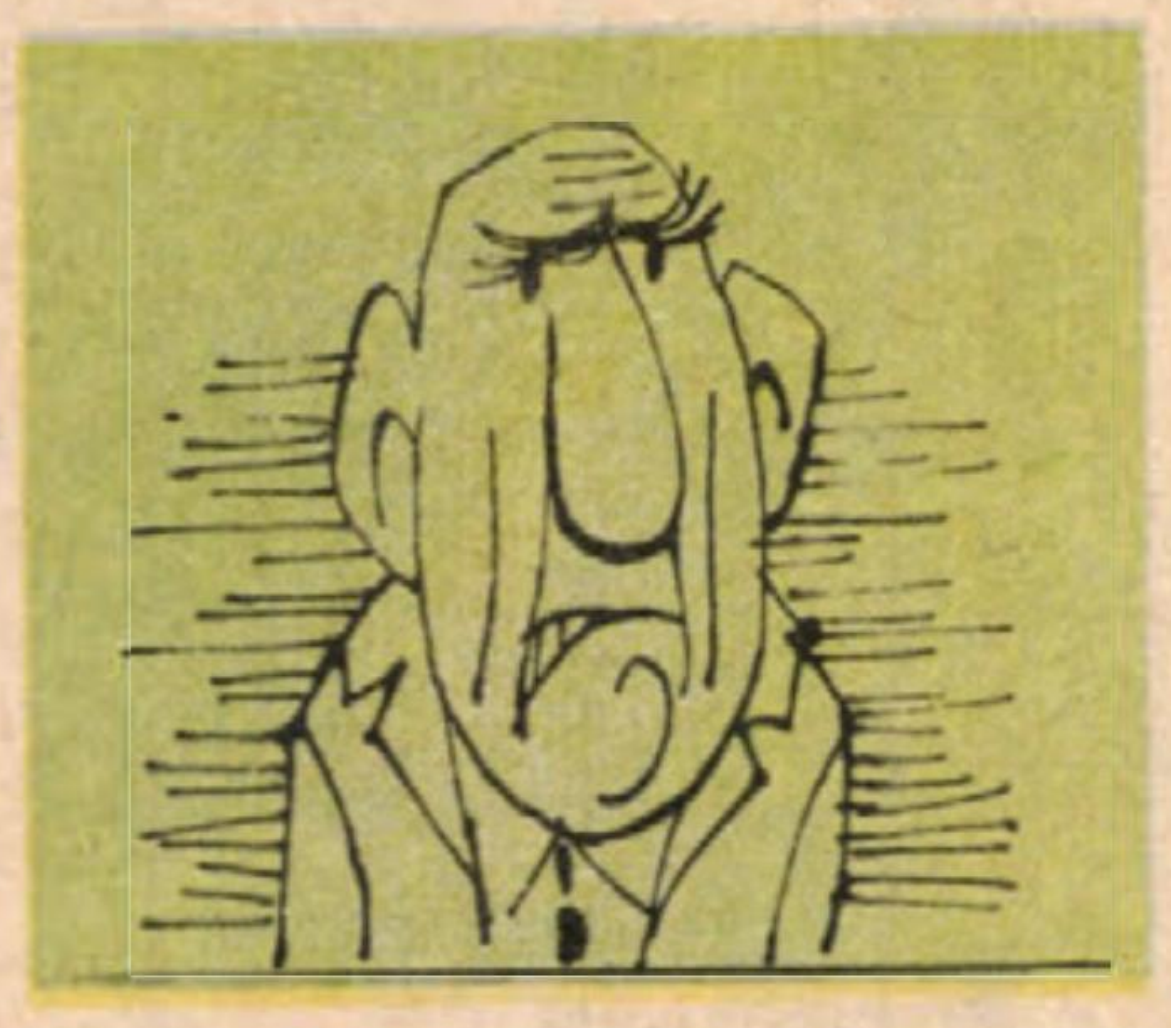

VESZTEGETÉS

— Képzeld, ma a hivatalban egy pimasz alak letett elém kétszáz forintot, hogy intézzem el az ügyét soron kívül.

— Mit válaszoltál?

— Sejtheted. Kikértem magamnak, és megmondtam, hogy négyszázon alul szóba sem állok vele.

NYUGODT SZÜLŐ

— Te, asszony, a lányunk még fiatalkorú. Már igazán itthon lehetne. Este tíz óra van.

— Mit izgulsz? Csak a múlt héten ment el hazulról.

ÖNÁLLÓSÁG

— Megmondom őszintén, az önállóságot sokra becsülöm. Egyelőre nem szeretnék férjhez menni. Elég baj, hogy már férjnél vagyok...

LÓVERSENY

Brahovácz meséli:

— Ezt a pechet! Tegnap kimentem a lóversenyre. A második futam alatt váratlanul hátbavágott a főnököm, és alaposan lehordott: mit keresek munkaidőben a lovin? Szigorúan rám parancsolt, hogy többé ilyesmi ne forduljon elő. Aztán barátságosan megkért: senkinek ne áruljam el, hogy munkaidőben találkoztam vele a lóversenyen.

ESKÜVŐ

Bulgáriában szeretnék esküdni, mert ott az anyakönyvvezetőnek arra a kérdésére, hogy kívánja-e feleségül venni — nemet inthetnék.

EGYENJOGÚSÁG

Fiatal szerelmespár ül a kis cukrászda egyik homályos boxában. Virágárus néni tipeg az asztalukhoz, és közel hajol a kislányhoz:

— Tessék virágot venni a szép fiatalembernek!...

Galambos Szilveszter

IMPORT HUMOR

PÉLDAMUTATÁS

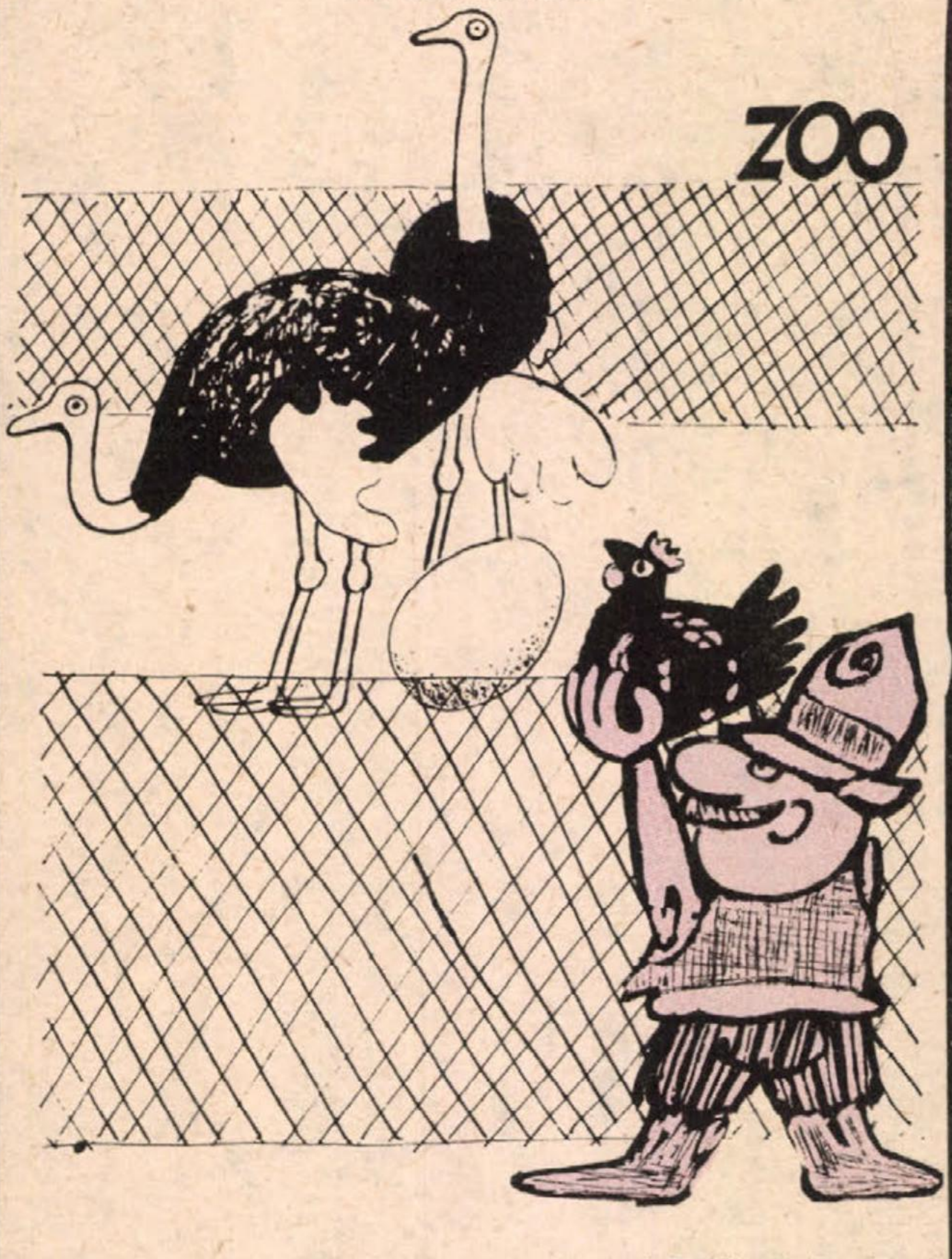

(„Rohács", Pozsony)

ZSÚFOLT MUNKAHELY

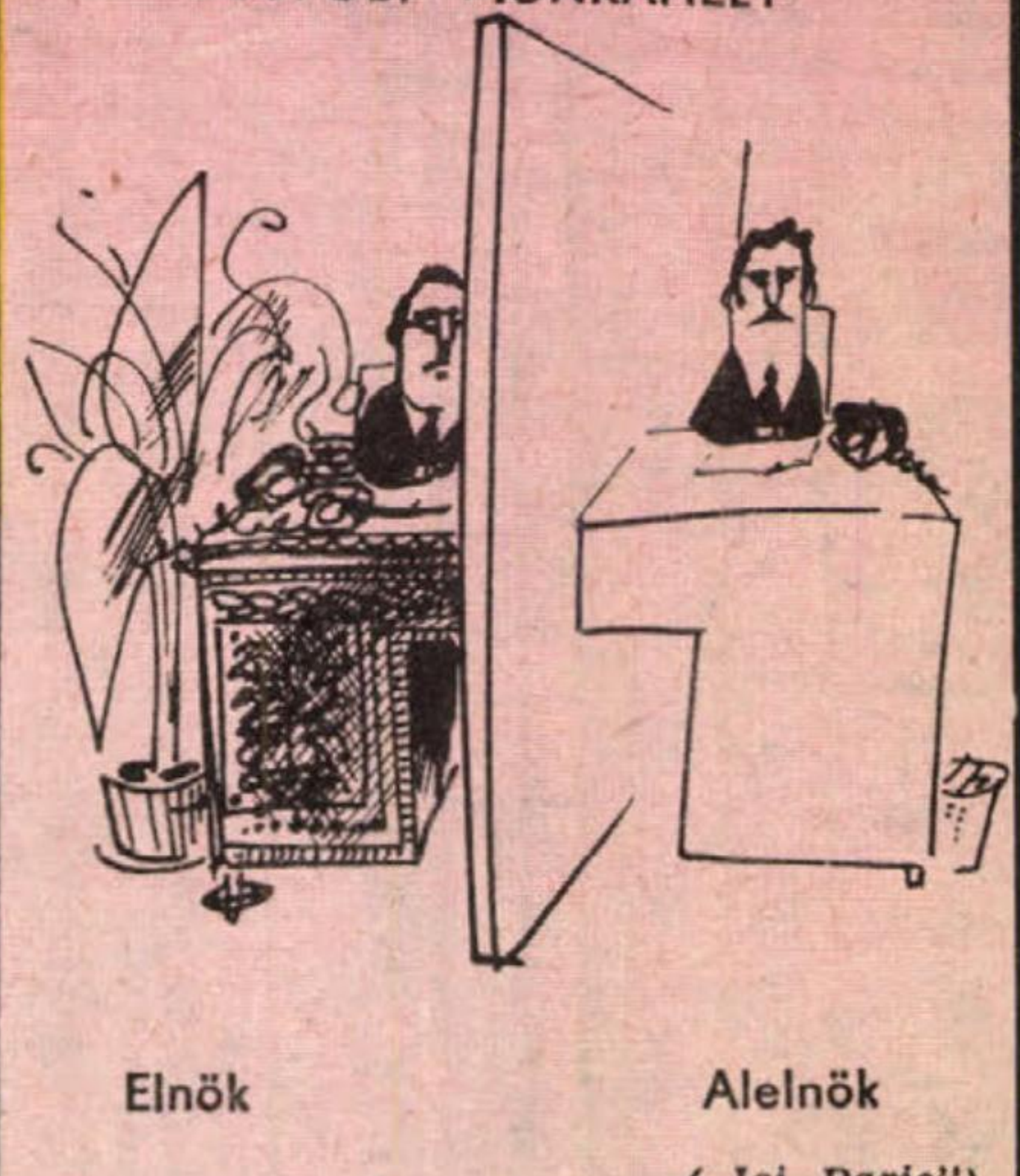

(„Ici Paris")

VELENCEI ANZIX

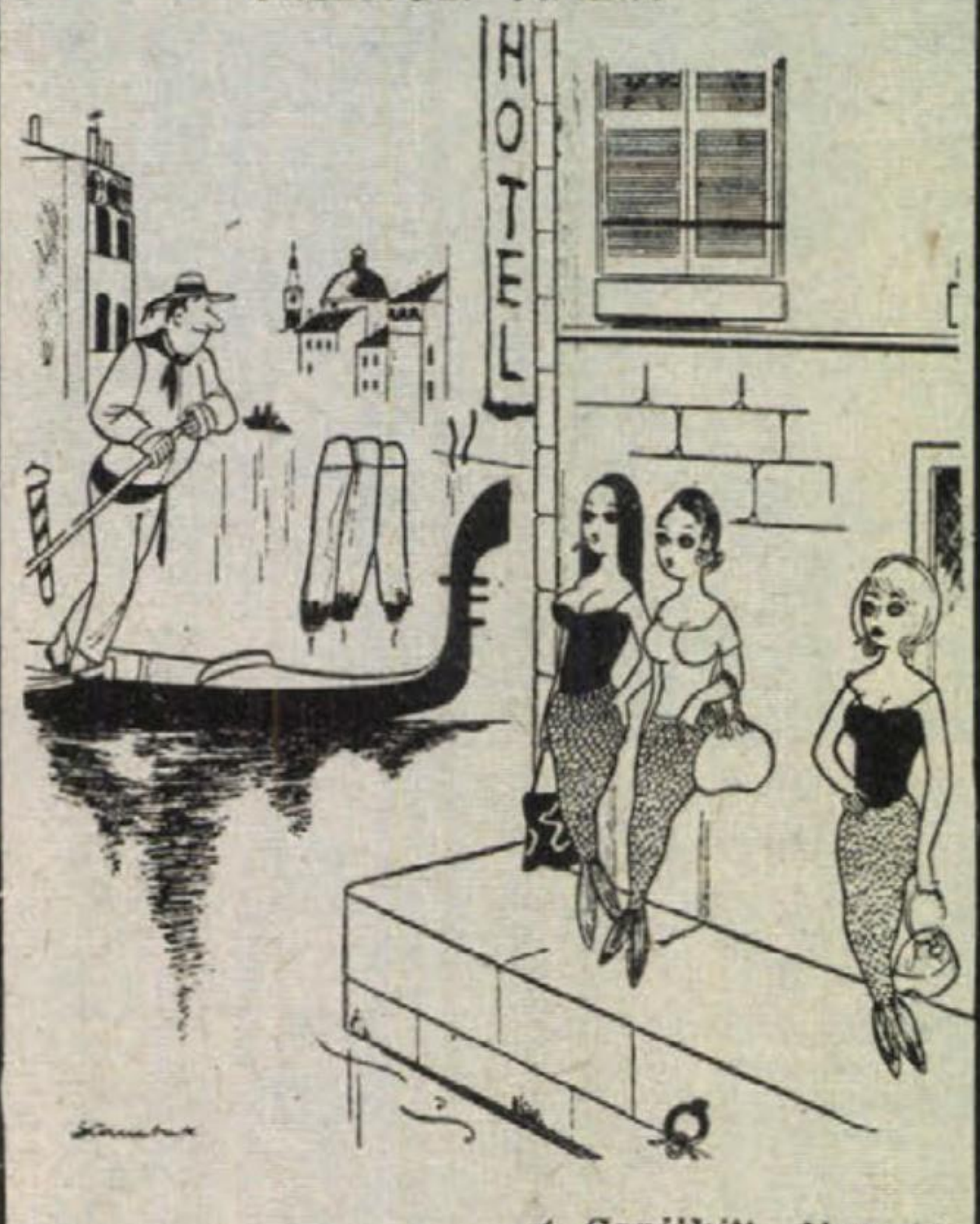

(„Szpilki", Varsó)

HÚSVÉT-SZIGETI FOTO...

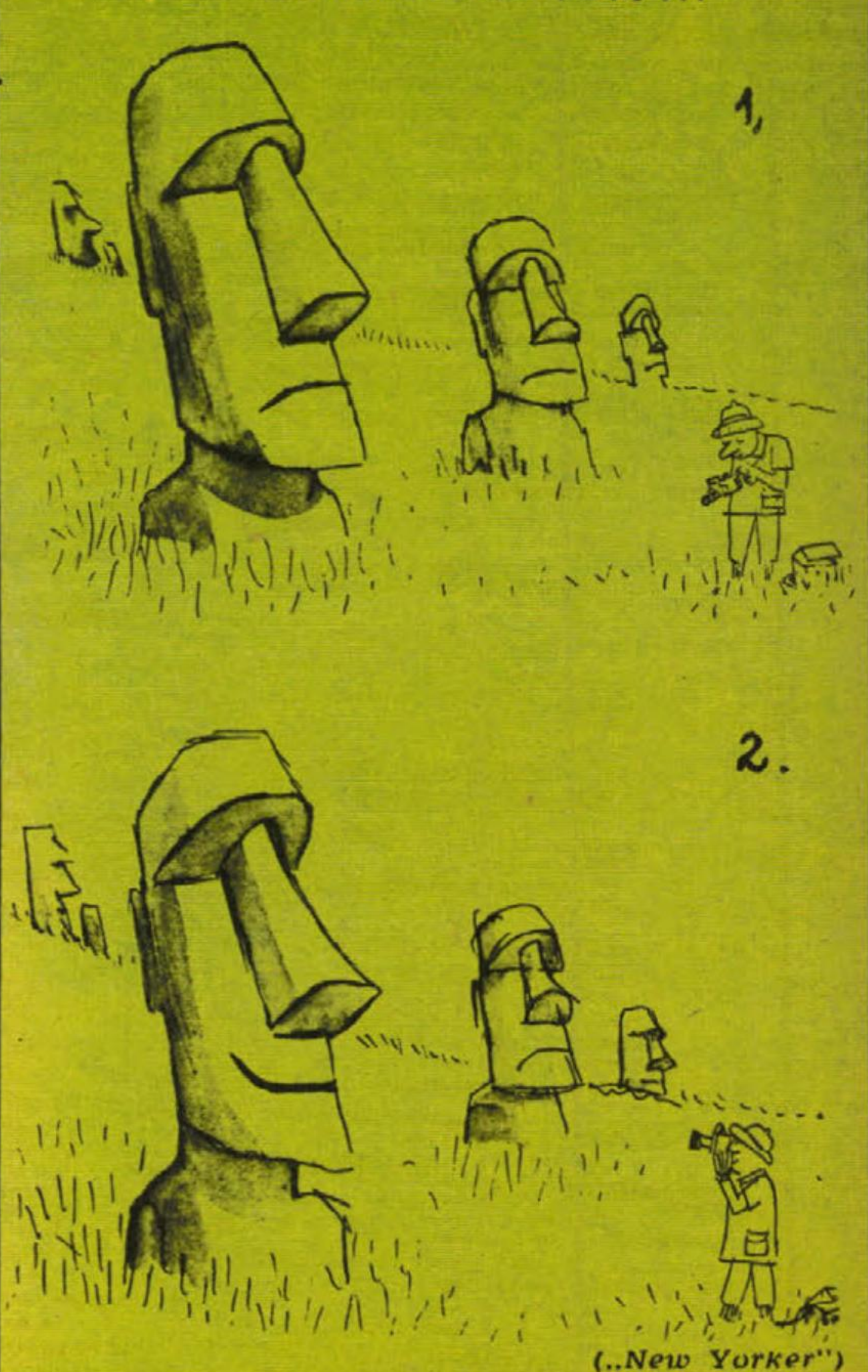

(„New Yorker")

KENYÉR-VERS

Lám, bevált, hogy
Több papírral
Látták el a kenyeret,
S hallom, ezt már rég javallták
Nálam bölcsebb emberek.

De, hogy végre
Bepakolják
Ezt a fontos eledelt,
Abba bizony, éppen kerek
Tíz esztendő beletelt.

S most, hogy mindezt
Ebbe a kis
Versikémbe önthetem,
Elárulom, nekem is van
Egy parányi ötletem:

Süssék jól a
Kenyereket,
Ne savanyún habarva,
S legyen fehér a fehér, és
Legyen barna a barna.

Oly egyszerű
Ez az ötlet,
Senki sem lesz ellene,
S megvalósításához még
Tán tíz év sem kellene.

Próbáljuk meg,
No, ha mondom,
Hiszen pénzbe sem kerül,
És, ha mindjárt hozzáfognánk,
S kellő módon pártfogolnánk,
Aztán kissé meg is nyomnánk,
Tán öt évre sikerül.

Zsombok Zoltán

TELEVIZIOT MINDEN ISKOLÁNAK!

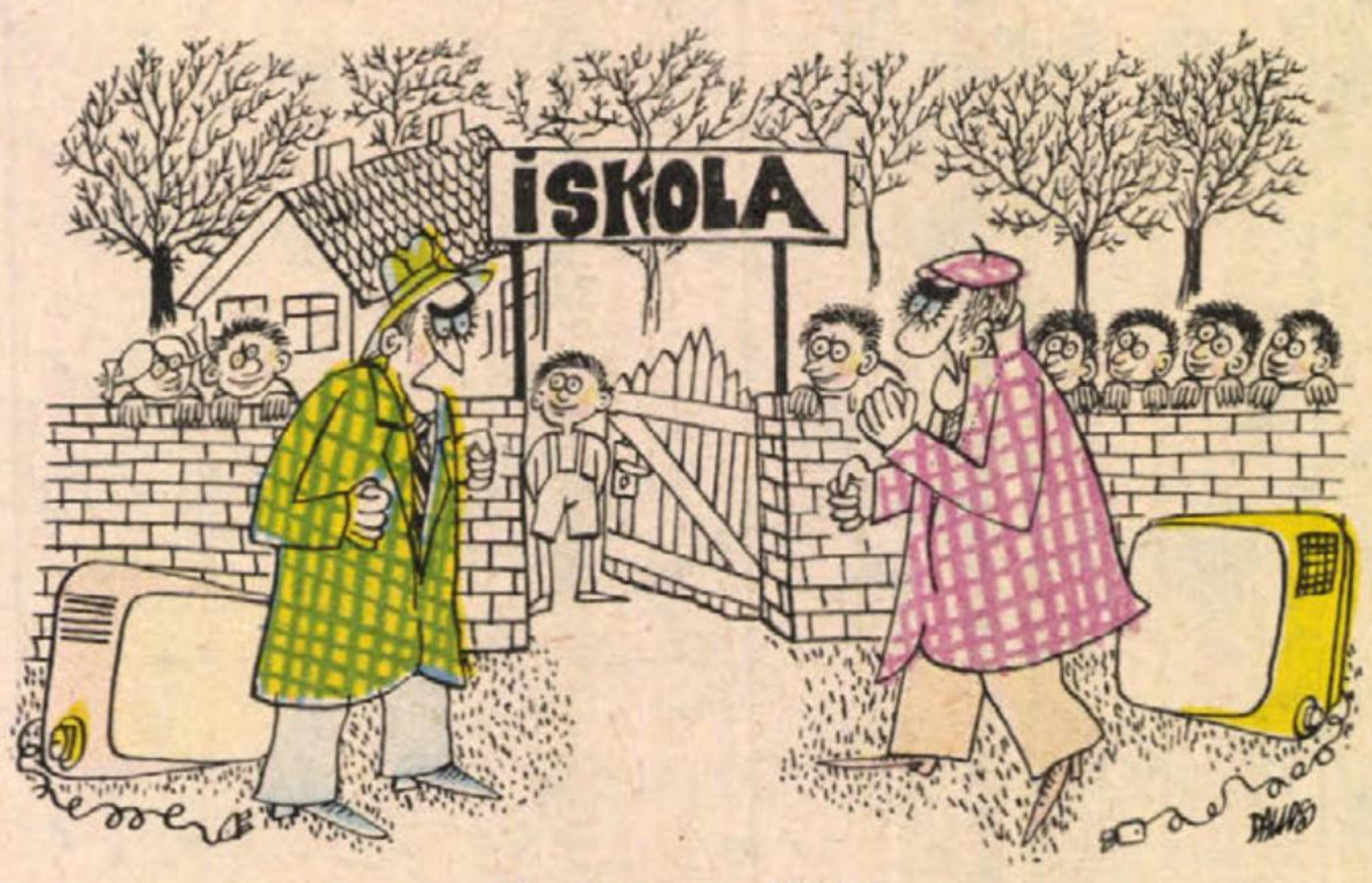

– Én jöttem előbb!

EGYÉNISÉG

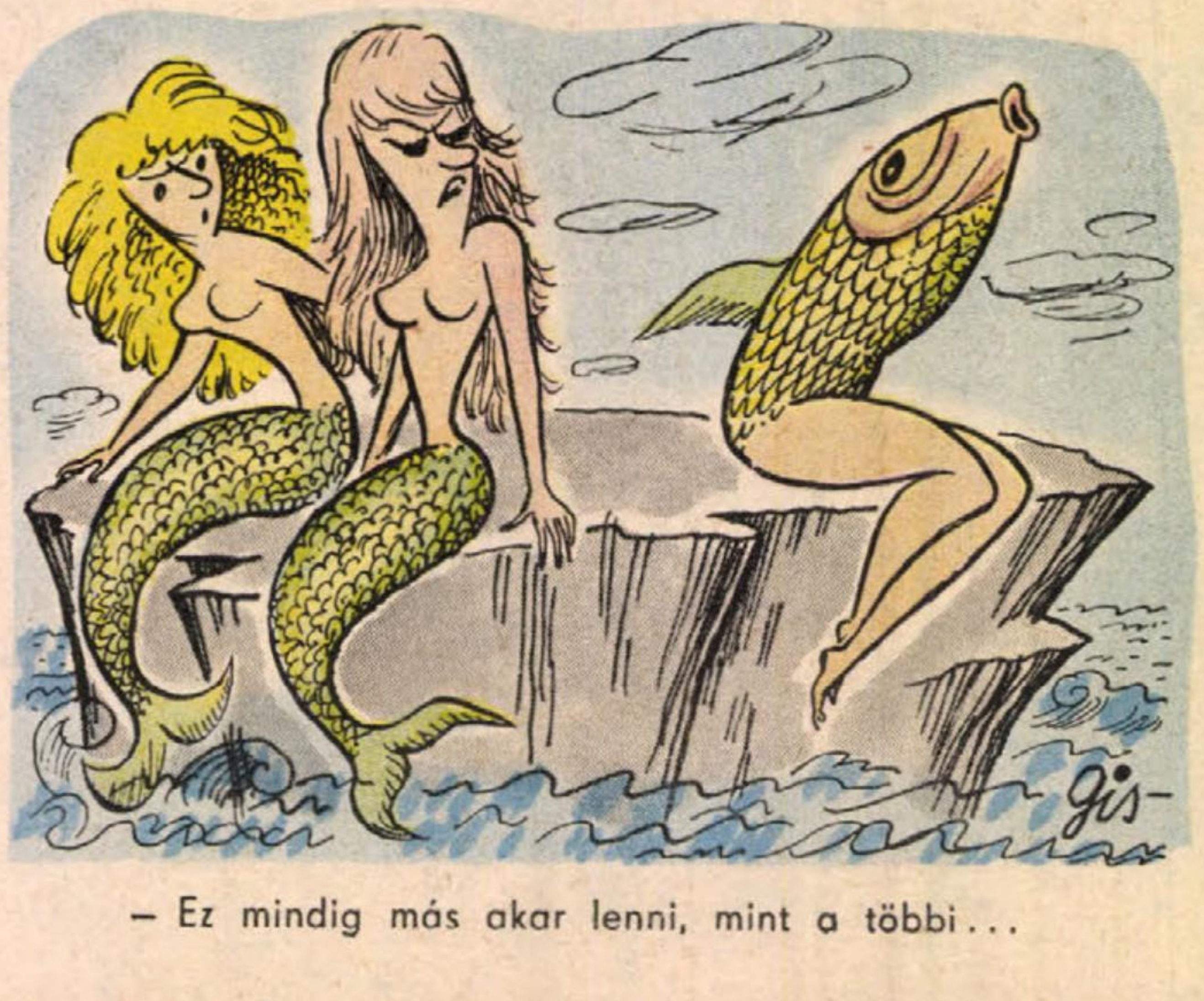

– Ez mindig más akar lenni, mint a többi...

füllentett hírek

Örömmel értesültünk róla, hogy tejtermékeink választéka rohamosan gazdagodik, így forgalomba hozzák a „sajtos kavics" elnevezésű, sós nyalánkságot. Ezzel kapcsolatban egy lágymányosi olvasónk arról értesít bennünket, hogy az újdonság nem egészen új, ugyanis ő már találkozott a Kavicsos sajt nevű desszerttel, amikor egy óvári sajtban kavics-darabkát talált. A sajtízű kavics szopogatása igen ízletesnek bizonyult.

Nagy megütközést keltett ifjúsági körökben az Olympia Szálló portásának intézkedése, aki nem volt hajlandó szobát kiadni egy magyar ajkú fiatalembernek és egy német ajkú fiatal hölgynek, holott az illetők a Nemzetközi Családtervezési Kongresszus munkatársaiként mutatkoztak be.

*

Az idült ápolónőhiány leküzdésére radikális intézkedést tett a Szülészeti Klinika. Az osztályokon születő leánygyermekek minden neveltetési költségét vállalják, azzal a feltétellel, hogy a leányok érettségi után beállnak hozzájuk ápolónőnek.

— *Képeslapjaink többségénél az a szokás, hogy egy-egy színésznő fotóját ezzel a szöveggel közlik: „Csinos Erika, a »Z« című darab női főszereplője". Ez a helyes óvatosság azt célozza, nehogy bárki is a darab férfi főszereplőjének tekintse Csinos Erikát. A Pesti Csillag című lap a közeljövőben még precízebb lesz és aláírásában azt is közli, hogy például „Csinos Erika, a »Z« című darab női főszereplőjének fejképe." Nehogy bárki is azt hihesse, hogy a kép más testrészt ábrázol.*

Szánthó Dénes

ÚJ TUDOMÁNYÁG

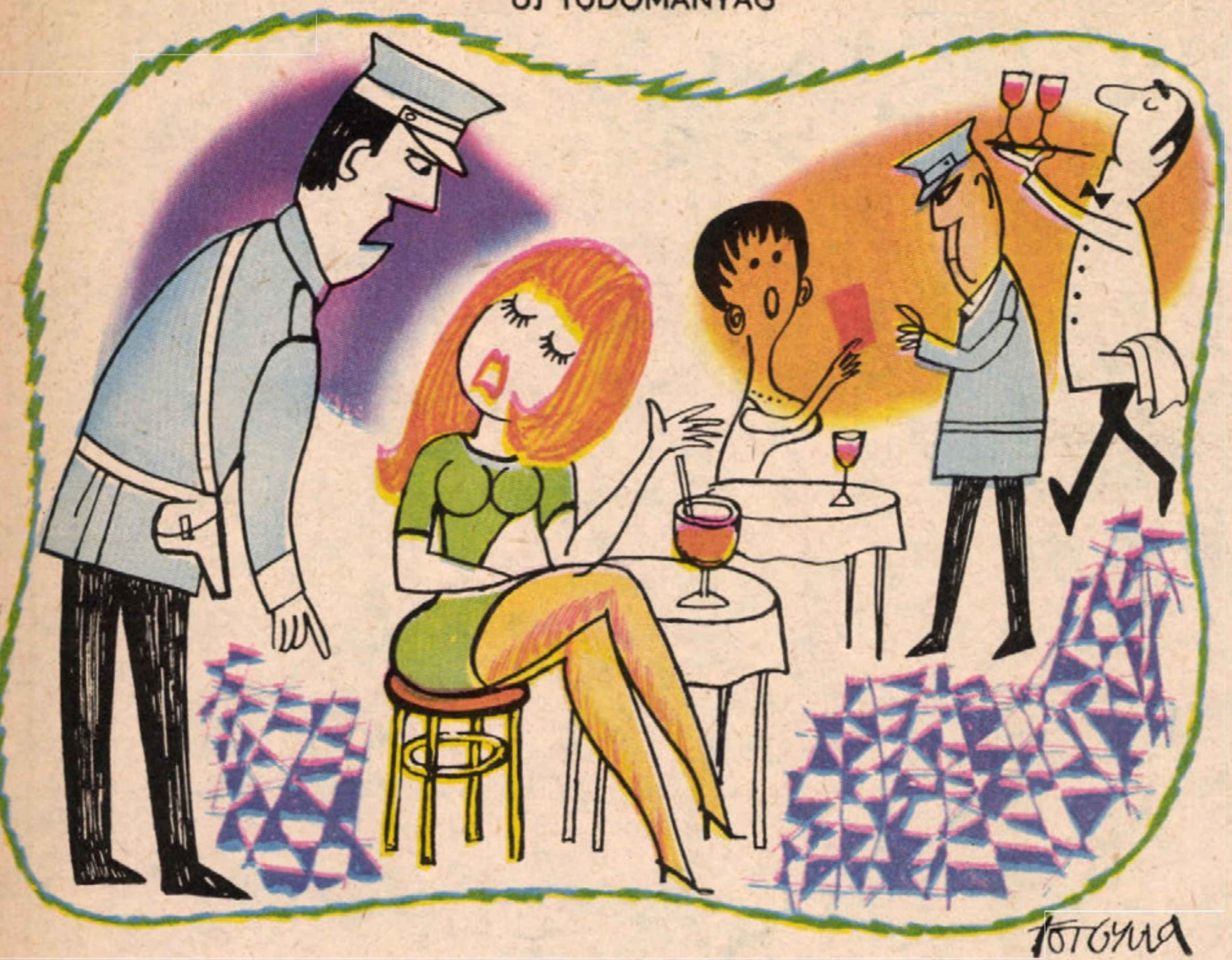

– Foglalkozása?
– Kérem, én szexológus vagyok!

DIVAT

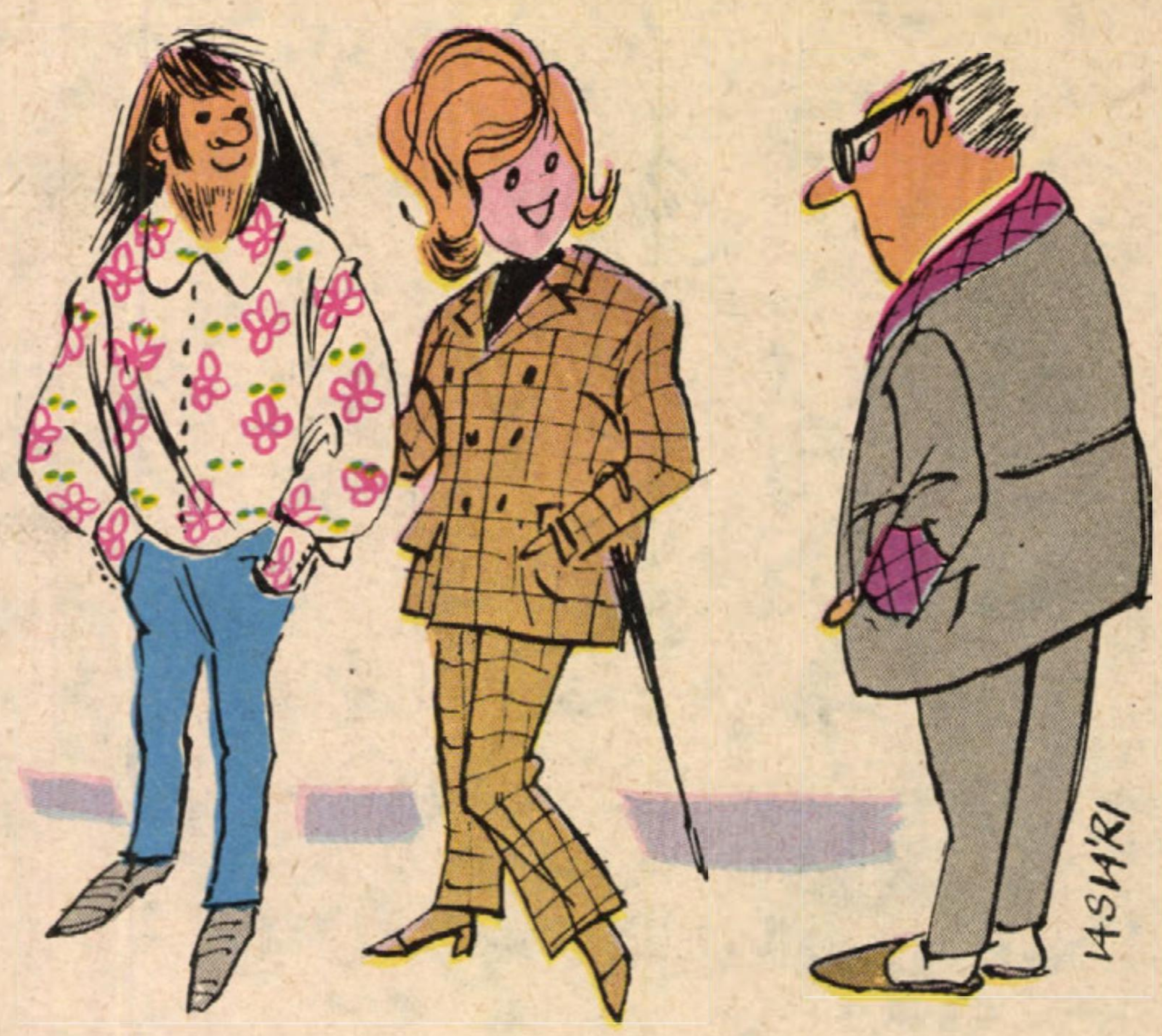

– Ruhát cseréltünk Sanyival, és most teljesen divatosak vagyunk...

RÉBUSZ

93. sz. rejtvényünk megfejtése:

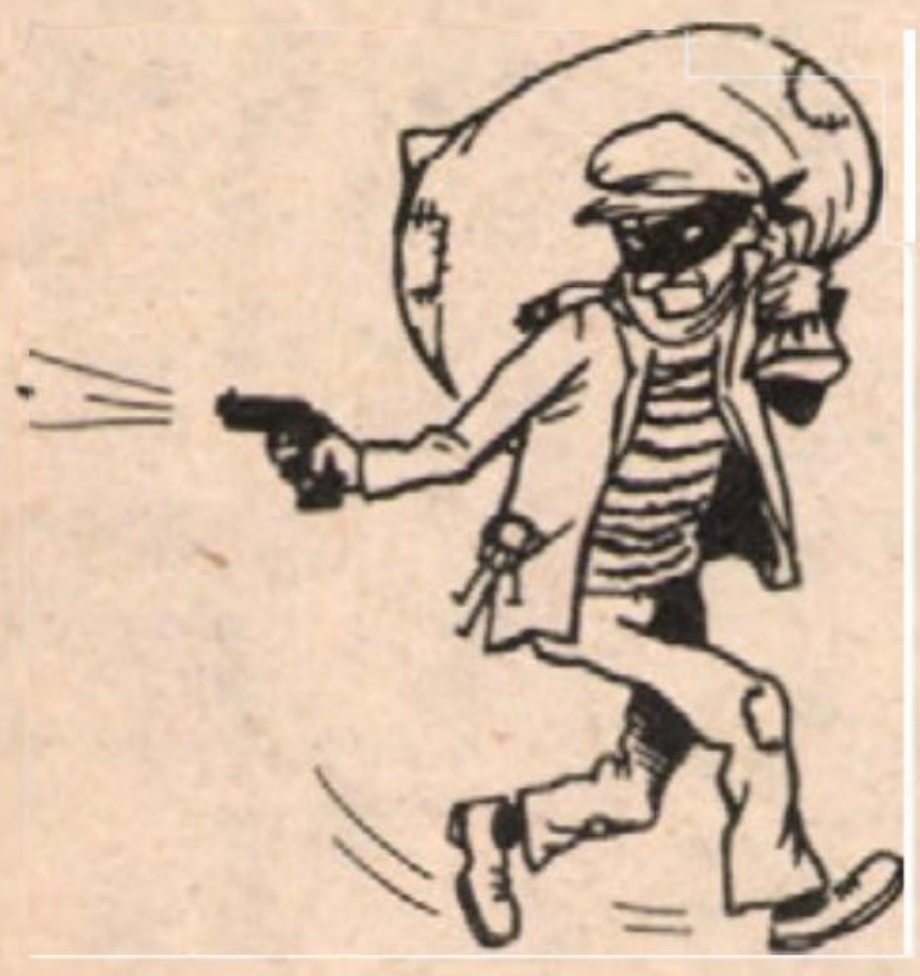

Cipellő

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Szepesi Gézáné, Bp. VII., Dob u. 71.
Doma László, Bp. XV., Lenin út 16 b.
Róna Béla, Nagymaros, Szobi u. 7.

95. SZ. REJTVÉNYÜNK

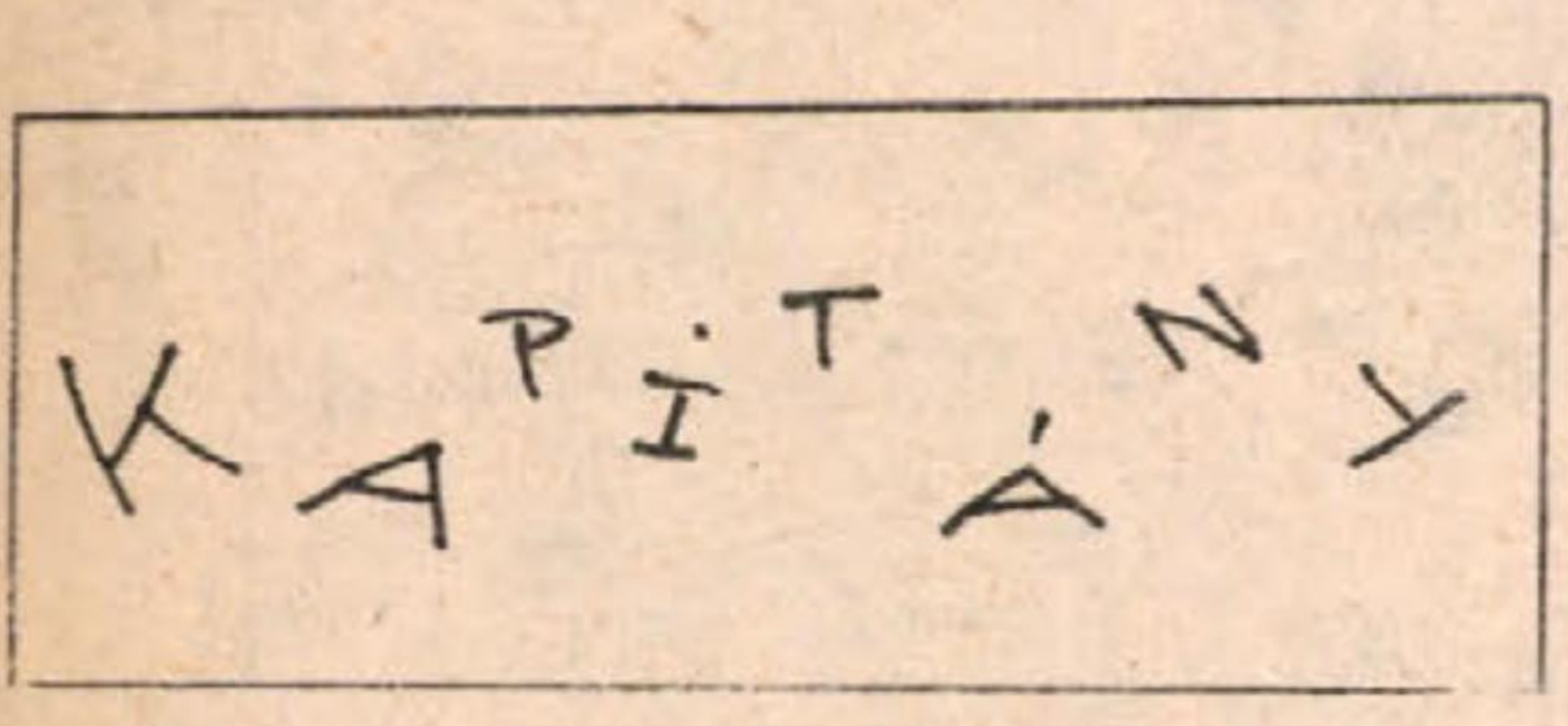

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb október 27-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

FEJLODÉS

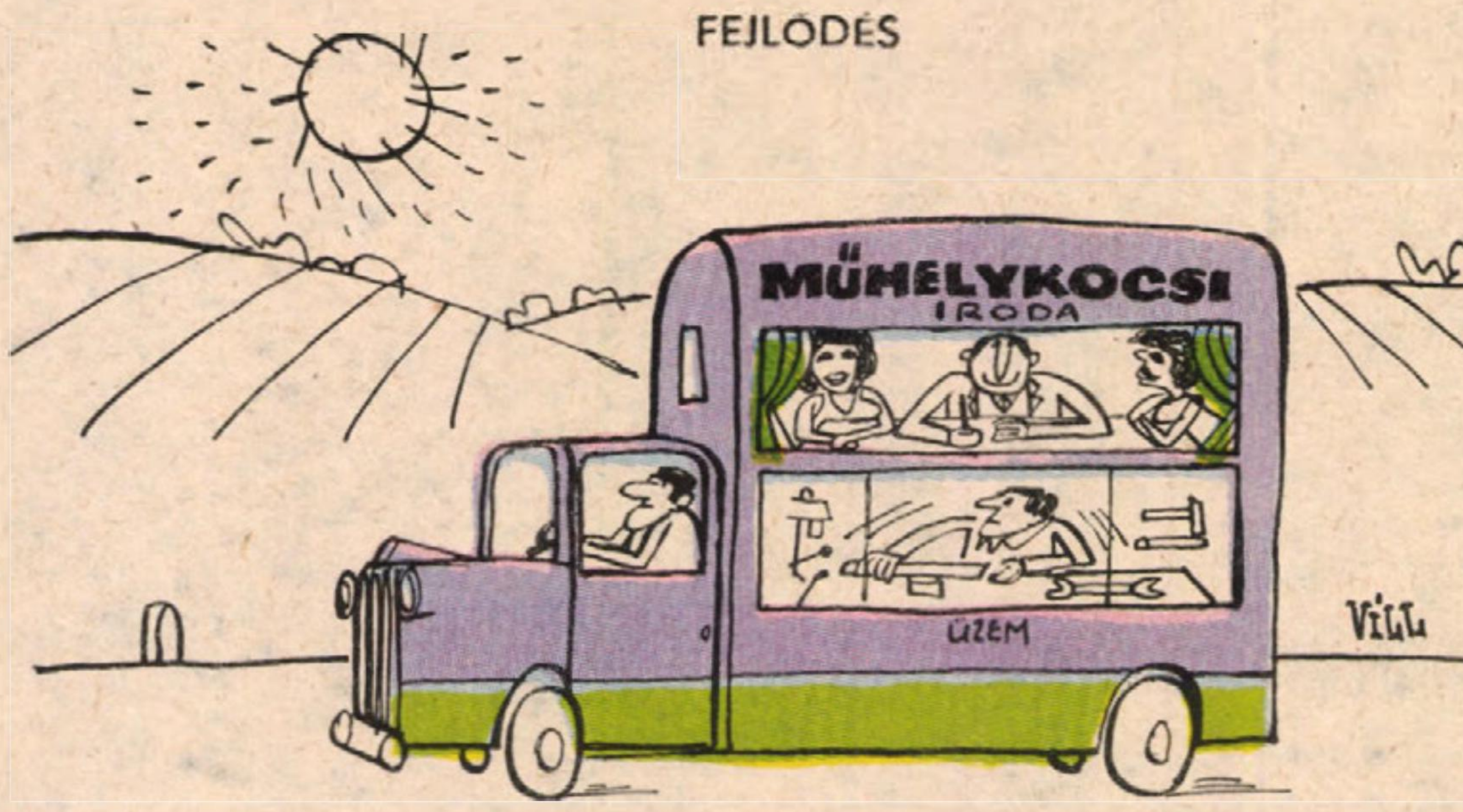
MŰHELYKOCSI
IRODA
ÜZEM
VILL

SOKADIKA

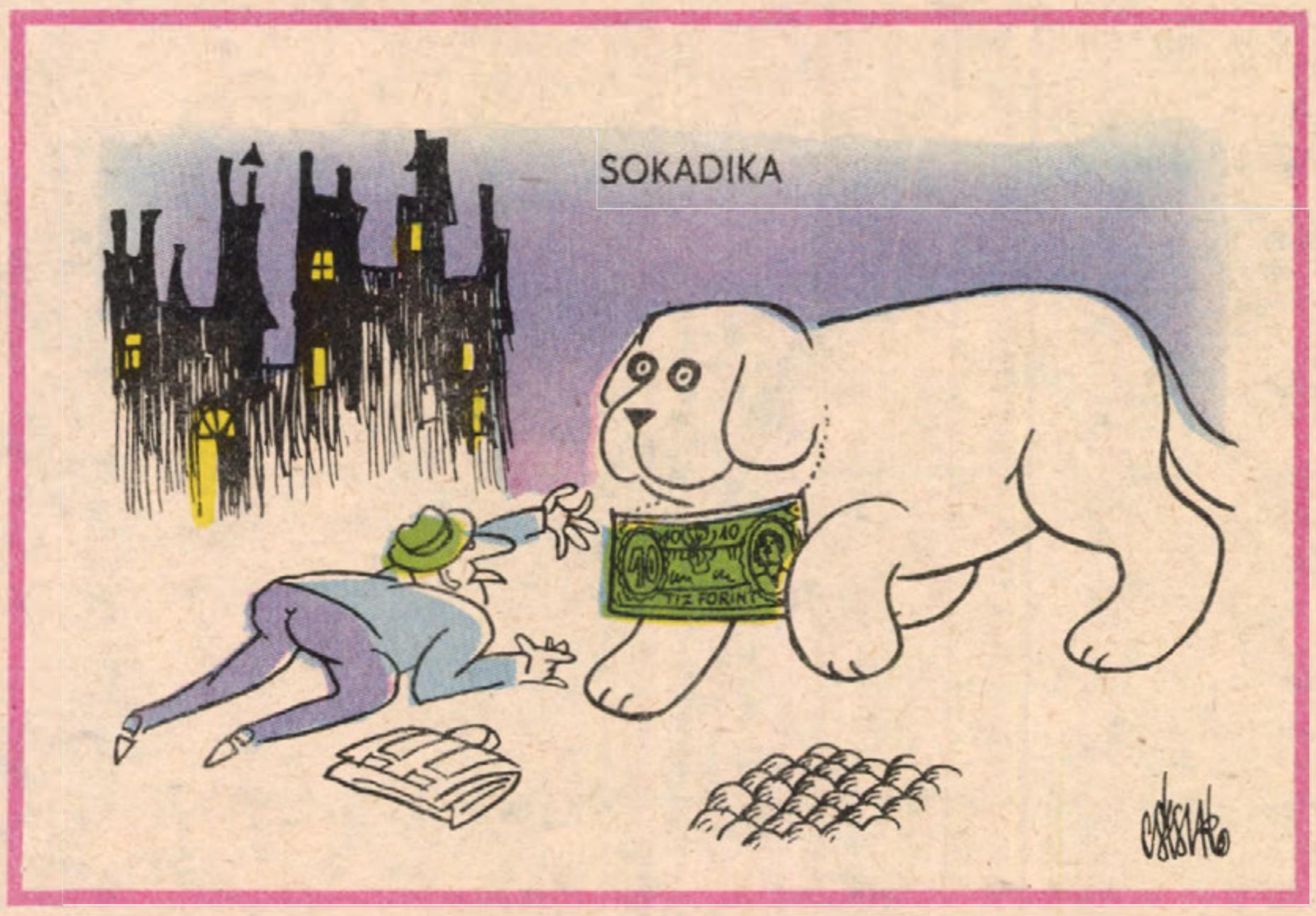

Hallottunk 2 viccet..

Két hajótörött csónakját dobálják a hullámok. Nem tudtak mást megmenteni a hajóról, csak egy tranzisztoros rádiót. Háromnapi hányódás után végre egy kis szigetre vetődnek. A sziget kopár, lakatlan, sehol egy állat, amelyet elejthetnének, gyümölcs, amellyel csillapíthatnák kínzó éhségüket.

— Éhhalálra vagyunk ítélve — nyöszörgi az egyik, majd kimerülten, mély álomba merül.

Két óra múlva a társa felrázza:

— Ébredj, Jim! Meg vagyunk mentve!

— Miért... mentőhajó közeledik?

— Nem. Egy New York-i vendéglő hirdetését mondta be a rádió: Ebédet, vacsorát kívánságra házhoz szállítunk.

Csókolózó fiatal pár a parkban. Este. Egy padon. Amikor egy kicsit megpihennek, a fiú megkérdezi a lányt:

— Marika, én vagyok az első férfi az életedben?

— Lehet! Azért voltál olyan ismerős!

BUKSI JÓTÉKONYKODIK

Sajdik Ferenc rajza

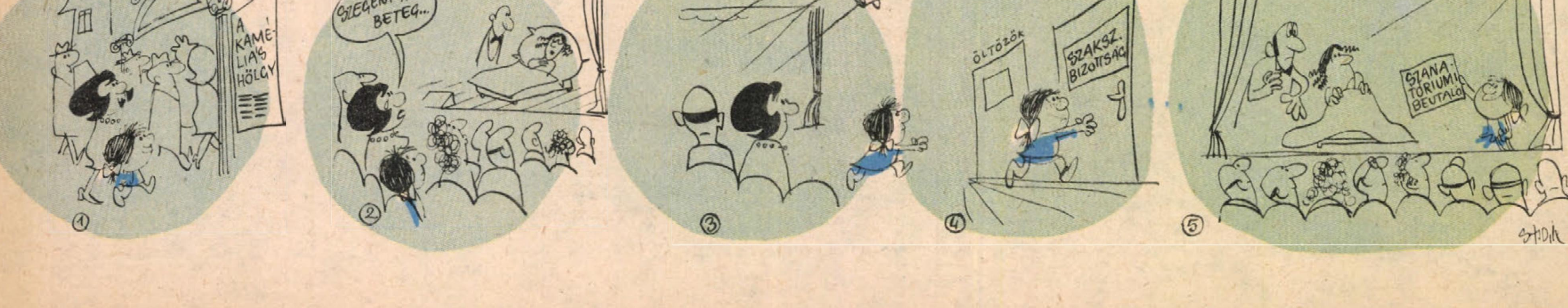
SZÍNHÁZ
A KAMÉLIÁS HÖLGY
①
SZEGÉNY NÉNI BETEG...
②
③
ÖLTÖZŐK
SZAKSZ. BIZOTTSÁG
④
SZANATÓRIUMI BEUTALÓ
⑤
SAJDIK

Pusztai Pál rajza

Ó KIS FILM

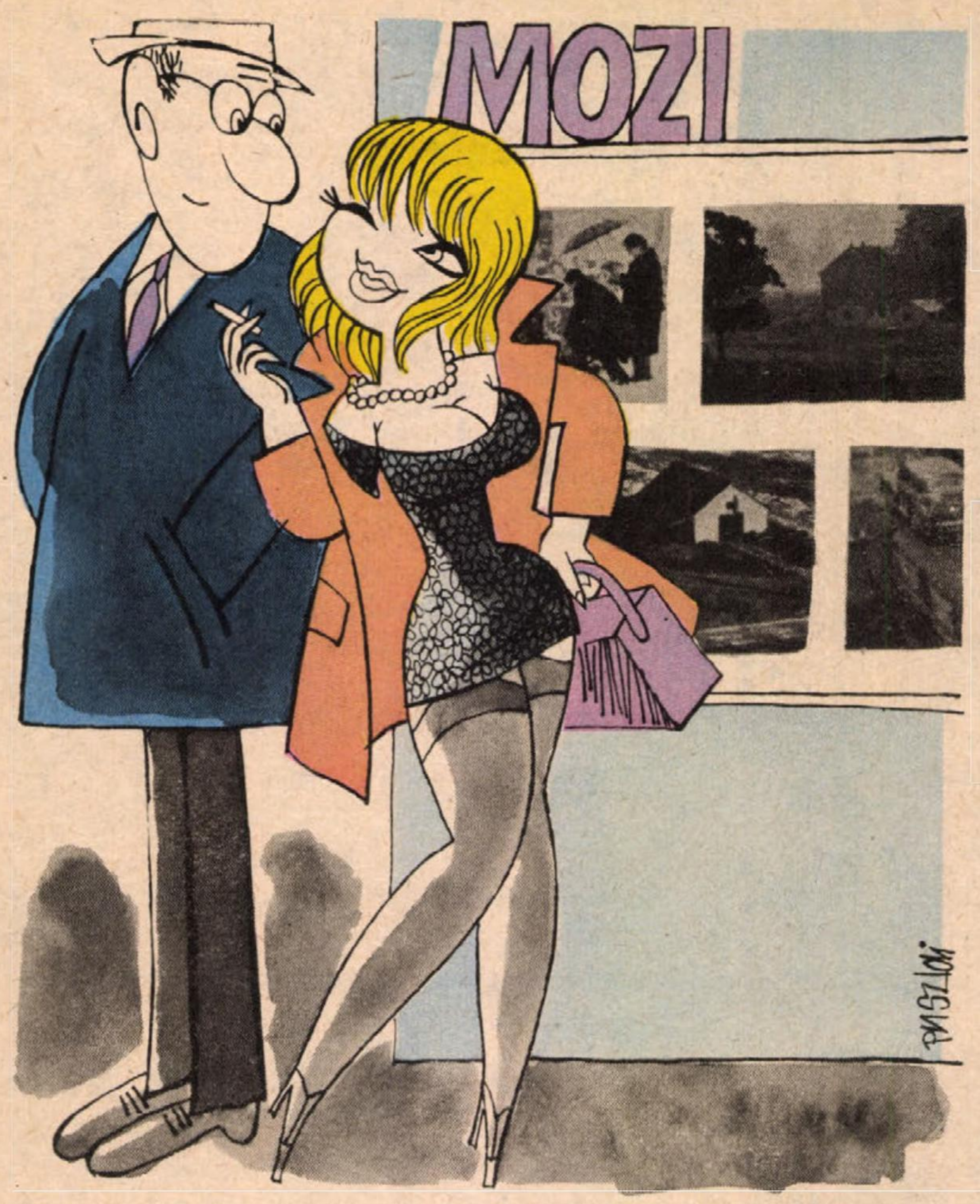

– Jöjjön be, szép fiú, ennél a filmnél csak ketten leszünk.

AZ ÖNGYILKOS

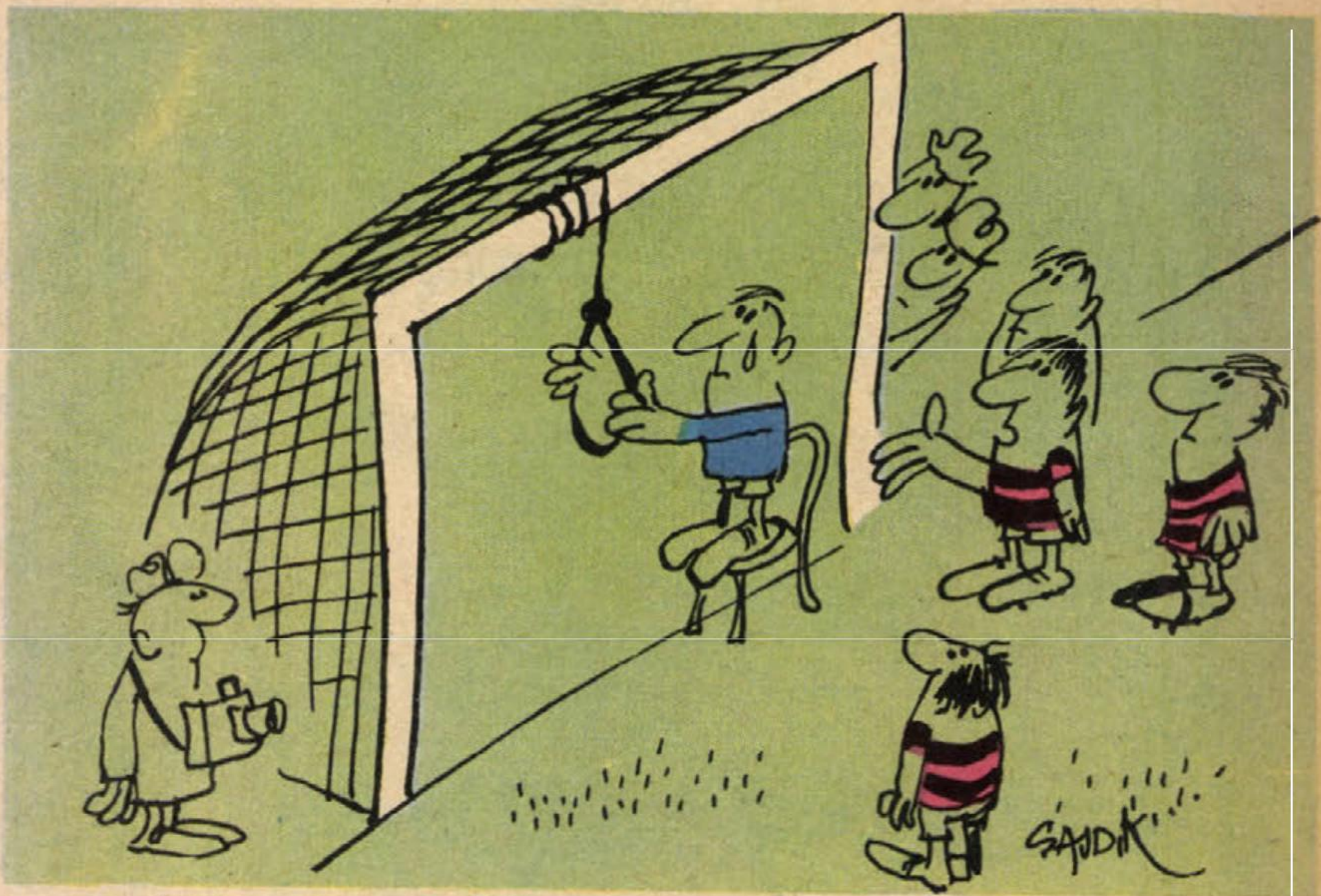

– Mit vagy úgy oda? Más is kapott már hat gólt egy mérkőzésen!

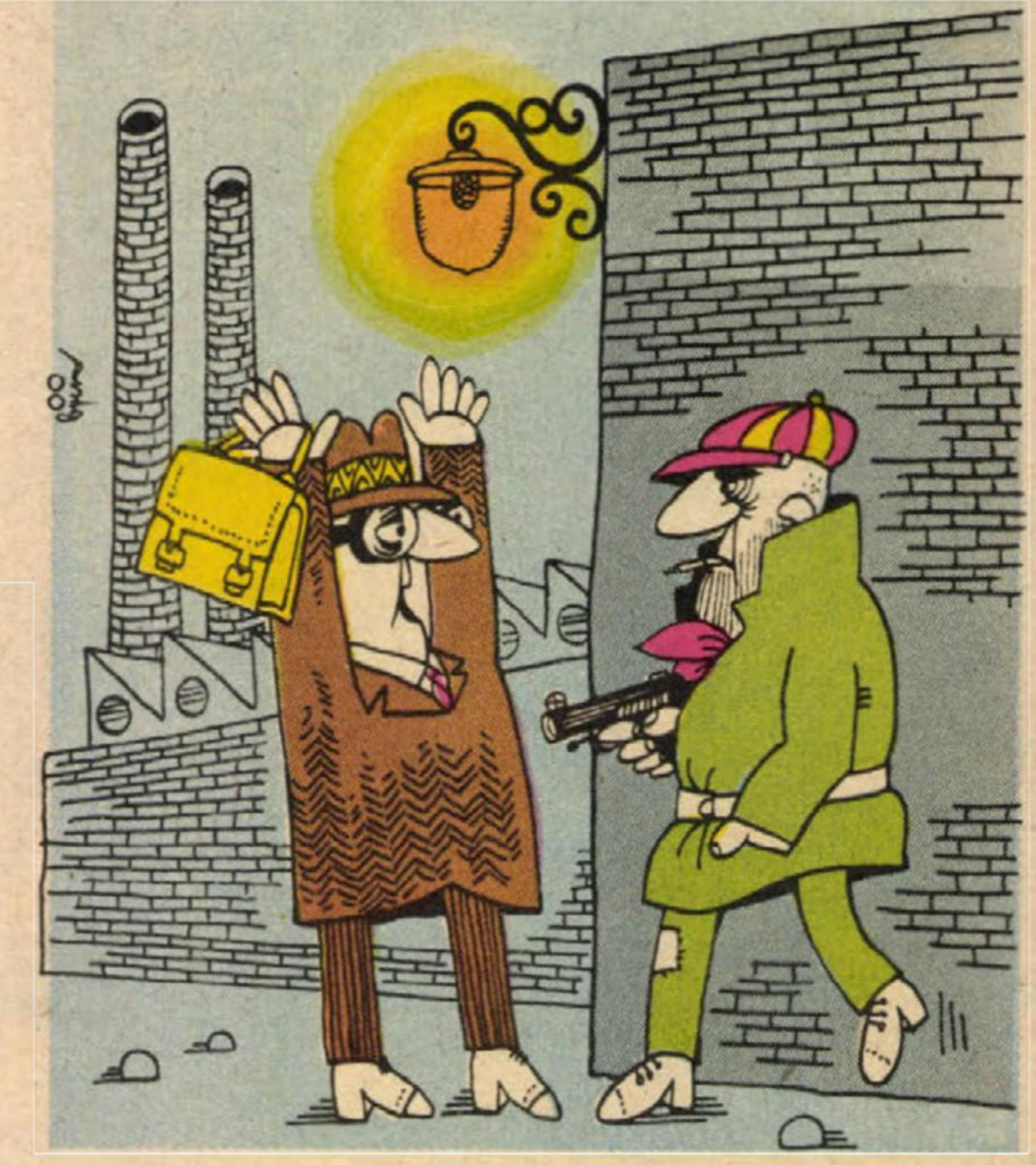

AZ IGAZGATÓ KALANDJA

– Pénzt nem tudok adni, de felajánlom magának a gyárunk raktárában két éve elfekvő, eladhatatlan pulóvereket...

apróságok

Hatéves barátommal, Andrissal, rejtvényt fejtünk. Én olvasom a meghatározásokat, ő mondja rá a válaszokat.

— Vízszintes 17: Főétkezés.

Andrisnak új ez a fogalom, nem érti, visszakérdez:

— Mi az, hogy főétkezés?

Kisegítő kérdéssel próbálom rávezetni:

— Hát mikor eszünk a legtöbbet?

Mire Andris:

— Amikor vendégségben vagyunk!

*

Legjobb esti újságunkban olvasom, hogy a lengyel hivatásos és amatőr meteorológusok távprognózisai szerint kemény tél várható az idén. Megfigyelték azt is, hogy a hörcsögök és a mezei egerek gondosan és időben felkészültek erre, föld alatti kamráikban jóval több eleséget tárolnak, mint más években.

Igazán alkalmazhatna hazai tüzelő-kereskedelmünk néhány lengyel hörcsögöt, szaktanácsadói munkakörben!

Ismerősöm panaszolta a minap:

— Állandóan fehér egereket látok...

— Nem iszik ön túlságosan sokat mostanában? — kérdeztem aggódva.

— Á, dehogy! Ellenben túlságosan sokat nézem a tévé meseműsorát...

*

Olvasom, hogy nemsokára megnyílik fővárosunkban a Huszonötödik Színház. Rögtön révedezni kezdek: istenem, milyen szép is lesz, ha majd kijövet a Huszonötödik Színházból, ahol megtekintettem Harmincnyolcadik Szerző új művét, a Tizenötödik Színdarabot, beülök egy jó színházi vacsorára a Kétszázadik Vendéglőbe, s míg a Hetedik Pincér kihozza a rendelést (egy adag Kilencedik Sültet, Nyolcadik Körítéssel), kézbe veszem a Hetvenharmadik Újságot, s elolvasom, mit írt benne a Negyvenkettedik Kritikus az imént látott színdarabról...

Radványi Barna

MAI HORGASZKALAND

Endrődi István rajza

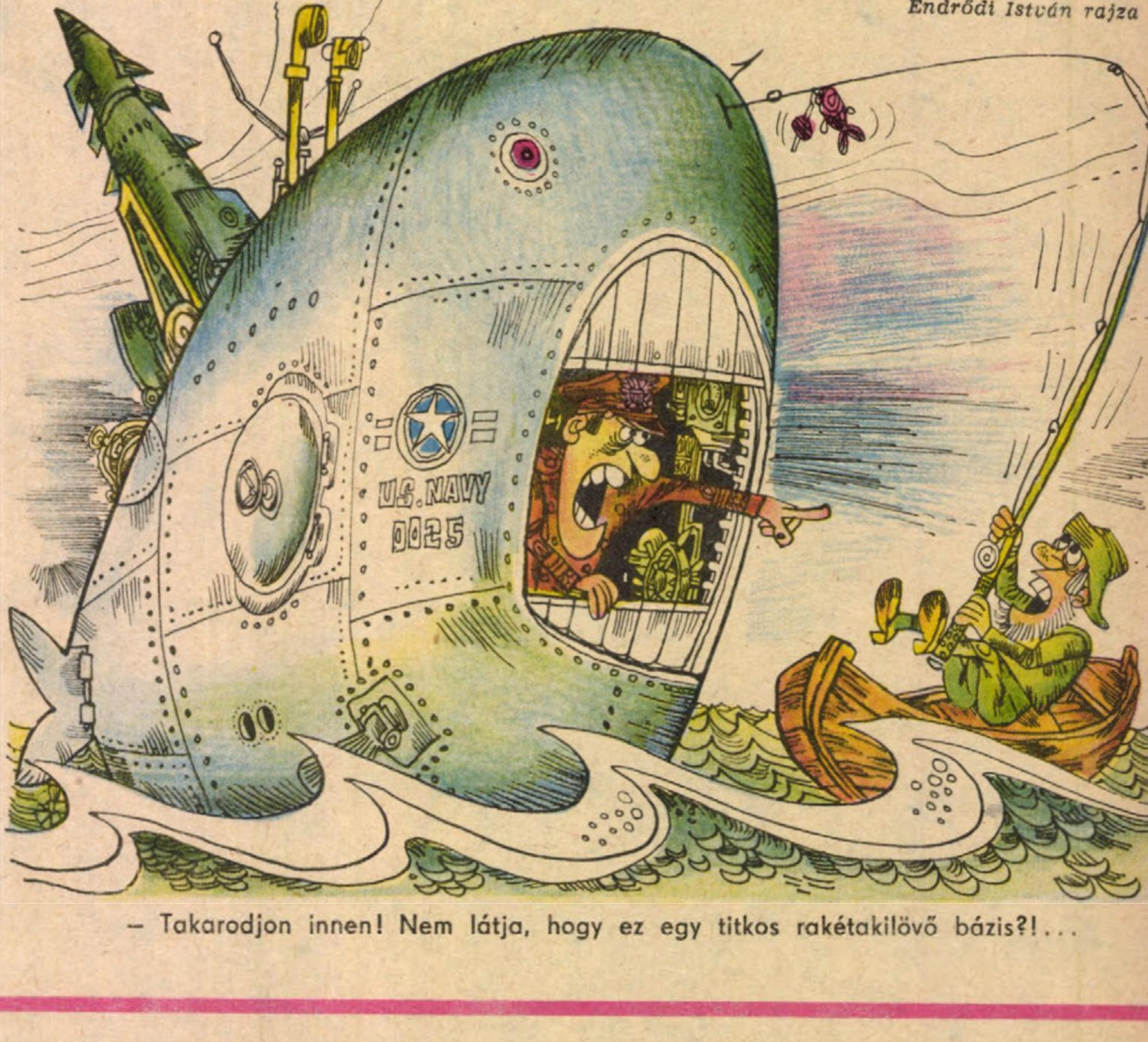

– Takarodjon innen! Nem látja, hogy ez egy titkos rakétakilövő bázis?!...

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta **INDEX: 25.504**
Készült ofszet eljárással, Ultraset Junior 72-es rotációs gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.3969/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre